

ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินอาชีพ

ของชายอาชีพพิเศษ ในเขตกรุงเทพมหานคร

นายพัทพงศ์ จิตราภิรมย์

**งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ**

ประจำปีงบประมาณ 2537

ปี พ.ศ.2538

ISBN 974-7102-07-2

บทคัดย่อ

รัชวัฒน์ จิตราภิรมย์ : ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษในเขต กรุงเทพมหานคร (THE SOCIO-ECONOMIC CHARACTERISTICS AND VOCATIONAL PRACTICE OF MALE PROSTITUTES IN BANGKOK METROPOLIS) 155 หน้า ISBN 974-7102-07-2.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และ พฤติกรรม ตลอดจนภาวะเงื่อนไขสำคัญในแต่ละขั้นตอน ซึ่งมีอิทธิพลผลักดันให้ผู้ชายเข้าสู่อาชีพพิเศษ

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของบุคคลเป็นไปตามวัฒนธรรมย่อยของแต่ละกลุ่มสังคมที่ตนเป็นสมาชิก และจะแสดงออกตามลักษณะความเป็นคู่สัมพันธ์ภาพ ซึ่งบทบาทที่แสดงออกนั้นมีความแตกต่างไปตามลักษณะของสังคม กล่าวคือ สังคมเมืองจะมุ่งเน้นบทบาทความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ในขณะที่สังคมชนบทจะมุ่งเน้นบทบาทความสัมพันธ์ทางเครือญาติและชาติพันธุ์เป็นหลัก จึงก่อให้เกิดความแปลกแยกในบทบาทตามมุมมองของแต่ละสังคม

ผลจากการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า การประกอบอาชีพพิเศษจะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเฉพาะในกลุ่มอายุ 16-21 ปี ซึ่งทำเป็นอาชีพหลัก และกลุ่มอายุ 19-21 ปี ซึ่งทำเป็นอาชีพเสริมเท่านั้น นอกจากนี้การประกอบอาชีพพิเศษก็ไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิถิ่นกำเนิดทั้งในเขตเมืองและชนบท และยังไม่แสดงผลแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนและเหตุผลที่เลือกประกอบอาชีพพิเศษอีกด้วย; ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาตามลักษณะครอบครัวให้กำเนิด และยังไม่แสดงผลแปรผันตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส และระยะเวลา การประกอบอาชีพพิเศษ แต่จะแปรผันตามเพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย และระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ; เขตที่ตั้งของสถานบริการจะมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ และระดับรายได้สุทธิต่อเดือนเฉพาะในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปีเท่านั้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความอนุเคราะห์อย่างดีจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ สุริชัย หวันแก้ว ประธานคณะกรรมการวิจัยวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, และรองศาสตราจารย์ ดร.ศรีหทัยม พานิชพันธ์ อาจารย์ผู้ดูแลงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งได้ กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ผู้เขียนขอขอบคุณอย่างยิ่งต่อคุณเผกาพรรณ พงษ์พิสิฐสันต์ และคุณประไพ พมิขยกุล คณะผู้วิจัยร่วม จากทางกองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้ร่วมการวิจัยและเก็บข้อมูล ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่คลินิกศุขภาพชาย และคลินิกกลางคืนทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้เขียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ ผู้เขียนขอขอบพระคุณยิ่งสำหรับชายอาชีพพิเศษทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์มาด้วยดี

คุณประโยชน์ใด ๆ จากงานวิจัยฉบับนี้ที่ปรากฏ ผู้เขียนขออุทิศแด่บุพการี บุรพคณาจารย์ และผู้มีส่วน ในการสร้างสรรค์สังคมไทยสืบไป

รัชวัฒน์ จิตราภิรมย์

31 สิงหาคม 2538.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ - ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1-2
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	1
คำนิยามศัพท์ในการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 วรรณกรรมปริทัศน์	3-25
ทฤษฎีบทบาทตามแนวของไอเค็น เซาท์ฮอล	3
วรรณกรรมปริทัศน์เกี่ยวกับอาชีพพิเศษ	4
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	26-30
กลุ่มตัวอย่างประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
วิธีการเก็บข้อมูล	26
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	27
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิจัย	31-132
ผลการวิจัยส่วนที่ 1 ลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมของชายอาชีพพิเศษ	31
ผลการวิจัยส่วนที่ 2 วิธีการดำเนินอาชีพพิเศษ โดยจำแนกตามเขตที่ตั้งสถานบริการ	98
ผลการพิสูจน์สมมติฐาน	122
บทที่ 5 บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย	133-141
บทสรุปการวิจัย	133
ผลการวิจัย	133
ผลการพิสูจน์สมมติฐาน	138
ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการวิจัย	140
ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาหรือลดปัญหาเกี่ยวกับอาชีพพิเศษ	141
บรรณานุกรม	142
ประวัติผู้เขียน	144

สารบัญตาราง

ตารางที่	ตารางแสดง	หน้า
1	แบบจำลองการสร้างเอกลักษณ์วีรกรรมเพศ	6
2	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุ	32
3	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภท ของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา	33
4	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคเหนือ	34
5	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	34
6	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออก	35
7	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคกลาง	35
8	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคใต้	35
9	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	36
10	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในตามภาคต่างๆ ซึ่งมอง โดยภาพรวม	36
11	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะชุมชนของภูมิลำเนาเดิม	37
12	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานภาพทางการสมรส	38
13	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนบุตร	39
14	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษ	40
15	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ	41
16	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพของภรรยาของ ชายอาชีพพิเศษ	42
17	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพเดิมก่อนมาเป็น ชายอาชีพพิเศษ	43
18	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากอาชีพหลัก	44
19	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากอาชีพเสริม	45
20	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากอาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ	46
21	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้สุทธิต่อเดือน ในครอบครัว	47
22	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายจ่ายสุทธิต่อเดือน ในครอบครัว ซึ่งมองโดยภาพรวม	48
23	อัตราค่าใช้จ่ายแยกประเภท โดยเฉลี่ยรวมของชายอาชีพพิเศษ	48
24	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการส่งเสียทางบ้าน	49

25	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเก็บออม	50
26	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของที่พักอาศัย	51
27	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย	52
28	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากอาชีพเดิม ก่อนที่จะมาประกอบอาชีพพิเศษ	53
29	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของยานพาหนะที่ใช้ ในการเดินทางมาทำงาน	54
30	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะครอบครัวให้กำเนิด	55
31	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเลี้ยงดูของ ครอบครัวให้กำเนิด	56
32	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะทางเพศสัมพันธ์	57
33	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะพฤติกรรมในเชิง รักร่วมเพศ	58
34	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก	59
35	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเพศที่ชายอาชีพพิเศษ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย	60
36	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามความรู้สึkstต่อ เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	61
37	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก	62
38	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุการณ์ในการเกิด เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	63
39	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกกับผู้ชาย	64
40	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามความรู้สึkstต่อเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกกับผู้ชาย	65
41	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกกับผู้ชาย	66
42	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุการณ์ในการเกิด เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย	67
43	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเสพยาเสพติด	68
44	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษที่กระทำกิจกรรมแต่ละประเภท จำแนกตามประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	69
45	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามแหล่งที่ตั้งของสถานบริการ	70
46	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของสถานบริการ ที่ทำงานอยู่	71

47	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ	72
48	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการแจ้งให้ทางครอบครัวทราบ	73
49	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลในการแจ้งหรือไม่แจ้งให้ทางครอบครัวทราบ	74
50	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ	75
51	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทกรรมในการประกอบอาชีพพิเศษ	76
52	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามแหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิม	77
53	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะในการสมัครงาน	78
54	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่	79
55	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษมีความพึงพอใจต่อลูกค้า	80
56	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน	81
57	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้ของชายอาชีพพิเศษ	82
58	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อครั้งต่อคน	83
59	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้สูงสุดต่อครั้งที่ชายอาชีพพิเศษได้รับจากลูกค้า	84
60	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้ต่ำสุดต่อครั้งที่ชายอาชีพพิเศษได้รับจากลูกค้า	85
61	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการยอมรับการอุปถัมภ์	86
62	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการอุปถัมภ์จากลูกค้า	87
63	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพอีกครั้ง ภายหลังจากรับการอุปถัมภ์จากลูกค้า	88
64	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการให้กระทำหรือถูกกระทำทารุณกรรมทางเพศ	89
65	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้า	90
66	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าในแต่ละครั้ง	91
67	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษในแต่ละครั้ง	92
68	จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามความรู้สึกในการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า	93

- 69 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการหาลูกค้านอกเวลา
เปิดและปิดสถานบริการ 94
- 70 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลา 95
- 71 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามย่านที่หาลูกค้านอกเวลา 96
- 72 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทการดำเนินงานทางเพศสัมพันธ์
กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ 97
- 73 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษจำแนกตามสถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษ ไปมี
เพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ 98
- 74 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริม กับระดับการศึกษา
ของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ
เท่ากับ .05 123
- 75 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริมของชายอาชีพ
พิเศษ กับระดับการศึกษาซึ่งพิจารณาคามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการ
ยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 125
- 76 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักกับเขตภูมิลำเนาของชายอาชีพ
พิเศษ ซึ่งพิจารณาคามลักษณะชุมชนของภูมิลำเนาเดิม โดยพิจารณาการยอมรับสมมติ
ฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 126
- 77 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเสริมกับเขตภูมิลำเนาเดิม โดยพิจารณา
การยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 127
- 78 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริม กับรายได้สุทธิต่อ
เดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษและเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ โดย
พิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 128
- 79 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล กับลักษณะ
การเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยมีลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดเป็นตัวแปรคุม
และจะพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 129
- 80 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเพศสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้
เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยความรู้ดีต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความ
รู้ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ และระยะ
เวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น
ทางสถิติเท่ากับ .05 130
- 81 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่ตั้งของสถานบริการ กับเหตุผลในการเลือก
ประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยมี
ระดับอายุของชายอาชีพพิเศษเป็นตัวแปรคุม และพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับ
ความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05 132

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย

จากความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ประกอบกับการแพร่กระจายและยอมรับในวัฒนธรรมตะวันตก จึงส่งผลให้สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และยังคงปัญหาต่อการปรับตัวของบุคคลในสังคม อีกทั้งมีการเปิดศูนย์การค้าและสถาน เริงรมย์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทั้งเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทย และยังเป็น การเปิด ตลาดเพื่อรองรับการใช้จ่ายซื้อสินค้าของลูกค้านักช้อปปิ้งชาวไทยตามสถานะการ ตลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วน เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากกฎเกณฑ์ที่สังคม ได้กำหนดขึ้น และยังก่อให้เกิดปัญหา สังคมอื่น ๆ สืบเนื่องมาด้วย อาทิ เช่น พฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งเดิมไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย แต่ในปัจจุบัน เมื่อมีคนยอมรับต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมามากขึ้น จึงส่งผลให้มีการประกอบอาชีพพิเศษในผู้ชายเพิ่มขึ้นจาก เดิมที่ประกอบอาชีพพิเศษแต่เพียงในผู้หญิงเท่านั้น เป็นต้น

ชายอาชีพพิเศษส่วนมากที่พบมักมีอายุในช่วงระหว่าง 15-30 ปี ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นยังเป็นวัยรุ่นอยู่ วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งการ เปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจทำให้วัยรุ่นที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ได้รับอิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ง่าย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของชายอาชีพพิเศษ ตลอดจนวิถีทางในการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษให้มีความต่อเนื่องอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรม ตลอดจนภาวะเงื่อนไขสำคัญที่เกิดขึ้นในชีวิตของชายที่เข้าสู่อาชีพพิเศษ
2. เพื่อสำรวจว่าในการกลายเป็นชายอาชีพพิเศษนั้น บุคคลจะต้องผ่านขั้นตอนอย่างไรบ้าง และในแต่ละขั้นตอนมีภาวะเงื่อนไขใดบ้างที่มีอิทธิพลผลักดันให้ผู้ชายเข้าสู่อาชีพพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง “ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินอาชีพของ ชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ให้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากชายอาชีพพิเศษที่มารับ การตรวจรักษา ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก ทั้งคนไข้เก่าและคนไข้ใหม่ จำนวน 200 คน ซึ่งมีความสมัครใจในการ ตอบแบบสัมภาษณ์
2. คำตอบที่ได้รับจากแบบสัมภาษณ์แต่ละฉบับที่ทางคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ทางผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นความจริงตามนั้น

คำนิยามศัพท์ในการวิจัย

1. อาชีพพิเศษ หมายถึง อาชีพที่ให้บริการทางเพศ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่บุคคล ทั้งที่เป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม โดยได้รับเงินหรือผลประโยชน์อื่น ๆ เป็นค่าตอบแทน
2. รักร่วมเพศ หมายถึง บุคคลที่มีความรัก ความสนใจ และมีความต้องการที่จะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน หรือมีกิจกรรมทางเพศตามมาตรวัดของคินซี และคณะ ในช่วงตั้งแต่ 3-6

สมมติฐานของการวิจัย

1. การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมนั้น จะมีผลแปรผันไปตามระดับการศึกษาของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน
2. การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ จะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามระดับอายุ
3. การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษนั้น จะมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ โดยอาศัยลักษณะชุมชนของภูมิลำเนาเดิมเป็นตัวแปรคุม
4. การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม จะมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ
5. การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม จะมีผลแปรผัน ไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนภายในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ และตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ
6. ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยพิจารณาตามลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด
7. ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลจะแปรผันไปตามความสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้ เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย, ความรู้สึกล่อลวงเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกล่อลวงเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ, และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ
8. เขตที่ตั้งของสถานบริการมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ และระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาจำแนกตามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อหน่วยงานของทางราชการ เช่น ประโยชน์ต่อกองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ในการควบคุมและติดตามโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, ประโยชน์ต่อกรมประชาสัมพันธ์ และกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ในการดูแลและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการจัดหาอาชีพทดแทนอื่น ๆ เมื่อชายอาชีพพิเศษเหล่านี้มีความ ประสงค์ที่จะเลิกอาชีพนี้
2. ประโยชน์ต่อผู้ที่ประกอบอาชีพพิเศษหรือผู้ที่คิดจะประกอบอาชีพพิเศษ ในการสำรวจตนเองถึงจุดมุ่งหมาย หรือความคาดหวังต่อชีวิตในอนาคต
3. ให้ทราบถึงเหตุที่มาและเหตุจูงใจในการประกอบอาชีพพิเศษ
4. ได้แง่มุมใหม่ ๆ ในการพิจารณาบริบทการศึกษาวิจัยปัญหาสังคม
5. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิตต่อไป

วรรณกรรมปริทัศน์

แนวความคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง “ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษ ในเขตกรุงเทพมหานคร” นี้ สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1. ทฤษฎีบทบาทและความขัดแย้งในบทบาทตามแนวทางไอเคิน เซาท์ฮอล
2. วรรณกรรมปริทัศน์เกี่ยวกับชายอาชีพพิเศษ

ทฤษฎีบทบาทและความขัดแย้งในบทบาทตามแนวทางของไอเคิน เซาท์ฮอล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยมุ่งใช้ทฤษฎีบทบาทของไอเคิน เซาท์ฮอล ซึ่งเป็นทฤษฎีในทางมานุษยวิทยาเป็นแนวทางหลักในการวิเคราะห์บทบาท ทั้งนี้เนื่องจากแนวทฤษฎีนี้มีความใกล้เคียงกับลักษณะของสังคมไทยยุคก่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้จากกรณีที่เซาท์ฮอลมุ่งเน้นความจริงที่ว่า บุคคลจะแสดงสถานภาพของตนตามบทบาทที่ตนได้แสดงออก ซึ่งจะเห็นได้จากกรณีที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตามแต่ละลักษณะความเป็นสมาชิกของกลุ่ม และขนาดของเครือข่ายบทบาท อันได้แก่ บังเจกชน กลุ่มสมาคม และสถาบัน

อนึ่งบทบาทของบุคคลยังถูกกำหนดไว้โดยวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มสังคม ซึ่งมีการปฏิบัติที่สืบทอดกันมาอย่างสม่ำเสมอ และยังขึ้นอยู่กับลักษณะความเป็นคู่สัมพันธ์ภาพของบุคคลอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าบุคคลจะไม่มีความสัมพันธ์แบบปกติวิสัยกับผู้ที่ไม่คุ้นเคยและสนิทด้วย แต่อย่างไรก็ตามบทบาทความสัมพันธ์ของกลุ่มสังคมย่อยกลุ่มหนึ่งยังเป็นโครงสร้างส่วนหนึ่งของบทบาทอันหลากหลายของกลุ่มต่าง ๆ ภายในกลุ่มสังคมใหญ่

สำหรับความขัดแย้งในบทบาทนั้น เซาท์ฮอล ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความขัดแย้งในบทบาทเกิดจากการให้ความหมายในทางสังคมต่อบทบาทเดียวกัน ด้วยแรงกดดันของกลุ่มที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างเช่น การแบ่งวรรณะในพหุฮินดู; การที่ผู้ที่นับถือคริสตศาสนาอาจถูกเรียกเป็นพวกโรมันคาทอลิก พวกโปรเตสแตนต์ หรือพวกออร์ทอดอกซ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ความขัดแย้งในบทบาทยังเกิดจากการที่บุคคลมีความสัมพันธ์ตามบทบาท ซึ่งมีความหลากหลาย แต่จะไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทตามประเภทหลักของบุคคลที่มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่ม ซึ่งบทบาทตามประเภทหลักนั้น ได้แก่

1. บทบาททางเครือญาติและชาติพันธุ์ จะแบ่งตามการให้คุณค่าทางสังคมตามความแท้หรือเทียมของสายเลือด
2. บทบาททางเศรษฐกิจ จะแบ่งตามข้อกำหนดเกี่ยวกับทรัพย์สินและการบริการ
3. บทบาททางการเมือง จะแบ่งตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอำนาจ
4. บทบาททางพิธีกรรมหรือศาสนา
5. บทบาททางนันทนาการ จะแบ่งตามความปรารถนาของบุคคลในสังคม

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ตามบทบาทระหว่างบุคคลนั้นจะไม่มี ความเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นในสังคมใดก็ตาม โดยในสังคมแบบเครือญาติบุคคลจะใช้ชีวิตตามบทบาทความสัมพันธ์ที่แน่นอนตายตัว ซึ่งดำเนิน

ไปอย่างนี้ตั้งแต่เกิดจนตาย แต่ในสังคมเมืองอุตสาหกรรมหรือสังคมที่มีความทันสมัยอย่างมาก บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะทางเศรษฐกิจและการเมือง นอกเหนือจากนี้บทบาทระหว่างบุคคลอาจถูกแสดงออกอย่างเปิดเผย หรือซ่อนเร้นก็ได้

วรรณกรรมปริทัศน์เกี่ยวกับอาชีพพิเศษ สามารถแบ่งเนื้อหาออกได้ 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 วรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวกับ “รักร่วมเพศ”

ความหมายของรักร่วมเพศ (Homosexuality)

ลาโอ (นามแฝง) (2523) กล่าวว่า รักร่วมเพศหมายถึง การที่บุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศต่อบุคคลเพศเดียวกัน เช่น ชายกับชาย หญิงกับหญิง โดยมีชื่อเรียกเฉพาะสำหรับหญิงกับหญิงว่า เลสเบียน (Lesbian) และบุคคลนั้นได้มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันด้วย

สทอร์ (1964) กล่าวว่า “Homosexual” ได้มาจากคำว่า “Homo” ซึ่งเป็นคำเดิมข้างหน้าในภาษากรีก มีความหมายว่า “เหมือนกัน” ดังนั้นความหมายที่เหมาะสมของคำว่า รักร่วมเพศ ก็คือ เป็นความรัก ความต้องการทางเพศระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งเป็นเพศเดียวกันเป็นได้ทั้งในชายและหญิง บางครั้งอาจใช้คำว่า เลสเบียน (Lesbian) และ เซปฟีกส์ (Sappho) แทนในความสัมพันธ์ระหว่างหญิงกับหญิง

ซิงค์ (1980) ให้ความหมายของรักร่วมเพศว่าเป็นบุคคลที่มีความรัก ความสนใจ และมีความต้องการทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมภายนอกที่เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือไม่ก็ได้

กินซีและคณะ (1948) ได้แบ่งกิจกรรมทางเพศของคนไว้โดยใช้มาตรวัด 7 ระดับคือ

- 0 มีเพศสัมพันธ์เฉพาะแต่กับต่างเพศเท่านั้น
- 1 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศและมีประสบการณ์รักร่วมเพศบ้าง
- 2 โดยเนื้อแท้เป็นรักต่างเพศ แต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศหลายครั้ง
- 3 ทั้งรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ เกือบจะเท่า ๆ กัน
- 4 โดยเนื้อแท้เป็นรักร่วมเพศ แต่มีประสบการณ์รักต่างเพศหลายครั้ง
- 5 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ และเคยมีประสบการณ์รักต่างเพศ
- 6 รักร่วมเพศโดยแท้

ประเภทของรักร่วมเพศ (ลาโอ (นามแฝง), 2523)

1. รักร่วมเพศชาย (Male Homosexual) หมายถึง การที่เพศชายมีอารมณ์หรือมีความรู้สึกทางเพศและมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายด้วยกัน บางครั้งมักเรียกว่า เกย์ (Gay) โดยจะมีบทบาท ทางเพศได้ 3 แบบด้วยกัน คือ

- 1.1 ฝ่ายกระทำหรือบทบาทชาย มักเรียกว่า “เกย์คิง” (Active Homosexual)
- 1.2 ฝ่ายถูกกระทำหรือบทบาทหญิง มักเรียกว่า “เกย์ควีน” (Passive Homosexual)
- 1.3 เป็นแบบผสมกันทั้ง 2 บทบาท

2. รักร่วมเพศหญิง (Female Homosexual) หมายถึง การที่เพศหญิงมีอารมณ์หรือมีความรู้สึกทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงด้วยกัน บางครั้งเรียกว่าเลสเบียน (Lebian)

สำหรับสังคมไทยในปัจจุบันได้มีการนิยามศัพท์ใหม่ ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเป็นทางการน้อยกว่า รักร่วมเพศ ซึ่งได้แก่ (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, 2530)

1. ทอม เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า “ทอมบอย” (Tomboy) หมายถึง ผู้หญิงที่ชอบแต่งตัวชอบแสดงกิริยา ท่าทาง และนิสัยเหมือนผู้ชาย เช่น ไม่ยอมใส่กระโปรง นุ่งแต่กางเกง ดัดผมสั้น ด้วยปัตตาเลี่ยน ทำนั้ง ทำขึ้น ตลอดจนการเดินก็แข็ง ไม่สำรวม ความหมายที่ลึกกว่านั้นก็คือ เป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน ต้องการมีเพศสัมพันธ์ กับเพศเดียวกัน โดยจะแสดงบทบาทเหมือนผู้ชาย และจะวางบทบาทตัวเองเป็นฝ่ายนำ และคอยปกป้องคุ้มครองผู้หญิงที่ตนชอบ

2. ดี เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า “เลดี้” (Lady) หมายถึง ผู้หญิงหรือสุภาพสตรี เพียงแต่เป็นผู้หญิงที่เป็นคู่ครองของทอมนั่นเอง อาจไม่ใส่อะไรแบบเต็มตัว แต่มักจะใจอ่อนยอมทำตามใจทอม เพื่อแลกกับความสนใจ เอาใจใส่และความรักที่กำลังแสวงหา

3. ตูด เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า “ทูดซี่” (Tussy) ซึ่งเป็นชื่อของตัวเอกในภาพยนตร์เรื่อง Tussy ซึ่งเป็นผู้ชายที่มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนผู้หญิง ถือเป็นเอกลักษณ์หนึ่งที่ต้องการให้คนอื่นรู้ทั้งคำพูด ท่าทาง และการแต่งกาย

4. เกย์ หมายถึง รักร่วมเพศชายเช่นเดียวกับตูด แต่ต่างตรงที่เกย์นั้นมักไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยให้คนอื่นรู้

คนทั่วไปมักจะใช้คำว่า “กระเทย” แทนคำว่า รักร่วมเพศ (Homosexual) ซึ่งที่จริงแล้ว “กระเทย” นั้น มีความหมายแตกต่างจากรักร่วมเพศ วงการแพทย์ได้แยกกระเทยออกจากรักร่วมเพศ โดยแบ่งกระเทยออกเป็น 3 ประเภท คือ (อ้างจาก อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2521)

1. กระเทยจริง (hermaphodite) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศของทั้ง 2 เพศ กำเนิดอยู่ในร่างกายมาตั้งแต่กำเนิด แบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ

1.1 กระเทยแท้ (True Hermaphodite) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศ 2 เพศอยู่ในร่างกาย และมีลักษณะเด่นทางเพศตรงกับฮอร์โมนในร่างกาย

1.2 กระเทยเทียม (Pseudohermaphodite) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศ 2 เพศอยู่ในร่างกาย และมีลักษณะเด่นทางเพศและฮอร์โมนในร่างกายไม่ตรงกัน

2. ลัทธิเพศ (Transvestism) หมายถึง การที่บุคคลชอบแต่งกายเป็นเพศตรงข้ามโดยไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมทางเพศเสมอไป

3. การแปลงเพศ (Transsexualism) หมายถึง การที่บุคคลมีลักษณะทางเพศภายนอกและฮอร์โมนเพศเดียวกัน แต่มีจิตใจที่ต้องการเป็นเพศตรงข้ามและมีความต้องการอย่างมาก ที่จะเปลี่ยนเพศของตน ไปเป็นเพศที่พอใจ

รูปแบบของรักร่วมเพศ

คอลแมนและโบรอน (1972) กล่าวว่า สัมพันธภาพแบบรักร่วมเพศมีได้หลายแบบ บางคนก็มีกิจกรรมทางเพศเป็นครั้งคราว บางคนก็มีความสัมพันธ์แนบแน่น นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งรักร่วมเพศตามรูปแบบพฤติกรรม ได้ 6 ประเภทคือ

1. ประเภทประกาศตัว (Blatant Homosexual) เป็นพวกที่เห็นได้ชัดโดยจะแสดงลักษณะที่ตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงทั้งทางด้านการแต่งกาย และกริยาท่าทางมักประกอบอาชีพที่เรียกกันว่า เป็นอาชีพของหญิง เช่น ช่างทำผม ช่างตัดเสื้อ รวมทั้งในวงการบันเทิง ส่วนหญิงมักจะแต่งกายเป็นชาย หรือจะแสดงกริยาแบบชายซึ่งก็เห็นได้ไม่เด่นชัดเท่ากับชาย พวกนี้เป็นรักร่วมเพศส่วนหนึ่งเท่านั้น

2. ประเภทสิ้นหวังและรักทั้งสองเพศ (Desperate and Bisexual Homosexual) เป็นพวกที่แต่งงาน ดำรงชีวิตตามแบบฉบับของสังคม แต่มีความต้องการรักร่วมเพศแฝงอยู่จึงต้องออกมาแสวงหาความพอใจให้ ตนเองตามสถานสาธารณะต่าง ๆ อย่างมักง่าย และขาดความซื่อตรงซึ่งผูกพันทางจิตใจ พวกนี้อาจจะติดต่อกับคู่นอนตาม ห้องน้ำสาธารณะหรือข้างถนน ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถ เคารพความจริงว่าตนเป็นรักร่วมเพศแล้วยังต้อง พยายามปกปิดคู่สมรสด้วย

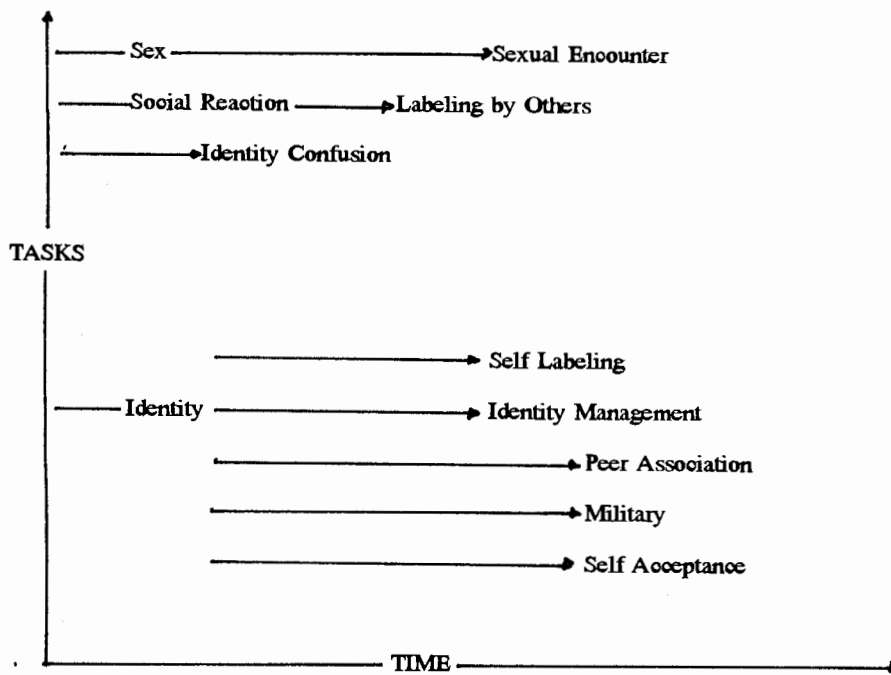
3. ประเภทซ่อนตัว (Secret Homosexual) เป็นพวกที่ต้องซ่อนความเป็นรักร่วมเพศ เพื่อจะดำรงไว้ซึ่งสถานภาพในสังคมของตน มีไม่น้อยที่แต่งงานแต่จะปกปิดไม่ให้ใครล่วงรู้ นอกจากเพื่อนสนิทมาก ๆ พวกนี้ จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยความกลัวที่จะถูกค้นพบและกลั่นแกล้ง หรือต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงในสังคม

4. ประเภทยอมรับ (Adjusted Homosexual) ส่วนใหญ่จะเป็นพวกที่มีอายุมากขึ้น พยายามที่จะมีความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับคู่นอนของตน อาจจะดำรงชีวิตฉันสามีภรรยากับคู่นอนของตน

5. ประเภทสภาวะบีบบังคับ (Situational Homosexual) เป็นพวกที่หาทางออกให้กับความต้องการ ทางเพศ ด้วยการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้ง ๆ ที่ไม่มีรากฐานการเป็นรักร่วมเพศอย่างลึกลับ เพราะอยู่ในสถานการณ์บางอย่าง เช่น สถานบันเทิงชาย และหญิง ได้แก่ คุก โรงเรียนประจำ เป็นต้น พวกนี้เมื่อกลับคืนสู่สภาพ ปกติมักจะเลิกมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

6. รักร่วมเพศโสเภณี (Homosexual Prostitute) เป็นพวกที่ยอมมีสัมพันธ์รักร่วมเพศ กับบุคคลที่เป็น ผู้ใหญ่กว่าตน เพื่อเงินหรือสินจ้างรางวัลอื่น ๆ

ตารางที่ 1 แบบจำลองการสร้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ (Model for Homosexual Identity Formation)

แบบจำลองของขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ

เบอร์เกอร์ (1983) ได้อธิบายถึงแบบจำลองของขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศว่าประกอบด้วย 2 มิติ คือ

1. มิติเวลา (Time Dimension) มิติเวลาจะรวมงานย่อย ๆ ที่แน่นอนต่อเนื่องกันไป และบางครั้งก็มีการคาบเกี่ยวกัน

2. มิติงาน (Task Dimension) จะประกอบไปด้วยงานหลัก 3 งาน ซึ่งเกิดขึ้นอย่างเป็นอิสระต่อกันในขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ ดังนี้

2.1 งานเกี่ยวกับเพศ (Sex) ในงานนี้จะประกอบด้วยงานย่อย ได้แก่

- ความสัมพันธ์ทางเพศ (Sexual Encounter) หมายถึง การสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งบุคคลที่มีส่วนร่วมด้วยหรือบุคคลอื่นรับรู้ว่าเป็นเครื่องที่เกี่ยวกับทางเพศ รวมถึงการจูบ
- ความพอใจทางเพศ และการร่วมเพศ เมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน อาจมีพฤติกรรมซ้ำอีก แต่ตนเองหรือคนอื่นยังไม่ได้ถือว่าเป็นรักร่วมเพศ บุคคลจะใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประหัตประหารว่าเป็นรักร่วมเพศ

2.2 ปฏิกริยาของสังคม (Social Reaction) งานนี้ประกอบด้วยงานย่อย ได้แก่

- การประหัตประหารโดยคนอื่น (Labeling by Others) หมายถึง การที่รักร่วมเพศรู้ว่าบุคคลอื่นคิดว่าตนเป็นอย่างไร จากการที่ตนได้กระทำในสิ่งที่เบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์ของสังคม

2.3 การสร้างเอกลักษณ์ (Identity) เป็นงานที่สำคัญที่สุด ประกอบด้วยงานย่อย 6 งาน ได้แก่

- การสับสนในเอกลักษณ์ (Identity Confusion) หมายถึง ความไม่สอดคล้องกันระหว่างองค์ประกอบที่เป็นพฤติกรรมภายใน (ได้แก่ ความพอใจใน ความสนใจทางเพศ) กับพฤติกรรมภายนอก (ได้แก่ กริยา มารยาท กิจกรรมทางเพศ) และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งมีผลทำให้เกิดความทุกข์วิตกกังวล เสียขวัญ

- การประหัตประหารตนเอง (Self Labeling) เป็นการที่รักร่วมเพศพยายามหาหนทางแก้ปัญหา โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายใน หรือจะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน ถ้าบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมายาวนาน มักจะแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง โดยการประหัตประหารตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ

- การสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่ม (Peer Association) เป็นการที่รักร่วมเพศหันเข้าหาบุคคลอื่นที่ถูกประหัตประหารว่าเป็นรักร่วมเพศด้วย เพื่อให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าจากการรับรู้ว่ามีคนจำนวนมากชอบตน และมีความเหมือนกันหลาย ๆ อย่าง มีทัศนคติทางลบต่อสังคม จะมีลักษณะเหมือนเป็นการแก้ตัวด้วยการ กล่าวว่าเป็นรักร่วมเพศ ดี ถูกต้อง สร้างความเชื่อว่าตนเกิดมาเพื่อเป็นรักร่วมเพศ หรือรักร่วมเพศดีกว่ารักร่วมเพศหลายอย่าง เช่น มีความคิดริเริ่มมากกว่า

- การจัดการเอกลักษณ์ (Identity management) เป็นการควบคุมข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง โดยการปกปิดการเป็นรักร่วมเพศ เนื่องจากการเปิดเผยที่ไม่เหมาะสม จะก่อให้เกิดผลที่รุนแรง โดยเฉพาะกับเพื่อนและครอบครัวซึ่งรักร่วมเพศส่วนมากปกปิดได้ แต่ก็ต้องมีข้อมูลรั่วไหล ซึ่งมีผลเสียต่อจิตใจของรักร่วมเพศจำนวนมาก

- การต่อสู้ (Militancy) เป็นการจัดการเอกลักษณ์ในลักษณะก้าวร้าวมีการแต่งกายผิดปกติ แสดงกริยาเกินงาม มีการเปิดเผยให้คนอื่น ๆ รู้ กล่าวถึงการถูกกดขี่ ใช้ความก้าวร้าวเป็นหนทางที่จะพิสูจน์ความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับรักร่วมเพศของตนเอง

- การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) เป็นงานสุดท้ายของขบวนการซึ่งมีช่วงเวลาหลายเดือนถึงหลายปี ระยะเวลาองค์ประกอบของพฤติกรรมภายใน พฤติกรรมภายนอก และความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง จะสอดคล้องกัน จะมีมโนทัศน์ว่าตนเองเป็นคนดีในฐานะที่เป็นรักร่วมเพศ และมีท่าทีต่อต้านรักร่วมเพศน้อยลง

สรุปได้ว่า จากแบบจำลองของขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ ซึ่งประกอบด้วย 2 มิติ ใน ส่วนของมิตินั้น งานการสร้างเอกลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เริ่มต้นจากการสับสนในเอกลักษณ์ของตนเอง และจะมีการสร้างงานย่อยในขั้นอื่นต่อ ๆ ไปตามมิติเวลา โดยบางครั้งจะมีการ คาบเกี่ยวกันระหว่างงานย่อย เหล่านั้น คืองานแรกยังไม่สิ้นสุดก็เกิดงานต่อไปควบคู่กันไป และงานบางอย่างอาจไม่เกิดขึ้นกับรักร่วมเพศ บาง คนก็ได้ เช่น การต่อสู้และงานในขั้นสุดท้ายคือ การยอมรับตนเอง อาจใช้ระยะเวลายาวนานมาก ดังเช่นที่ พบจาก การศึกษาของเบอร์เกอร์ (1984) เกี่ยวกับ เอกลักษณ์และความต้องการของรักร่วมเพศชายและหญิงอายุ 40-72 ปี จำนวน 18 คน สัมภาษณ์ โดยใช้คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเรื่องชีวิตในสังคม ความเกี่ยวข้องกับสังคม รักร่วมเพศ ครอบครัว การแสดงออกว่าเป็นรักร่วมเพศ ทศนคติของลูกหลาน การรับรู้เมื่ออายุเพิ่มขึ้น พบว่า รักร่วมเพศชาย มีประสบการณ์รักร่วมเพศ ครั้งแรกอายุ 17 ปี ส่วนรักร่วมเพศหญิงมีประสบการณ์เมื่ออายุ 20 ปีโดย จะเริ่มจากการสงสัยและสับสนในตนเอง จนในที่สุดจะยอมรับว่าตนเองเป็นรักร่วมเพศ การเข้าร่วมกลุ่มกับรักร่วมเพศคนอื่นมีความสำคัญต่อการยอมรับตนเอง ช่วยลดความกดดันจากสังคม ลักษณะประจำตัวของรักร่วมเพศ ที่มีอายุ มากนั้น มีลักษณะซึมเศร้าและไม่มีความสุข

จะเห็นได้ว่ารักร่วมเพศมักเริ่มเป็นระยะวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะที่มีการสับสนในเอกลักษณ์ของตนเอง (Identity Confusion) ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล แม้บางคนอาจจะเข้าสู่ระยะที่มีการปรับตัวของตนเอง จนกระทั่งเริ่มจัดเอกลักษณ์ของตนเองแล้ว แต่วัยรุ่นรักร่วมเพศส่วนใหญ่ จะยังไม่ผ่านพ้นช่วงการจัดเอกลักษณ์นี้ไปได้ เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานซึ่งในช่วงที่พยายามปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ และการพยายามปกปิดนี้ก่อให้เกิดผลเสียต่อจิตใจของวัยรุ่นรักร่วมเพศมาก ดังเช่นที่ ไวน์เบอร์กและวิลเลียม (1975, quoted in Berger 1983) พบว่า รักร่วมเพศชายที่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศได้จะมีคะแนนการเศร้าซึม ความหวาดกลัวและวิตกกังวลเกี่ยวกับการเป็นรักร่วมเพศของเขาสูง

สาเหตุของการรักร่วมเพศ การเกิดการรักร่วมเพศมีสาเหตุหลายประการ ซึ่งอาจกล่าวได้ดังนี้ (อ้างจาก ורתัย ชันมณูย์, 2518)

1. ความไม่สมดุลย์ในครอบครัว ในวัย 2-4 ขวบ ตามหลักทางจิตวิทยาถือว่าเด็กจะเกิดปมความรู้สึกทางเพศ (Oedipus Complex) ขึ้นมา โดยเด็กชายจะรักแม่ เด็กหญิงจะรักพ่อ ลักษณะเช่นนี้จะขึ้นอยู่กับช่วงวัยแล้ว เด็กจะค่อย ๆ เริ่มรู้ว่า ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ถ้าครอบครัวไม่เป็นปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่แข็งกร้าวกว่า หรือพ่อเข้มแข็งแม่อ่อนแอ หรือกรณีที่ครอบครัวแตกแยก ขาดพ่อหรือขาดแม่ ทำให้เด็ก ไม่มีแบบอย่างของบทบาท ในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือชายที่แท้จริง คนที่มีบุคลิกภาพเดิมอ่อนแออยู่แล้วก็จะกลายเป็นพวกรักร่วมเพศขึ้นได้

2. อคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก บางครอบครัวอยากได้ลูกผู้หญิงมาก บางครอบครัวอยากได้ลูกผู้ชายมาก แต่ต้องผิดหวัง ไม่มีตามที่ต้องการทำให้พยายามสนองความต้องการนี้ โดยพยายามแต่งตัวให้ลูก หรือพยายามใช้วิธีอบรมหรือดูแล ไปในแนวทางสำหรับเพศนั้นตามที่ตนต้องการ อคติแบบนี้อาจมีอิทธิพลผลักดัน ให้เด็กมีสัมพันธภาพทางเพศในชีวิตแบบรักร่วมเพศได้ง่ายมาก

3. การที่ครอบครัวเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป ให้คมแต่เฉพาะเพศเดียวกันทำให้เกิดการรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการลองแล้วได้ความสุขทางเพศ ทำให้ต้องการกระทำบ่อย ๆ ซ้ำ ซากจนในที่สุดกลายเป็นนิสัย

4. ความรู้สึกกดดันทางเพศที่ไม่มีโอกาสได้ระบายออก เช่น อยู่หอพักของโรงเรียนด้วยกัน มาตั้งแต่เด็กจนโต, ผู้ชายที่ไปสงคราม, นักโทษในคุก, หรือคนในสถานที่ยกกัน เป็นต้น

5. ถูกชักชวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่วัยรุ่นซึ่งกำลังเริ่มมีความสนใจ หรือมีอารมณ์ทางเพศ และเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนร่วมกลุ่ม จึงทำให้ถูกชักชวนชักนำได้ง่ายที่สุด

6. มีประสบการณ์ไม่ดีกับเพศตรงข้าม ทำให้เข็ดขยาด ไม่อยากมีความสัมพันธ์ทางเพศ กับเพศตรงข้ามไม่ว่าจะเป็นคนไหน จึงหันกลับมาหาเพศเดียวกัน

7. สภาพฮอร์โมนเพศอยู่ในภาวะผิดปกติ โดยชายที่มีฮอร์โมนเพศหญิงมากอาจมีแนวโน้มมาทางเป็นหญิง ส่วนหญิงที่มีฮอร์โมนเพศชายมากอาจมีแนวโน้มมาทางเป็นชาย ทั้งสองกรณีอาจนำไปสู่ภาวะรักร่วมเพศในที่สุด

สุวัทนา อารีพรรค (2524) ได้กล่าวสรุปสาเหตุการเกิดรักร่วมเพศไว้ดังนี้

1. สาเหตุทางกรรมพันธุ์ ในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็นอีกคนก็จะมีโอกาสเป็นด้วยเสมอ แต่ถ้าเป็นคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ ถ้าคนหนึ่งเป็นอีกคนจะมีโอกาสเป็นเพียงร้อยละ 11.5 คนที่เชื่อสาเหตุของการรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากสิ่งแวดล้อม ให้เหตุผลว่าคนพวกนี้เกิดในวัฒนธรรมที่ส่งเสริม รักต่างเพศ และเขาไม่เคยได้รับการสอนเกี่ยวกับรักร่วมเพศเลย จนกระทั่งถึงวัยแตกหนุ่มแตกสาว จึงได้มีประสบการณ์ เป็นครั้งแรก แสดงว่าลักษณะดังกล่าวเกิดจากตัวของเขาเองไม่ใช่จากสิ่งแวดล้อม

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

2.1 สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การที่ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับเด็กไม่ดีจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศ ที่ถูกต้องได้, หรือการที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ อาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักร่วมเพศที่เขาเห็นตัวอย่างและหัน ไปหาความสุขทางเพศกับเพศเดียวกัน, การเลี้ยงดูผิดเพี้ยนจากบิดามารดาไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็กก็อาจทำให้เกิดปัญหารักร่วมเพศได้เช่นกัน, การเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่น การที่เด็กมีโอกาสดูเห็นบิดามารดารักร่วมเพศกันอาจทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าบิดากำลังทำร้ายมารดา เด็กหญิงอาจเกลียดกลัวบิดาตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคน และหัน ไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า

2.2 สาเหตุจากสังคม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายกับหญิง อาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้ เช่น เด็กชายที่ผิดหวังความรักครั้งแรก จากเด็กหญิงอาจเศร้า โศกเสียใจมาก และเมื่อเห็นชีวิตรักร่วมเพศเป็นความปວรวดเร็วเลยหันเข้าหาเพศเดียวกัน เพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังครั้งที่สอง หรือเด็กหญิงที่อารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าไม่ได้รับความสนใจหรือถูกเยาะเย้ยจากชายที่เธอรัก เธอก็อาจหันไปหาเพศหญิงด้วยกันแทน

มีผู้ถึงสาเหตุจากฮอร์โมนเช่นกัน แต่ปัจจุบันยังไม่ได้มีหลักฐานแน่นอนว่ามีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามเคยมีผู้พบว่าในพวกรักร่วมเพศชายมีระดับเทสโทสเตอโรนในเลือดต่ำกว่าของคนปกติ และในพวกรักร่วมเพศหญิงมีระดับแอนโดรเจนในเลือดสูงกว่าคนปกติ

ส่วนที่ 2 วรณกรรมปริทัศน์เกี่ยวกับ “ชายอาชีพพิเศษ”

ความหมายของอาชีพพิเศษหรือโสเภณี (Prostitute)

เบอร์เกอร์และริชาร์ด (อ้างจาก ทองต่อ กสิวไม้ม ๗ อุษยา, 2499) ได้ให้คำจำกัดความว่า “โสเภณีคือบุคคลที่ขายตัวเองเพื่อให้อื่นซึ่งเป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามก็ได้ สำเร็จ ความใคร่”

บ็องเกร์ (อ้างจาก Fernando Henriques, 1963) กล่าวว่า “การกระทำที่แสดงความเป็นโสเภณี โดยเนื้อหาก็คือเหมือนการกระทำของหญิงหรือชายที่แต่งงานเพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจ”

การประชุมสัมมนาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดครั้งที่ 2 ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน - 7 ธันวาคม 2500 ได้ให้คำนิยาม ไว้ว่า “โสเภณี หมายถึง บุคคลไม่ว่าหญิงหรือชายกระทำการเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น อันเป็นการมีส่วนเพื่อสินจ้างรางวัล ซึ่งอาจเป็นเงินหรือสิ่งของอย่างอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าการกระทำนั้นต่อเพศเดียวกันหรือต่างเพศกัน และไม่ว่าจะกระทำ เป็นอาชีพหรือเป็นครั้งคราวก็ตาม”

ในพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2503 (อ้างจากราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 77 ตอนที่ 89 (พฤศจิกายน 2503) มาตรา 4 วรรคแรก) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันของไทยไม่ได้ให้ความหมาย ของอาชีพพิเศษหรือโสเภณีไว้ แต่ให้คำนิยามของการค้าประเวณีว่า “การค้าประเวณี หมายความว่า การยอมรับ การกระทำความผิด หรือการยอมรับการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการ ส่วนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ”

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าอาชีพพิเศษหรือโสเภณีนั่น หมายถึง อาชีพที่ให้บริการทางเพศหรือให้เกิดความพึงพอใจแก่บุคคลทั้งที่เป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม โดยได้รับเงินหรือผลประโยชน์อื่น ๆ เป็นค่าตอบแทน

สาเหตุในการประกอบอาชีพพิเศษ (อ้างจากเอกสารทางวิชาการ หมายเลข 177 และ 178 สถาบันวิจัยประชากร และสังคม, 2537) มีอยู่ 5 ประการ คือ

- มาจากปัญหาครอบครัว ผู้ที่มีประกอบอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มักมาจากครอบครัวที่มีปัญหาในทางใดทางหนึ่ง เช่น ครอบครัวแตกแยก, ขาดความรักความอบอุ่นในวัยเด็ก, หนีออกจากบ้านมาเร่ร่อน-จรจัด และขายประเวณีเลี้ยงชีพในที่สุด หรือในบางครอบครัวโดยเฉพาะครอบครัวเกษตรกรที่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ มีหนี้สินรุงรัง ซึ่งอาจทำให้พ่อแม่มีการนำบุตรมาขายให้กับทางสถานบริการ โดยเฉพาะบุตรหญิง และหรือใน บางกรณี บุตรหญิงอาจสมัครใจมาขายบริการเอง

- มาจากชุมชนที่อาศัยมาแต่กำเนิด ซึ่งไม่ได้ทำหน้าที่อบรมความรู้ในสิ่งที่ถูกที่ควร และอบรมศีลธรรมอันดีงามแก่จิตใจ แต่กลับมาเป็นตัวส่งเสริมและผลักดันให้ออกจากชุมชน ไปค้าประเวณีเลี้ยงชีพ นอกจากนี้ ในชุมชนบางแห่งก็มีวัฒนธรรมพื้นฐานบางอย่างที่เอื้อให้การออกไปค้าประเวณีสามารถเป็นไปได้โดยง่าย โดยเฉพาะวัฒนธรรมในภาคเหนือ

- มาจากการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะนโยบายทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว, การลงทุนในธุรกิจเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการค้าประเวณีในทางอ้อม, การพัฒนาทาง การเกษตร และการกระจายรายได้ ซึ่งไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

- มาจากกลุ่มลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าของสถานบริการต่าง ๆ แมงดา พ่อเล้า และแม่เล้า ต่างเป็นผู้ขายสินค้าและบริการในตลาดกามารมณ์ ในขณะที่กลุ่มลูกค้าซึ่งเป็นผู้ซื้อสินค้าและบริการ นั้น ต่างมีรสนิยมทางเพศ ความเชื่อ ทักษะคติ และค่านิยมที่แตกต่างกันไป จึงทำให้ผู้ขายต้องแสวงหาสินค้าที่มีความหลากหลายมา เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าแต่ละคน

- มาจากตัวผู้ที่มีประกอบอาชีพพิเศษเอง ซึ่งอาจมีความคิด ความเชื่อ และเหตุผลบางอย่าง ที่ทำให้ต้องตัดสินใจหรือเลือกเอาการขายบริการทางเพศมาเป็นทางออกให้กับตนเอง บางคนมาประกอบอาชีพนี้เนื่องจากคนใกล้ชิด เช่น เพื่อน ที่ น้อง หรือคนรัก เป็นต้น ชักชวนหรือหลอกลวงให้มาประกอบอาชีพนี้, หรือบางคนอาจไม่ได้ตั้งใจจะทำในตอนแรก แต่เมื่อมาทำแล้วพบว่ามิรายได้ดีมากกว่าอาชีพเดิมที่เคยทำ ก็เลยยึดเป็นงาน

ประจำแทน; แต่ในบางคนอาจทำเพียงเพื่อให้ได้เงินมา ซึ่งสิ่งของของตนเองต้องการ หรือได้ไปเที่ยวพักผ่อนในสถานที่ที่ตนเองต้องการจะไป

การจำแนกประเภทของแหล่งค้าประเวณี (อ้างจาก วิชัย จุลวนิชย์พงษ์, 2536)

การจำแนกประเภทของแหล่งค้าประเวณีนั้น สามารถพิจารณาได้จากปัจจัยสำคัญ 2 ลักษณะ ซึ่งมีความสำคัญในการแบ่งประเภทของโสเภณีหรืออาชีพพิเศษ อันได้แก่

1. รูปแบบของรายได้ของโสเภณี
2. รูปแบบของสถานที่ในการใช้ร่วมประเวณี

ปัจจัยทั้งสองลักษณะนี้ทำให้สามารถจำแนกสถานบริการออกได้เป็น 4 รูปแบบหลัก ดังนี้

รูปแบบที่ 1 เป็นสถานบริการที่มีรายได้จากการให้บริการทางเพศเพียงอย่างเดียว และมีห้องสำหรับร่วมประเวณี จัดไว้ในสถานบริการทางเพศนั้น ตัวอย่างเช่น ซ่อง โรงน้ำชา โรงแรม คาเฟ่ บาร์เบียร์ ร้านอาหาร และบาร์เคย์

รูปแบบที่ 2 เป็นสถานบริการที่มีรายได้จากการให้บริการทางเพศเพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีห้องสำหรับร่วมประเวณีจัดไว้ในสถานบริการทางเพศนั้น หรือเป็นการติดต่อส่วนตัวโดยไม่มีสถานบริการทางเพศ ตัวอย่างเช่น การให้บริการทางโทรศัพท์ เมียเช่า และหาลูกค้าอิสระตามท้องถนนและตามสวนสาธารณะ

รูปแบบที่ 3 เป็นสถานบริการที่มีรายได้อื่นร่วมด้วย นอกจากการให้บริการทางเพศ และมีห้องสำหรับร่วมประเวณีจัดไว้ในสถานบริการทางเพศนั้น ตัวอย่างเช่น อาบอบนวด สถานบริการร่างกาย บาร์โคโก้ บาร์เบียร์ และบาร์เคย์

รูปแบบที่ 4 เป็นสถานบริการที่มีรายได้อื่นร่วมด้วย นอกจากการให้บริการทางเพศ แต่ไม่มีห้องสำหรับร่วมประเวณีจัดไว้ในสถานบริการทางเพศนั้น ตัวอย่างเช่น บาร์เบียร์ บาร์โคโก้ คาเฟ่ ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ผับ และคาราโอเกะ

ลักษณะของชายอาชีพพิเศษ

จากการศึกษาของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (อ้างจาก เอกสารทางวิชาการ หมายเลข 178, 2537) พบว่า ผู้ชายที่จะประกอบอาชีพนี้จะต้องมีรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณดี และที่สำคัญต้องอยู่ในวัยหนุ่ม สาเหตุที่ทำให้พวกเขาเลือกประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากเป็นงานที่มีรายได้ค่าตอบแทนสูง ทั้งยังเป็นงานที่สบาย และมีอิสระ เพียงแต่จะมีข้อจำกัดคือ จะต้องสวมบทบาททางเพศเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของลูกค้า โดยไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้ แหล่งขายบริการทางเพศที่เด่นชัดส่วนใหญ่อยู่ในรูปของบาร์เคย์ และคลับเฉพาะ ผู้หญิง หรือเฉพาะผู้ชาย โดยจะบริการเฉพาะบุคคลที่เป็นสมาชิกเท่านั้น ซึ่งทางคลับจะมีรายชื่อรูป และรายละเอียด ของชายหนุ่มที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้ว ให้ทางสมาชิกสามารถเลือกใช้บริการตาม ความพึงพอใจ นอกจากนี้ยังมี การจัดบริการและสถานที่ในลักษณะที่หรูหรา ให้พนักงานชายคอยดูแลต้อนรับ และเอาอกเอาใจลูกค้า ในลักษณะของเพื่อนคุย เพื่อนดื่ม เพื่อนเต้นรำ และถ้าลูกค้าพอใจ ก็อาจเป็นเพื่อนเที่ยวและเพื่อนนอนในที่สุด

ส่วนบาร์เคย์นั้น จะเปิดให้ลูกค้าทั่วไปเข้าไปได้ โดยมีเพียงเครื่องดื่ม กับแกล้ม และดนตรีไว้บริการลูกค้า สำหรับจุดขายสินค้าจะอยู่ที่ตัวพนักงานชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการ ซึ่งจะติดหมายเลขประจำตัว และผลัดเปลี่ยนกันไปโชว์ตัวบนเวที โดยการเดินหรือแสดงท่าทางประกอบเพลงในเครื่องแต่งกายที่เน้นรูปร่าง ซึ่งถ้าลูกค้าพอใจพนักงานคนใดก็สามารถจองตัวได้ บาร์เคย์บางแห่งอาจมีห้องสำหรับประกอบกิจกรรมทางเพศ

ขั้นตอนในการเป็นชายอาชีพพิเศษ (อ้างจาก อนันต์ นาวิไล, 2537)

จากการศึกษาของอนันต์ นาวิไล (2537) ซึ่งนำเสนอบทความในงานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “วัฒนธรรมเมือง : ชุมชนเมืองและการเปลี่ยนแปลงในกรุงเทพฯ และปริมณฑล” ให้หัวข้อ “ผู้ชายขายตัวให้เกย์ ในกรุงเทพมหานคร” พบว่า ผู้ที่มาประกอบอาชีพพิเศษนี้ส่วนใหญ่จะเป็น ชายหนุ่มที่ได้รับการชักนำจากเพื่อน ผูกหรือคนที่รู้จัก หรือไปสมัครตามประกาศในหนังสือพิมพ์ ซึ่งประกาศรับพนักงานขายทำงานในร้านอาหาร หรือคาราโอเกะ ซึ่งมีการระบุช่วงอายุและลักษณะ รูปร่าง หน้าตาไว้ โดยผู้สมัครจะต้องไปสมัครด้วยตนเองใน ช่วงเวลากลางวัน เนื่องจากสถานบริการจะเปิดบริการในเวลากลางคืน ผู้สมัครจะไม่เสียค่าสมัครใด ๆ โดยขั้นตอนในการสมัครจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ โดยจะมีชายรักร่วมเพศและเจ้าของสถานบริการอย่างน้อย 3 คน เป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติชีวิต การศึกษา ที่อยู่อาศัย และอาชีพปัจจุบัน รวมทั้งชี้แจงข้อปฏิบัติในการทำงานและรายได้ที่จะได้รับ นอกจากนี้ผู้สัมภาษณ์จะขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 1 ชุด เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน
2. ขั้นตอนการตรวจร่างกาย ผู้สมัครส่วนใหญ่ที่ผ่านขั้นตอนการสัมภาษณ์แล้วจะมีหน้าตาและบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ในขั้นตอนนี้จะมีชายรักร่วมเพศอย่างน้อย 2 คน ซึ่งจะเรียกผู้สมัครเข้าไปในห้องที่ปิดมิดชิดที่ละคน โดยให้ผู้สมัครถอดเสื้อผ้าออกหมด และจะพิจารณาร่างกายของผู้สมัครทุกคน รวมทั้งวัดขนาดสรีระในส่วนต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อนำไปจัดทำภาพนิ่ง วิดีทัศน์ และหนังสือคู่มือ เพื่อเป็นสื่อให้ลูกค้าที่มาเที่ยวได้พิจารณาและคัดเลือกบุคคลที่ตนสนใจ ในบางสถานบริการอาจมีแพทย์มาร่วมตรวจในขั้นนี้ด้วย
3. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ จะมีขึ้นหลังจากที่ทางสถานบริการรับพนักงานไว้เรียบร้อยแล้ว แล้วจะนัดวันในการฝึกปฏิบัติงาน โดยในขั้นแรกจะฝึกความกล้าเนื่องจากในเวลาทำงานนั้นพนักงานจะต้องสวมกางเกงในเพียงตัวเดียวซึ่งพนักงานใหม่ส่วนใหญ่ยังไม่เคยชิน ขั้นต่อมาจะฝึกการเดินอโกโก้เพื่อดึงดูดความสนใจจากลูกค้า โดยจะมีชายรักร่วมเพศเป็นผู้ฝึกสอนให้เป็นเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นจะให้ทุกคนฝึกการงาน การวางตัวกับลูกค้า การเอาอกเอาใจลูกค้า และการฝึกภาษาอังกฤษในทักษะการพูด โดยถ้อยคำที่มีประโยชน์ในการติดต่อกับลูกค้าต่างชาติ สำหรับการฝึกขั้นตอนสุดท้ายคือ ฝึกการให้บริการทางเพศ โดยจะมีการสาธิตการร่วมเพศให้ดู และให้พนักงานใหม่ทุกคนฝึกปฏิบัติ ผู้สมัครมักจะลาออกในขั้นตอนนี้ โดยอ้างว่าไม่มีความรู้สึกรักที่เป็นธรรมชาติ ส่วนผู้ที่ผ่านขั้นตอนนี้ก็จะต้องเรียนรู้วิธีการลงงาน และปรานีกับลูกค้าเพิ่มเติมก่อนที่จะทำงานต่อไป

ประเภทของชายอาชีพพิเศษ (อ้างจาก วอร์ลด์ธอร์ป และเมอร์ฟี, 1993)

มารีออตต้า (1982, 1984, 1985, 1986 และมารีออตต้า และคณะ 1988) ได้ศึกษาชายอาชีพพิเศษใน ซานฟรานซิสโกด้วยการวิจัยเชิงมานุษยวิธี ได้จำแนกชายอาชีพพิเศษ (Male Prostitute) ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. Hustlers หมายถึงบุคคลผู้ซึ่งชักชวนลูกค้าให้มาร่วมประเวณีโดยเปิดเผยตนเอง สามารถพบเห็นตามแหล่งสถานบันเทิง-ห้องเที่ยวยามราตรี ศูนย์การค้า โรงภาพยนตร์ ร้านขายหนังสือเชิงการมรดมภ์ และสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ อันจำแนกออกได้ดังนี้

1.1 Trade Hustlers มักเป็นพวกรักต่างเพศ และ/หรือรักสองเพศ มีลักษณะชอบอวดโก้และแสดงลักษณะความเป็นผู้ชายในเชิงก้าวร้าว ประกอบอาชีพพิเศษเพียงเพื่อต้องการเงิน โดยที่ไม่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นรักร่วมเพศ และประกอบอาชีพโดยไม่มีอารมณ์ร่วมกับลูกค้า

1.2 Drag Queen Hustlers มักเป็นพวกกระเทยแท้ หรือกระเทยเทียม ซึ่งแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงมากเกินไป โดยปกติติดต่อการร่วมเพศทางปาก สามารถพบโดยทั่วไปตามท้องถนน และสถานบริการ ต่าง ๆ ในเขตค้าประเวณี เทนเดอร์ลอยน์

1.3 Youths มักมีภาพลักษณ์เป็นวัยรุ่นชายรักร่วมเพศ ซึ่งแสดงออกให้ผู้พบเห็น มีความรู้สึกว่าเป็นผู้ที่ไร้เดียงสาและไม่มีการขยาใด ๆ แต่ในความเป็นจริงกลับเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศแบบต่าง ๆ อย่าง กว้างขวาง พวก Youth บางคนอาจมีผู้อุปถัมภ์ในลักษณะพ่อยก (Sugar Daddies) เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ อยู่บ่อย ๆ

2. Call Men หมายถึงบุคคลผู้ซึ่งเชิญชวนลูกค้าในขั้นตอนผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านการ โฆษณาในสมุดโทรศัพท์ และ/หรือประกาศโฆษณาในสิ่งพิมพ์เฉพาะประเภท ซึ่งผู้อ่านมีอาจทราบถึงระดับความแตกต่างของชายอาชีพพิเศษ การจัดระเบียบองค์กรของ Call Men นี้ไม่ได้มีพื้นฐานที่เกี่ยวเนื่องกับคามารมณ์ แต่จะอยู่บนแนว วิถีทางที่พวกเขาหนดขึ้นตามกลุ่มลูกค้า และรูปแบบการบริการ ที่จัดดำเนินการ

กลุ่มที่เรียกว่า Call Men นี้ สามารถจัดจำแนกได้ ดังนี้

2.1 Call Book Men มักเป็นชายรักร่วมเพศ หรือรักสองเพศ ที่แสดงออกอย่างเปิดเผย มีลักษณะการทำงานโดยทางลูกค้าจะติดต่อใช้บริการผ่านทางโทรศัพท์ ซึ่งมีทั้งลูกค้าทั่วไปและที่เรียกใช้บริการจากสมุดโทรศัพท์ ในบางโอกาสอาจพบ Drag Queen Call Gids ซึ่งเป็นกระเทยแท้ มาทำงานในลักษณะนี้ก็ได้

2.2 Erotic Masseurs มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

2.2.1 เป็นผู้ที่ถูกแนะนำโฆษณาต่อลูกค้าใหม่ของสถานบริการ ในขณะที่ลักษณะการบริการเป็นแบบปกติสามัญ

2.2.2 เป็นธุรกิจการนวดกล้ามเนื้อโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่นวดด้วยวิธีการพลิกแพลงในเชิงคามารมณ์ ซึ่งพวกเขา มักแสดงให้เห็นว่าได้รับใบอนุญาตจากโรงเรียนสอนการนวดกล้ามเนื้อ ได้รับคำแนะนำ และ พัฒนามาแล้วเป็นอย่างดี สำหรับอัตราค่าบริการนั้น จัดอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

2.3 Model และ Escorts มักเป็นบุคคลที่ได้ตกลงเงื่อนไขกับลูกค้าผ่านการโฆษณาในสิ่งพิมพ์ทั่วไป และในสิ่งพิมพ์เฉพาะประเภทที่น่าสนใจ พวกเขาให้บริการลูกค้าทั้งในด้านบริการทางสังคมและบริการทางเพศ กลุ่ม Models และ Escorts นี้พยายามขยายแวงดวงลูกค้าออกไปเรื่อย ๆ และในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็พยายามโฆษณาผ่านทางสมุดโทรศัพท์อีกด้วย

2.4 Stars of the Erotic Industry เป็นกลุ่มคนที่ได้รับการคัดเลือกจากชายอาชีพพิเศษ ที่รับงานแสดงบนเวที งานแสดงภาพยนตร์ วิกิตักซ์แข่งร่วมประเวณี และจากการถ่ายแบบในนิตยสาร เชิงคามารมณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะมีผู้ผ่านการคัดเลือกแล้วน้อยมาก ๆ โดยปกติแล้วมักเป็นนักเต้นระบำ เปลื้องผ้า มีอัตราค่าบริการที่สูงมาก

ประวัติการค้าประเวณีของชายอาชีพพิเศษในประเทศไทย (ปาน นุณนาท, 2529 อังไฉ สิริรัช วงษ์สาริตศาสตร์, 2532)

สืบเนื่องมาจากในอดีตนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศ สังคมมองว่าเป็นความผิดปกตินในตัว บุคคลที่ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง นอกจากนี้คำว่า “เกย์” ยังไม่เป็นที่รู้จักในอดีต มีเพียงคำว่า “กะเทย” เท่านั้นที่ใช้เรียกชายที่ชอบแสดง ตัวให้คล้ายคลึงกับผู้หญิง หรือมีจริตมากกว่าผู้หญิงธรรมดา สังคมจะมองบุคคลเหล่านี้เยี่ยงสัตว์

ประหลาด สภาพสังคมไม่ยอมรับบุคคลเหล่านี้ จากคำสัมภาษณ์ของ ปาน บุญนาค กล่าวว่า ในอดีตนั้นยังไม่มีสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แต่อย่างไร กล่าวคือ ชายทั่วไปสามารถซื้อบริการจากโสเภณีหญิงที่ค้าประเวณีตามสถานบริการต่าง ๆ ได้ แต่กลุ่มกะเทยในสมัยนั้นไม่สามารถซื้อบริการจากแหล่งใดได้ วิธีที่จะระบายออกซึ่งความรู้สึกทางเพศของกะเทยสมัยนั้นคือ การจับกลุ่มกันแต่งหน้าโดยเน้นที่ การเขียนคิ้วให้ดำสนิท ซึ่งนั่นจะเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความเป็น “กะเทย” และออกตระเวนตามสถานที่สาธารณะทั่วไป คอยจ้องจับชายหนุ่ม โดยมีจุดมุ่งหวังในการมีเพศสัมพันธ์อย่างเดียว โดยมีได้คิดว่าเป็นการหารายได้ หรือเป็นอาชีพแต่อย่างไร

กะเทยในสมัยนั้นมักจะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม กลุ่มกะเทยเด็กหรือวัยรุ่นที่รูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงผู้หญิงมาก จะจับกลุ่มกันบริเวณสวนสาธารณะข้างสะพานมัทวานรังสรรค์ ตรงข้ามวัดมกุฏกษัตริยารามในปัจจุบัน ส่วนกะเทยสูงอายุจะรวมกลุ่มกันอยู่บริเวณสนามหลวงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากบริเวณนั้นมีความมืด กะเทยสูงอายุ ก็มักจะอาศัยความมืดปิดบังรูปปลักษณ์ที่ไม่น่าดูบางส่วนของตน แต่ทั้งสองกลุ่มมีจุดประสงค์เดียวกัน โดยมิได้มุ่งหวัง ในเรื่องเงิน แต่เป็นเพียงการจ้องจับชายที่ผ่านไปมาเพื่อการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น

สำหรับบริเวณสวนสาธารณะข้างสะพานมัทวานรังสรรค์นั้น จะเปิดตั้งแต่เวลา 19.00 น. จนถึง 23.00 น. ดังนั้นเมื่อถึงเวลาเปิดสวนสาธารณะ กะเทยวัยรุ่นก็จะเริ่มออกตระเวนหาชายหนุ่มที่เดินผ่านไปมาบริเวณนั้น โดยกะเทยเหล่านี้จะนั่งตามม้าหินบั้งหรือเดินไปมาบ้าง โดยเฉพาะวันศุกร์และวันเสาร์จะมีชายประเภทรักสนุกและชอบล่อง เช่น พวกวัยรุ่น นักเรียน จะมาเดินเที่ยวในสวนสาธารณะแห่งนี้เพื่อมองหากะเทยเช่นกัน ชายบางคนเมื่อล่องมีเพศสัมพันธ์กับกะเทยแล้วรู้สึกพอใจ ก็มักจะชวนเพื่อนฝูงมาเที่ยวอีก เนื่องจากได้รับความสนุกโดยไม่ต้องเสียเงินค่าบริการอย่างไร แต่ก็มีกะเทยฐานะดีบางคน หลังจากมีเพศสัมพันธ์กับชาย เหล่านี้แล้วยังจ่ายให้กับชาย เหล่านี้คนละ 20-30 บาท (แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่ยอมเสียเงินเด็ดขาด) และ เข่นกันในกรณีที่กะเทยวัยรุ่นไป มีเพศสัมพันธ์กับชายสูงอายุฐานะดี ชายเหล่านั้นก็มักจะให้ค่าตอบแทนแก่ กะเทยด้วย

ส่วนบริเวณสนามหลวงบริเวณที่มีกะเทยรวมกลุ่มกันมากคือ บริเวณด้านหลังศาลพระแม่ธรณีบีบมวยผม และบริเวณสี่มุมสาธารณะหน้ากระทรวงยุติธรรม กะเทยบริเวณนี้จะคอยหาชายทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในสมัยนั้นชาวต่างประเทศที่เป็นรักร่วมเพศนิยมมาพักที่โรงแรมโรยัล (โรงแรมรัตนโกสินทร์) ซึ่งในสมัยนั้นมีชื่อเสียงมาก และในเวลากลางคืนชาวต่างประเทศเหล่านี้ จะเดินตระเวนหากะเทยเพื่อการมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน ซึ่งกะเทยคนใดได้ไปกับชาวต่างประเทศก็มักจะได้เงินเป็นค่าตอบแทนกลับมาด้วย

นอกจากทั้งสองบริเวณนี้แล้วก็มักพบกะเทยได้ตามงานบอลล้อทั่วไป งานบอลล้องานหนึ่ง ซึ่งกะเทยจะเป็นที่ยอมรับมากที่สุดคือ งานสาบานธงในกรมทหาร ซึ่งในกรมทหารนี้จะยอมรับพวกกะเทยมาก ดอนรับและพาเที่ยวอย่างสนุกสนาน พร้อมกับอาศัยพวกกะเทยเหล่านี้เป็นเครื่องระบายออกทางเพศด้วย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียว กันเป็นเรื่องธรรมดาในหมู่ทหาร ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าทหารเหล่านั้นเป็นรักร่วมเพศ แต่เป็นพฤติกรรมที่เรียกว่า “เล่นเพื่อน” คือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการสำเร็จความใคร่ ทั้งนี้เนื่องจากทหารในกรมทหารมักจะไม่มีโอกาสที่จะออกมานเที่ยว หรือใช้บริการจากโสเภณีหญิงได้ง่ายนัก

แต่ทั้งหมดค้นหาใหม่เป็นการค้าประเวณีกันอย่างจริงจัง แต่เป็นเพียงการระบายออกซึ่งความรู้สึกทางเพศของกลุ่มกะเทยกับการรักสนุกของชายที่ชอบล่อง หรือชายรักร่วมเพศชาวต่างประเทศเท่านั้น ส่วนเรื่อง “เงิน” นั้น ถือเป็นความพอใจที่ต่างฝ่ายต่างมอบให้แก่กัน หาใช่เงื่อนไขสินจ้างเพียงการค้าประเวณีแต่อย่างไร

ในสมัยนั้นสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศยังไม่มี เท่าที่พบเห็นและน่าจะจัดว่าเป็นบาร์เคย์แห่งแรกนั่นคือ บาร์ชีแฮค ตั้งอยู่บริเวณ ไพรณิมย์กลางในปัจจุบัน ภายในสถานที่จัดแบบง่าย ๆ เก้าอี้นั่งเป็นเพียงไม้

คอกธรรมดา มีผู้เพลงสำหรับหยอดเหรียญ ซึ่งในช่วงนี้เริ่มมีเคย์ปรากฏตัวมากขึ้น (เคย์ในที่นี้หมายถึง ชายรัก
ร่วมเพศที่แต่งตัวเหมือนชายธรรมดา) บาร์แห่งนี้กลุ่มรักร่วมเพศ ชาวต่างชาตินิยมมาเที่ยวกันมาก แต่ในสมัยนั้น
ยังไม่มีบริการขายบริการทางเพศเช่นสถานบริการในปัจจุบัน เพียงเป็นที่รวมกลุ่มของคนรักร่วมเพศเท่านั้น ต่อมา
ชื่อเสียงของบาร์นี้เริ่มเป็นที่รู้จักของหมู่รักร่วมเพศชาวไทยมากขึ้น ประกอบกับประสบการณ์ที่เคยได้รับเงินจาก
เคย์ชาวต่างชาติหลังจากมีเพศสัมพันธ์ จึงทำให้เคย์และกะเทยที่ต้องการหารายได้มักจะมาคอยหาลูกค้าชาวต่าง
ชาติในบาร์ แห่งนี้ มากขึ้น ในระยะหลังปรากฏว่าในหมู่ลูกค้าที่มาเที่ยวบาร์แห่งนี้ส่วนมากจะเป็นชาวไทยที่มุ่งจะ
มาขายบริการทางเพศ มากกว่าชาวต่างชาติ เมื่อจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงกลับกลายเป็น การค้าประเวณีใน
กลุ่มรักร่วมเพศชาวไทยด้วยกัน และนั่นคือจุดเริ่มของการค้าประเวณี โดยเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศด้วยกันเอง

สำหรับสถานที่ที่เป็นแหล่งค้าประเวณีของโสเภณีชายอย่างเต็มรูปแบบและสอดคล้องกับสภาพใน
ปัจจุบันนี้ กล่าวคือ สถานบริการจะจัดเคย์ผู้ชายแท้ ๆ ไว้คอยบริการแก่ลูกค้ากลุ่มรักร่วมเพศ โดยเฉพาะสถาน
บริการนั้นมีลักษณะเหมือน “ช่อง” ของโสเภณีหญิง ตั้งอยู่บริเวณวงเวียนเล็ก ที่แยกบ้านแขกในปัจจุบัน ซึ่งเป็น
ที่รู้จักกันในหมู่กะเทยและเคย์ ในสมัยนั้นเจ้าของช่องจะจัดหาโสเภณีชาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนที่
ต้องการหารายได้พิเศษโดยเกณฑ์มาจากที่ต่าง ๆ มาขาย บริการทางเพศในสถานบริการนี้ด้วยความเต็มใจ สภาพ
ของสถานบริการมีลักษณะเป็นบ้านพักธรรมดา มีห้องไว้บริการถึง 3 ห้อง ค่าบริการอยู่ระหว่าง 30-50 บาท ขึ้น
อยู่กับหน้าตาของโสเภณีชาย ค่าบริการจำนวนนี้รวมทั้งค่าห้องและค่าตัวโสเภณีชาย ถ้าลูกค้าพอใจสามารถให้ค่า
ตอบแทนโสเภณี นั้น ๆ เพิ่มเติมได้ตามความพอใจ

และจากรูปแบบสถานบริการที่ผิดกฎหมายอย่างเต็มรูปแบบ ก็เริ่มมีการพัฒนารูปแบบสถานบริการ
ใหม่เป็นบาร์และไนท์คลับ ดังที่พบเห็นกันอยู่ในปัจจุบัน โดยบาร์แรกที่เริ่มตั้งขึ้นก็คือ TWILIGHT, TULIP,
APOLLO และต่อมาสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศก็เกิดขึ้นอีกมากมาย ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป แต่
ทั้งนี้ไม่ว่าสถานบริการจะมีรูปแบบในการดำเนินธุรกิจอย่างไร ก็ตามยังคงจัดให้มีบริการชาย หรือโสเภณีชายไว้
คอยบริการลูกค้ากลุ่มรักร่วมเพศในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เหมือนเดิม

หลังจากที่สถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศหรือบาร์เคย์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น กะเทยที่เดินหาลูกค้า
ตามสถานที่สาธารณะทั่วไปก็เริ่มลดน้อยลงทั้งนี้เนื่องจากกะเทยเหล่านั้นมีแหล่งสถานบริการที่ตนเองสามารถไป
ซื้อบริการ ในการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชายได้โดยไม่ต้องอาศัยรูปแบบเดิม ดังนั้นกะเทยที่ยังคงเหลืออยู่นั้นก็
มักเป็นกะเทยที่ค้าประเวณีเป็นอาชีพหลัก โดยกลุ่มกะเทยเหล่านี้จะคอยจ้องจับลูกค้าเฉพาะชาวต่างประเทศทั้งที่
เป็นรักร่วมเพศหรือไม่ได้เป็นก็ตาม โดยจะไม่ให้ความสนใจกับคนไทยเลย

แต่ในเวลาต่อมาความนิยมในกลุ่มรักร่วมเพศพอใจที่จะแต่งตัวธรรมดาแบบผู้ชายทั่วไปมากกว่า
เพราะทำให้สะดวกต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ไม่เป็นที่รังเกียจหรือเป็นสิ่งประหลาดในสังคมให้คนคอยจ้อง
มอง ดังนั้นในระยะหลัง ๆ นี้กะเทยที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงก็ค่อย ๆ หายไปจากสังคม

แต่อย่างไรก็ตามการค้าประเวณีของโสเภณีชายก็ยังคงอยู่ แม้ว่าโสเภณีชายนั้นจะเป็นรักร่วมเพศหรือ
ไม่ก็ตาม และในปัจจุบันจำนวนโสเภณีชายเพิ่มมากขึ้นจนเห็นได้ชัด

รูปแบบของสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศที่โสเภณีชายประจำอยู่ (อ้างใน สิริรัช วงษ์สาริศศาสตร์, 2532)

เมื่อกล่าวถึงสถานบริการในหมู่รักร่วมเพศ มิใช่มีเฉพาะแต่บริเวณย่านพัฒนาพงศ์แห่งเดียว ปัจจุบันนี้
สถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพฯ นั้น ได้กระจายออกไปสู่แหล่ง หรือย่านชุมชนต่าง ๆ อีก
มากมายทั้งบริเวณย่านถนนสุขุมวิท พระโขนง สะพานควาย สุทธิสาร ประตูน้ํา ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ และย่าน
หัวหมาก เป็นต้น เฉพาะที่บริเวณพัฒนาพงศ์แห่งเดียว มีสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศเป็นจำนวนมากมาย

ซึ่งสถานบริการที่กล่าวถึงนี้เทียบพร้อมด้วยสิ่งบันเทิงอารมณ์ไว้คอยบริการลูกค้ารักร่วมเพศ นับตั้งแต่อาหาร เครื่องดื่ม ไปจนถึงรายการ โชว์พิเศษมากมายตามแต่เจ้าของสถานบริการนั้น ๆ จะสรรหาขึ้นมาเพื่อเรียกสร้างความสนใจของลูกค้าที่ไปใช้บริการ และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือบริการหนุ่มหน้าตาดีไว้คอยบริการกลุ่มลูกค้าเกย์ โดยจุดประสงค์หลักในการบริการคือตอบสนองความต้องการทางเพศของลูกค้า และบริการหนุ่มเหล่านั้น ก็จะได้คำตอบแทนจากลูกค้าเช่นกัน บริการหนุ่มเหล่านั้นก็คือ โสเภณีชาย ซึ่งในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศนิยมเรียกโสเภณีชายว่า “เด็กออฟ” หรือ “เด็กบาร์” แทน

จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร นิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ และการสังเกตการณ์ในสถานที่จริง สามารถสรุปประเภทและรูปแบบของสถานบริการที่เป็น แหล่งการค้าประเวณีของโสเภณีชายเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศได้ดังนี้คือ

1. บาร์-อโกโก้-ไนท์คลับ ลักษณะสถานบริการประเภทนี้ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณย่านพัฒนาพงศ์ ลักษณะภายในตกแต่งอย่างสวยงามเช่นไนท์คลับทั่วไป มีพนักงานชายหรือโสเภณีชายมากมาย นุ่งเพียงบิกินีหรือกางเกงในประเภทเว้าคั้น สลับสับเปลี่ยนกันขึ้นเดิน โชว์บนเวทีตาม จังหวะเสียงเพลงเหมือนบาร์อโกโก้ ผู้หญิงเช่นเดียวกัน การแสดงโชว์บนเวทีส่วนใหญ่จะมีเฉพาะวันศุกร์และเสาร์ เนื่องจากเป็นวันที่มีลูกค้ามาใช้บริการกันมาก ซึ่งรูปแบบของการโชว์นั้นเป็นลักษณะ การแสดงการมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศโดยโสเภณีชายในสถานบริการนั้น ๆ นอกจากนี้ก็มีการโชว์วิยะเพศของโสเภณีชายในสถานบริการทุกคน หรือไม่ก็เป็นการโชว์การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ฯลฯซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการโชว์ที่ยั่วลูกค้าให้เกิดความรู้สึกทางเพศทั้งสิ้น

พนักงานบริการทุกคนในสถานบริการประเภทนี้ ตั้งแต่เด็กเปิดประตู พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ กัปตันเชียร์แขก รวมทั้งโสเภณีชายเดินอโกโก้ทุกคน จะมีเบอร์ติดที่หน้าอกเสื้อและที่กางเกงใน นั้นหมายถึงลูกค้าท่านใดสนใจพนักงานคนใดก็สามารถนำพนักงานนั้นออกนอกสถานที่ (หรือที่นิยมเรียกกันว่า ออฟ) ได้ทุกคน สำหรับค่าบริการในบาร์หรือไนท์คลับประเภทนี้อัตราค่าบริการ ค่าดื่มอยู่ระหว่าง 60-120 บาท แล้วแต่ความยากง่ายในการผสมของเครื่องดื่มชนิดนั้น ๆ ในกรณีแขกเกิดถูกใจพนักงานคนใดจะพาพนักงานนั้นออกนอกบาร์ (ออฟ) เพื่อจุดประสงค์ในการมีเพศสัมพันธ์ หรือเพียงเพื่อนเที่ยวก็ตาม จะต้องเสียค่าบริการ (ค่าออฟ) ให้กับทางบาร์ 120 บาท ในกรณีบางบาร์จะมีโสเภณีชายที่เป็นดาวคือ โสเภณีชายที่มีลูกค้ามาติดพันมาก ค่าออฟก็จะสูงขึ้นถึง 200 บาท

นอกจากนี้บางบาร์ยังมีบริการห้องวีไอพี คือห้องส่วนตัวที่ลูกค้าสามารถใช้บริการนำโสเภณีชายขึ้นไปมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ต้องออกไปเช่าโรงแรมให้เป็นที่ยุ่งยาก ซึ่งทางบาร์อาจเก็บค่าบริการเพิ่มอีก 100-150 บาท บางบาร์ก็ให้บริการห้องวีไอพีฟรีก็มี สถานบริการประเภทบาร์นี้ส่วนใหญ่จะเปิดบริการตั้งแต่ 19.00 น. - 01.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

รายได้ของโสเภณีชายในสถานบริการประเภทนี้ สรุปได้มี 3 ทางคือ

1. จากการขึ้นเดินอโกโก้สลับสับเปลี่ยนกันให้แขกชม บางบาร์หรือไนท์คลับ จะให้เงินกับโสเภณีชายค่าเดินอโกโก้ในอัตรา 10 บาทต่อ 1 รอบ (ซึ่งมีประมาณ 2-3 เพลง) ซึ่งบางบาร์ก็ไม่ให้ เนื่องจากในสถานบริการนั้น ๆ จะมีโสเภณีชายจำนวนมาก การขึ้น ไปเดินอโกโก้ก็นั่นถือเป็นโอกาส ในการโชว์รูปร่างและหน้าตาให้กับแขกชม ซึ่งถ้าแขกสนใจก็สามารถออฟได้ จึงนับเป็นผลดีกับโสเภณีชายเอง

2. จากการขึ้นแสดงโชว์พิเศษเพื่อยั่วความรู้สึกทางเพศของลูกค้า ดังที่กล่าวมาในข้างต้นไม่ว่าจะเป็นการ โชว์วิยะเพศ โชว์การมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ โสเภณีชายเหล่านี้จะได้คำตอบแทนในอัตราคนละ 100 บาทต่อ 1 คืน

3. ในกรณีที่ลูกค้าเกิดสนใจโสเภณีชายคนใด และนำโสเภณีออกนอกสถานบริการนั้น ๆ ภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์เรียบร้อย ลูกค้าจะจ่ายค่าตอบแทน (Tip) ให้กับโสเภณีชายคนนั้น ๆ ซึ่งในปัจจุบันจะอยู่ในอัตราเฉลี่ย 200-1,000 บาท ขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้าและการตกลงกัน ระหว่างโสเภณีชายกับลูกค้าเอง ซึ่งเงินค่าตอบแทนนี้จะเป็นรายได้ส่วนตัวของโสเภณีชาย โดยทางเจ้าของสถานบริการจะไม่หักเงินในส่วนนี้ โสเภณีชายบางคนสามารถทำออฟได้ถึงคืนละ 4 ออฟ ก็มี

วิธีการมาทำงานของโสเภณีชายในสถานบริการประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะมาสมัครด้วยตนเอง โดยทางบารนั้นจะเก็บหลักฐาน ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชนของโสเภณีชายไว้ทุกคน เพื่อป้องกันความไม่ซื่อสัตย์ของโสเภณีชายในกรณีไปกับลูกค้า หลังจากร่วมหลับนอนแล้ว มักขโมยเงินหรือสิ่งของของลูกค้า หรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในกรณีฆ่าชิงทรัพย์ ซึ่งทางบารหรือสถานบริการสามารถตามจับตัวโสเภณีชายนั้น ๆ มาดำเนินคดีได้จากสำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านนี้เอง

เวลาทำงานก็คือก่อนเวลาเปิดบารและเวลาปิดบาร โสเภณีชายจะไม่ได้รับเงินเดือนจากทางบาร เพียงอาศัยบารหรือสถานบริการในทึกลับเป็นสถานที่ในการหาลูกค้าเท่านั้น การทำงานต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขและกฎของสถานบริการบารนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับบารว่ามีความเข้มงวดมากน้อยแค่ไหน ยกตัวอย่างเช่น การห้ามมาสาย แต่ละบารจะมีกำหนดเวลามาทำงานส่วนใหญ่จะ ประมาณ 1 ชั่วโมงก่อนบารเปิด ในกรณีที่มาสาย 1 ชั่วโมงจะถูกปรับ 10 บาท ถ้ามาสาย 2 ชั่วโมง ขึ้นไปปรับชั่วโมงละ 20 บาท ถ้ามาสายเกิน 3 ชั่วโมงจะต้องเสียค่าออฟ คือ 120 บาท ให้กับทางบารนั้น ๆ หรือในกรณีเรื่องของวันหยุดงาน ใน 1 อาทิตย์ทางบารจะอนุญาตให้หยุดงานได้ 1 วัน แต่มีเงื่อนไขห้ามเป็นวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ เนื่องจาก 3 วันนี้เป็นวันหยุด จะมีลูกค้ามาใช้บริการกันอย่างมากมาย ถ้าโสเภณีชายคนใดหยุดภายใน 3 วันนี้ หรือหยุดเกิน 1 วัน ใน 1 อาทิตย์ จะต้องเสียค่าออฟให้กับทางบารเป็น จำนวนเงิน 120 บาทต่อวัน กฎระเบียบนี้เป็นการป้องกันการที่โสเภณีชายจะนัดเที่ยวกับลูกค้าเองโดยไม่ผ่านทางบารซึ่งทำให้ทางบารขาดรายได้ไป เป็นต้น เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้ ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของเจ้าของสถานบริการเอง บางแห่งก็เข้มงวดบางแห่งก็ไม่เข้มงวด แต่ที่มักจะพบเห็นโดยทั่วไปก็คือ เงื่อนไขที่ยกมากล่าวนั่นเอง

ในบางกรณีทางสถานบริการอาจมีเงินเดือนให้กับโสเภณีชายเช่นกัน โดยเฉลี่ยประมาณ 300-500 บาท ยิ่งสถานบริการมีเงินเดือนให้สถานบริการนั้นก็ยังมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น อย่างเช่นในเรื่องของการมาสายก็จะต้องปรับทุกวัน โสเภณีชายส่วนใหญ่ไม่หวังในเงินเดือนส่วนนี้ เพราะทุกเดือนนอกจากจะไม่ได้เงินเดือนแล้ว ยังติดลบเนื่องจากมาสายและค้างค่าปรับ

อีกกรณีหนึ่งคือ มีโสเภณีชายบางประเภทที่ไม่มีที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากเพิ่งมาจากต่างจังหวัด หรือหนีออกจากบ้าน หรือด้วยสาเหตุใดก็ตาม บางสถานบริการก็ยินยอมให้โสเภณีชายพักอาศัยอยู่ในสถานบริการนั้นได้ บางสถานบริการยังมีการเลี้ยงอาหาร 3 มื้อโดยอาศัยโสเภณีชายเหล่านั้นช่วยดูแลและรักษาความสะอาดสถานบริการ โดยให้เงินเดือนเฉลี่ยประมาณ 300-500 บาท เช่นเดียวกัน

2. ค็อกเทลเลานจ์ หรือคัฟ สถานบริการรูปแบบนี้จะมีความสุภาพมากกว่ารูปแบบแรก เนื่องจากผู้ให้บริการหรือลูกค้าบางคนรู้สึกไม่ชอบและรังเกียจต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานบริการประเภทแรก จึงมีผู้คิดรูปแบบสถานบริการนี้คือ เป็นที่นั่งฟังเพลงเบา ๆ บรรยากาศสลัว บางแห่งก็มีโฟล์คซอง หรือดนตรีประกอบอาชีพเครื่องเคาะจังหวะประกอบ ซึ่งนักร้องและคนเล่นดนตรีล้วนแต่เป็นโสเภณีชายในสถานบริการนั้นทั้งสิ้น โดยส่วนมากก็จะอนุญาตให้ลูกค้าขึ้นไปแสดงความสามารถร้องเพลงได้ สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังมี วิธีโอเปิดให้ลูกค้าได้นั่งชม โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพยนตร์ร่วมเพศทั้งสิ้น ซึ่งสถานบริการ

ประเภทนี้โสเภณีชายจะแต่งตัวสุภาพสวมเสื้อเชิ้ตกางเกงขายาว นั่งอยู่เป็นกลุ่มแยกจากที่นั่งของลูกค้า (บางสถานที่ก็มีโสเภณีชายเดิน อ. โกล้อลับด้วยเช่นกัน) ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจะต้องเสียค่าดื่มในอัตราค่าดื่มละ 60-120 บาท แล้วแต่ความง่ายของการผสม ในสถานบริการแบบนี้จะมีกัปตันเชียร์แขกเข้ามาคอย แนะนำโสเภณีชายให้กับลูกค้าเพื่อให้ถูกต้องตามรสนิยม โดยกลุ่มที่นั่งของแขกนั้นจะสามารถมองไปยังกลุ่มของโสเภณีชายได้อย่างเด่นชัด กัปตันเชียร์แขกจะบอกรายละเอียดเกี่ยวกับโสเภณีชายคนนั้น ๆ ที่ลูกค้าเกิดความสนใจว่า มีนิสัยใจคอเป็นอย่างไร เอาใจเก่งหรือไม่ ความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น นอกจากอาศัยจากคำแนะนำของกัปตันเชียร์แขกแล้ว ลูกค้ายังสามารถเลือกโสเภณีชายได้จากการดูอัลบั้มภาพ ซึ่งทางสถานบริการจัดทำขึ้น ภายในอัลบั้มภาพนั้นจะรวบรวมภาพของโสเภณีชายภายในสถานบริการทุกคน ภาพทุกภาพเป็นภาพเปลือยของโสเภณีชายในลักษณะโชว์อวัยวะให้เห็นอย่างเด่นชัด พร้อมคำบรรยายประกอบถึงชื่อ อายุ ส่วนสูง และความยาวของอวัยวะเพศ

ซึ่งในปัจจุบันนอกจาก 2 รูปแบบในการแนะนำโสเภณีชายให้กับลูกค้าในสถานบริการประเภทนี้แล้ว ยังมีอีกรูปแบบหนึ่งคือ การฉายสไลด์ภาพสวย ๆ ให้ลูกค้าชมสลับกับภาพโสเภณีชายที่ทำงานในสถานบริการนั้น ซึ่งบางแห่งจะฉายภาพสไลด์ซึ่งเป็นภาพเปลือยของโสเภณีชายก็มีเช่นกัน ถ้าลูกค้าสนใจโสเภณีชายคนใดก็สามารถเรียกโสเภณีชายคนนั้น ๆ มานั่งคุย ถ้าไม่พอใจก็สามารถเปลี่ยนโสเภณีชายจนกระทั่งถูกใจ และลูกค้าสามารถนำโสเภณีชายออกนอกสถานบริการในอัตราค่าบริการ 120 บาท เช่นเดียวกันกับสถานบริการประเภทแรก

และเช่นเดียวกันบางสถานบริการประเภทนี้ก็มีการจัดห้องวีไอพีพิเศษ สำหรับให้ลูกค้าใช้เป็นสถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชาย โดยเสียค่าบริการเพิ่มอีก 100-150 บาท หรือบางสถานที่ก็บริการฟรี

สถานบริการประเภทคือกอล์ฟหรือคันทรี จะเปิดบริการตั้งแต่ 19.00 - 01.00 น. บางแห่งก็เปิดบริการเวลา 12.00 - 01.00 น. สถานบริการประเภทนี้ที่เปิดตัวตั้งแต่เที่ยงวันอัตราค่าบริการ ในการนำโสเภณีชายออกนอกสถานที่ และค่าบริการอื่น ๆ ทุกอย่าง ลูกค้าจะเสียเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ

ลักษณะการเข้าทำงานของโสเภณีชายประเภทคือกอล์ฟหรือคันทรี ก็เช่นเดียวกันกับสถานบริการประเภทบาร์ รวมทั้งเงื่อนไขหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ ก็ไม่ต่างกันมากนัก

ส่วนรายได้ของโสเภณีชายในสถานบริการแบบนี้ มีเพียงค่าตอบแทนที่ได้จากลูกค้าภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 200-1,000 บาท

3. ร้านอาหาร โดยส่วนมาก หลังจากลูกค้าไปที่ตามสถานบริการ แล้วนำโสเภณีชายออกมา ก่อนหน้าที่จะไปมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชาย ลูกค้าส่วนใหญ่มักจะพาโสเภณีชายไปนั่งรับประทานอาหารหรือดื่มเหล้า เป็นการพูดคุยกันเพื่อสร้างความคุ้นเคยกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ จากจุดนี้จึง ทำให้มีผู้ลงทุนคิดธุรกิจประเภทใหม่ในหลักการของการค้าประเวณีแบบเดิม โดยการเปิดกิจการสถานบริการในรูปแบบของร้านอาหาร เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มรักร่วมเพศและเป็นการลดขั้นตอน นั้นหมายถึงการประหยัดเงินในการเดินทางขึ้น สถานบริการในรูปแบบร้านอาหารจึงเกิดขึ้น ภายในร้านอาหารจะเปิดบริการทั้งอาหารและเครื่องดื่มเช่นร้านอาหารทั่ว ๆ ไป สำหรับโสเภณีชายนั้นจะแฝงอยู่ในรูปของพนักงานเสิร์ฟ ซึ่งแต่ละคนจะแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยตามสไตล์วัยรุ่นทั่ว ๆ ไป คอยบริการลูกค้าที่เข้ามารับประทานอาหาร จากการสังเกตพนักงานเสิร์ฟ (หรือโสเภณีชายนั่นเอง) จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาคอยบริการลูกค้าเพื่อเป็นการเปิดตัวหรือโชว์ตัวเองต่อลูกค้า

บรรยากาศภายในร้านจะจัดให้มีดนตรีโฟลคของ หรือดนตรีประเภทเครื่องเคาะจังหวะโดย โสภณิชาพลัดเปลี่ยนกันขึ้นไปร้องเพลงเป็นการ โชว์ตัว ซึ่งลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการก็สามารถขึ้นไปแสดงความสามารถใน การร้องเพลงได้ เช่นเดียวกันกับสถานบริการแบบค็อกเทลเสานัจหรือผับคิงที่กล่าวมาแล้ว

สถานบริการประเภทร้านอาหารนี้ จะมีกับตันชิษฐ์แจกคอยแนะนำ โสภณิชาให้กับลูกค้าที่สนใจเช่นกัน โดยบางร้านอาหารก็จะจัดทำเป็นเมนูหรือรายการอาหารพิเศษ ซึ่งหมายถึงอัลบั้มภาพที่รวมภาพ โสภณิชา ในรูปแบบที่เปลี่ยนและไม่เปลี่ยนให้ลูกค้าได้เลือกตามความพอใจ ถ้าลูกค้าสนใจก็สามารถเรียกไปนั่งคุยและนำโสภณิชาออกนอกสถานบริการ (ออฟ) โดยเสียค่า บริการ 120 เช่นเดียวกัน

สำหรับลักษณะการทำงานและรายได้ของโสภณิชา นั้น มีลักษณะเช่นเดียวกันกับสถานบริการประเภทค็อกเทลเสานัจหรือผับที่ได้กล่าว ไปแล้ว

4. สถานะบริหารร่างกาย (HEALTH CLUB, SAUNA AND GYM) นับเป็นธุรกิจการค้าประเวณีของ โสภณิชาในรูปแบบใหม่ล่าสุด เนื่องจากธุรกิจในรูปแบบทั้ง 3 รูปแบบแรกนั้นมีจำนวนมากในปัจจุบัน สถานะบริหารร่างกายจึงถูกคิดขึ้นหรือที่เรียกกันในหมู่วักร่วมเพศของสั้น ๆ ว่า “ชานา” (ลักษณะของสถานะบริหารร่างกายแบบนี้จะมีลักษณะไม่แตกต่างจากสถานะบริหารร่างกาย หรือชานาตามโรงแรมชั้นหนึ่งหรือคลับใหญ่ ๆ ชานาประเภทนี้จะเป็นที่รู้จักกันเองในหมู่วักร่วมเพศ และสถานะบริหารร่างกายประเภทนี้ จะมีแต่กลุ่ม วักร่วมเพศไปใช้ บริการเท่านั้น)

เงื่อนไขในการเข้าใช้บริการ ในสถานะบริหารร่างกายนี้ ลูกค้าจะต้องเสียค่าบริการในการเข้าใช้ สถานะบริหารร่างกายในอัตราค่าระหว่าง 100-150 บาท สำหรับบุคคลทั่วไป และ 75-80 บาท สำหรับนิสิต หรือนักศึกษา หลังจากจ่ายค่าบริการแล้วลูกค้าสามารถเข้าใช้เครื่องบริหารร่างกาย รวมทั้งห้องอบ ไอน้ำทุกอย่างได้ โดยทางสถานะบริหารร่างกายจะจัดล็อกเกอร์ (ตู้เก็บเสื้อผ้า) รวมทั้ง ผ้าขนหนูและชุดล้างให้กับลูกค้า

สถานะบริหารร่างกายจะแบ่งเป็นสัดส่วนภายใน สามารถสรุปได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ห้องบริหารร่างกาย มีเครื่องออกกำลังกายไว้บริการลูกค้าครบทุกรูปแบบ เพื่อการ บริหารร่างกายหรือออกกำลังกายของลูกค้า

2. ห้องพักผ่อน จัดเป็นห้องโถง บางแห่งก็จัดเป็นค็อกเทลเสานัจ หรือผับไปในตัว บรรยากาศ คล้าย ๆ คีฟที่ซอพ สถานะที่จัดแต่งดูหรูหรา มีบาร์เหล้า โดยทางสถานะบริการจะมีการบริการเครื่องดื่มในอัตรา ค่ำประมาณ 50-80 บาท โดยมีบริกรชายคอยบริการอยู่เป็นเพื่อนคุย บางสถานะบริหารร่างกายจะมีวีดีโอฉาย ภาพยนตร์รักร่วมเพศให้ชมภายในห้องพักผ่อนนี้ด้วย

3. ห้องอบไอน้ำและอ่างน้ำวน ที่น่าจะถูกถึงคือ ห้องอบไอน้ำ บรรยากาศภายในห้องอบไอน้ำจะมีที่นั่งจัดทำเป็นชั้น ๆ ให้ลูกค้าเข้าใช้บริการได้ ซึ่งภายในห้องจะมีควันไอน้ำคละหุ้ง ลูกค้าที่เป็นรักร่วมเพศมัก ใช้ห้องอบไอน้ำนี้เป็นสถานะที่ในการมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นที่นิยมกันในหมู่วักร่วมเพศมาก เพราะไม่ต้องเสียเงินค่าบริการหรือค่าตอบแทนเหมือนกับการซื้อบริการจาก โสภณิชาทั่วไป

สำหรับ โสภณิชาในสถานะบริการประเภทนี้จะแฝงตัวอยู่ในรูปของ “เด็กนวด” โดยเด็กนวดนี้จะเข้ามาคอยบริการลูกค้า ขณะที่ลูกค้าเริ่มเข้ามาใช้บริการ โดยการแนะนำตัวเป็นเพื่อนคุยและคอยแนะนำแจกในการใช้เครื่องออกกำลังกาย ในกรณีลูกค้าที่เข้ามาในสถานะบริหารร่างกายนี้ และไม่ ต้องการมุ่งไปมีเพศสัมพันธ์ ในห้องอบไอน้ำดังกล่าว ก็จะใช้บริการจากเด็กนวดแทน โดยเด็กนวดเหล่านั้นจะเสนอตัวเองว่าต้องการนวดหรือ ไม้ หรือถ้าลูกค้าคนใดต้องการนวดก็สามารถเลือกเด็กนวดจากเด็กที่เข้ามาคอยบริการอำนวยความสะดวก รวมถึงบริกรชายที่คอยบริการในห้องพักผ่อน หรือค็อกเทลเสานัจดังกล่าว เมื่อตกลงต้องการนวดลูกค้าจะต้องเสียค่า

บริการอัตราประมาณ 120-150 บาท แก่เจ้าของสถานบริการ การนวดจะทำกันในห้องส่วนตัวซึ่งทางสถานบริการจัดไว้ การนวดนั้นเป็นเพียงรูปแบบบังคับเท่านั้น เด็กนวดบางคนไม่ได้รับการฝึกฝนการนวดมาเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามนวดพอเป็นพิธี และปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศของลูกค้าเท่านั้น จุดประสงค์ของลูกค้าในการเรียก เด็กนวดก็เพื่อการ มีเพศสัมพันธ์เท่านั้นเอง ซึ่งเด็กนวดทุกคนก็เข้าใจเป็นอย่างดี เพราะเป็นวิธีการที่นำมาซึ่ง รายได้ของเด็กนวดเอง คือค่าตอบแทนภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งลูกค้าต้องจ่ายให้กับเด็กนวดตามธรรมเนียม ซึ่งอัตราเฉลี่ยอยู่ในช่วง 200-1,000 บาท และขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้าเช่นเดียวกัน สถานบริการ ร่างกายนี้ จะเปิดบริการตั้งแต่เวลาประมาณ 15.00 - 24.00 น. เป็นส่วนใหญ่

ลักษณะการทำงานนั้นก็คงเช่นเดียวกับสถานบริการประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎและเงื่อนไขของสถานบริการร่างกายนั้น แต่รายได้ของโสเภณีชาย (เด็กนวด) ในสถานบริการประเภทนี้ นอกจากเงินค่าตอบแทนจากลูกค้าหลังจากการมีเพศสัมพันธ์แล้ว เด็กนวดยังได้ส่วนแบ่งจากค่าบริการที่ทางสถานบริการเก็บจากลูกค้าในกรณีต้องการนวด กล่าวคือ เงิน 120-150 บาทนั้น เจ้าของสถานบริการจะเก็บเงิน 50 บาทไว้ และเด็กนวด จะได้ 70 บาท ซึ่งเป็นรายได้ของโสเภณีชายอีกส่วนหนึ่งเช่นกัน

จากรูปแบบสถานบริการที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนั้น นับเป็นการค้าประเวณีของโสเภณีชายที่แฝงอยู่ในรูปธุรกิจต่าง ๆ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับการค้าประเวณีของโสเภณีหญิงแล้ว มีความ คล้ายคลึงกันในเรื่องของธุรกิจบังคับกล่าวคือ ธุรกิจการค้าประเวณีของโสเภณีหญิงจะแฝงอยู่ในรูปของไนท์คลับ หรือบาร์ โกล์, คอฟฟี่ชอป, พนักงานต้อนรับหรือพนักงานเสิร์ฟตามห้องอาหาร และสถานอบ อบ นวด ตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตาม เหล่านี้เป็นเพียงการดำเนินธุรกิจการค้าประเวณีที่แฝงมาในรูปแบบของสถานบริการที่ต่างกัน แต่อาศัยหลักในการค้าประเวณีเช่นเดียวกัน กล่าวคือค่าบริการนำโสเภณีชายออกนอกสถานบริการ 120-150 บาท และค่าตอบแทนที่ลูกค้าต้องให้กับโสเภณีชายภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ 200-1,000 บาท ดังกล่าว

ในการค้าประเวณีของโสเภณีชายนั้น ในสภาพสังคมปัจจุบันยังไม่มีระเบียบระดับว่าสถานบริการประเภทใดเป็นชั้นต่ำ ประเภทใดเป็นชั้นดี ทั้งนี้เนื่องจากอัตราค่าบริการสำหรับลูกค้ากลุ่ม รักร่วมเพศในการซื้อบริการจากโสเภณีในสถานบริการแต่ละประเภท เฉลี่ยแล้วไม่แตกต่างกัน ส่วน เรื่องรูปร่างหน้าตา และอายุ ของโสเภณีชายไม่มีอุปสรรคในการทำงานเพราะลูกค้าแก่ ส่วนใหญ่แล้ว จะมีสนิยมที่แตกต่างกันออกไป เช่น เกย์ คนไทยส่วนใหญ่ชอบโสเภณีชายประเภทเด็กหนุ่มหล่อ ส่วนเกย์ชาวต่างประเทศก็มักจะชอบโสเภณีชายที่หน้าตาเป็นไทยแท้ ดังไม่มี คิวดำ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันแต่ละสถานบริการก็จัดหนุ่มโสเภณีในรูปลักษณะที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้วงการค้าประเวณีของโสเภณีชายไม่มีระเบียบระดับชั้น เป็นเพราะว่าการทำงานมานานของโสเภณีไม่ได้มีส่วนทำให้อวัยวะภายในร่างกายสึกหรอหรือขาดคุณภาพไปเช่นกับโสเภณีหญิง ในทางกลับกันยังเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ให้กับโสเภณีชายในการปฏิบัติภารกิจให้เป็นที่ถูกใจแก่ลูกค้ามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วการทำงานของโสเภณีชายดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความสมัครใจที่จะทำงาน โดยการสมัครเข้าทำงานในสถานบริการนั้น ๆ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้โสเภณีชายสามารถโยกย้ายสถานที่ทำงานได้ตามสบาย เช่น ครั้งแรกสมัครทำงานที่บาร์นี้ ลูกค้าก็เริ่มใช้บริการมากเพราะเห็นเป็นเด็กใหม่ แต่ทำไปได้สัปดาห์ลูกค้าก็จะเริ่มเบื่อเพราะมาทุกครั้งก็ซ้ำหน้า เมื่อลูกค้าเริ่มใช้บริการน้อยลง ก็มักจะย้ายสถานบริการ ไปสมัครเข้าทำงานในสถานบริการอื่น ๆ อีกต่อไป กล่าวคือถ้าจากที่หนึ่งไปใหม่ก็วันเวียนกันไป บางครั้งวันเวียนจนครบทั่วสถานบริการภายในกรุงเทพฯ บ้างก็ต้องตระเวนไปตามสถานบริการตามต่างจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของไทย ซึ่งสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศปัจจุบันนี้ได้เกิดขึ้นมาก เพื่อบริการแขกต่างประเทศเป็นหลัก เช่น ที่จังหวัดเชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต หาดใหญ่ เป็นต้น และบางส่วนก็ต้องกลายเป็นโสเภณีชายเดินขายบริการตามสถานที่สาธารณะ อันได้แก่ ว่างสวนรมย์ สวนลุมพินี

สนามหลวง เป็นต้น ซึ่งลักษณะหลังนี้เป็นลักษณะรูปแบบของการค้า ประเพณีของโสเภณีชายที่พบเห็นกันใน กรุงเทพฯ อีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน นั่นคือการค้าประเวณี ประเภทเตร็ดเตร่ที่น่าจะกล่าวถึงต่อไปนี้

การค้าประเวณีประเภทเตร็ดเตร่ของโสเภณีชายเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งพบเห็นได้โดยทั่วไปในเขต กรุงเทพฯ โสเภณีชายประเภทนี้เท่าที่พบเห็นมักเป็นชายวัยรุ่น และชายสูงอายุที่ต้องการหารายได้พิเศษ (หรือรายได้ประจำ) โดยไม่ต้องผูกมัดตัวเองกับสถานบริการใด รักความเป็นอิสระ หรืออาจจะมาจากโสเภณีชายที่วนเวียน ตามบาร์จนลูกค้าแก้จำหน้าได้ และขายบริการไม่ได้แล้วดังกล่าว โสเภณีชายเหล่านี้มักออกตระเวนหาแขกตาม สถานที่สาธารณะทั่วไป บริเวณที่มักพบเห็นโสเภณีชายเหล่านี้ก็คือ บริเวณตามศูนย์การค้า ริมถนนสายต่าง ๆ หรือสวนสาธารณะ เช่น บริเวณศาลพระแม่ธรณี ย่านสนามหลวง บริเวณหน้ากระทรวงยุติธรรม บริเวณหน้า กระทรวงกลาโหม เรื่อยมาถึงหน้ากรมการรักษาดินแดน และวังสราญรมย์ ในบริเวณนี้โสเภณีชายจะเดินออกหา แขก โดยเฉพาะลูกค้าแก้ตั้งแต่เย็นจนประมาณ 22.00 น. ส่วนใหญ่จะแยกย้ายกันกลับหรือไม่ก็เปลี่ยน สถานที่ค้าประเวณีไปยังที่อื่น ๆ แทน

และอีกสถานที่หนึ่งที่มีกพบโสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้มากก็คือ บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้า โรบินสันสาขาสีลม และบริเวณริมถนนสีลม ตั้งแต่หัวถนนจนถึงย่านพัฒนาพงศ์ บริเวณนี้จะ มีโสเภณีชายยื่นคำ ประเวณีอยู่มามาย โดยโสเภณีชายจะเริ่มทำการค้าประเวณีตั้งแต่เวลาประมาณ 1 ทุ่ม จนฟ้าสว่างของอีกวันหนึ่ง

และอีกบริเวณหนึ่งคือ ตามคิสโก้เรคซิ่งหรือคลับที่คนในสังคมชั้นสูงหรือดารานิยมไปเที่ยวกัน ยกตัวอย่างเช่น เดอะพาลาส หรือ โรมคลับ ในสถานบริการทั้ง 2 แห่งนี้จะเต็มไปด้วยบรรดาโสเภณีชาย (โสเภณีหญิงด้วยเช่นกัน) คอยจ้องจับแขกหรือหาลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพราะต่างมั่นใจว่ารายได้จะดีกว่า เพราะคนที่มาเที่ยวในสถานที่นี้ล้วนแต่เป็นคนในสังคมชั้นสูง และดูเป็นคนมีฐานะดีเป็นส่วนใหญ่

วิธีการค้าประเวณีของโสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้ ส่วนใหญ่จะแต่งกายเหมือนวัยรุ่นชายเดินถนนทั่วไป บางครั้งมักพบเห็น โสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้แต่งตัวเหมือนนักศึกษาทั่วไป หอบหนังสือ สร้างความไว้ดีขงสาให้กับตนเอง โดยจะยืนอยู่กับที่หรือเดินไปมา คอยจ้องและสังเกตดูว่าลูกค้าหรือคนที่เดินผ่านไปมาในบริเวณนั้น มีใครหยุดมองหรือหันมามองตนเองด้วยความสนใจหรือเปล่า ถ้าลูกค้าคนใดจ้องมองตนเองเป็นพิเศษ โสเภณีชายก็จะเริ่มมั่นใจว่าลูกค้าสนใจ และชอบพอในรูปร่างหน้าตาของตนเอง ก็จะเริ่มยิ้มรับและเดินเข้าไป ทักทายชวนคุย และหลังจากนั้นลูกค้าก็จะ ดกลงเงื่อนไขค่าบริการกับโสเภณีชาย และจบลงด้วยการพากันไปมี เพศสัมพันธ์

โสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้มักก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ มากมาย ยกตัวอย่าง เช่น ปัญหาการชิงทรัพย์ โสเภณีชายบางคนทำตัวเป็น “นกด่อ” หลอกล่อลูกค้าเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ในมุมมืดของสวนสาธารณะ เพื่อให้เพื่อนของตนจี้ชิงทรัพย์ไป หรือภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าเรียบร้อยแล้ว ก็ขโมยเงินและสิ่งของไป โดยเฉพาะแขกชาวต่างประเทศมักประสบปัญหาประเภทนี้บ่อยครั้งมาก

นอกจากนี้ยังมีปัญหาของการแพร่เชื้อคามโรค เพราะโสเภณีชายเหล่านี้ไม่ได้มีใครคอย ควบคุมหรือบังคับให้ตรวจโรค เนื่องจากตนเองอิสระไม่ขึ้นกับสถานบริการใด นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าบางครั้งก็อาศัยมุมมืดของยามค่ำกินได้ดื่มไม้ หรือริมกำแพง หรือแม้กระทั่งในห้องน้ำสาธารณะ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ในสถานที่เช่นนั้น ย่อมไม่มีการทำความสะอาดร่างกายก่อน เช่น การอาบน้ำ ทั้งลูกค้าและโสเภณีชายเอง ย่อมมีส่วนทำให้การติดเชื้อคามโรคเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น และปัญหาสุดท้ายที่นำมาซึ่งความหวาดผวแก่บรรดากลุ่มรักร่วมเพศก็คือ การฆาตกรรมเพื่อชิง ทรัพย์ ซึ่งมักเป็นข่าวพาดหัวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำเสมอที่แก้ถูกฆ่าโดยคู่ขา และทรัพย์สินถูกขโมย ไปด้วย ในจำนวนหนึ่งนั้นเกิดจากโสเภณีชายประเภทนี้เช่นเดียวกัน โสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้ับวันจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และเนื่องจากส่วนใหญ่มักหลบซ่อน

และ คลุกคลีปะปนกับหมู่คนธรรมดาตามสถานี่ต่าง ๆ จึงเป็นการยากในการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เพราะไม่แน่ใจว่า บุคคลเหล่านั้นจะเป็นโสเภณีจริงหรือไม่ ซึ่งยากแก่การพิสูจน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฮอฟแมน (1972) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “The Male Prostitute” ในชายอาชีพพิเศษทั้งเป็นและไม่เป็นรักร่วมเพศ ซึ่งให้บริการแก่กลุ่มลูกค้าผู้ชาย พบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 12-17 ปี นั้น ต่างมองตนเองว่าไม่ใช่พวกรักร่วมเพศ ในขณะที่ชายอาชีพพิเศษที่มีอายุระหว่าง 17-26 ปี นั้นกลับมองตนเองว่า พวกเขานั้นเป็นชายอาชีพพิเศษ แต่ไม่ใช่พวกรักร่วมเพศ อย่างไรก็ตามทางผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะว่า จะมีชายอาชีพพิเศษบางคนซึ่งไม่ใช่รักร่วมเพศ แต่ก็มักจะหลอกตนเองอยู่เสมอว่าตนเองนั้นเป็นรักร่วมเพศ

แกนต์ และคายนเซอร์ (1970) ได้ร่วมกันทำวิจัยเรื่อง “Young Male Prostitutes : The Physician's Role in Social Rehabilitation” โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากชายอาชีพพิเศษ ซึ่งตระเวนหาลูกค้าตามท้องถนนจำนวน 50 คน เพื่อศึกษาถึงหนทางและความเป็นไปได้ในการยกระดับฐานะทางสังคมของชายอาชีพพิเศษพบว่า ความมานะพยายามในการยกระดับฐานะทางอาชีพนั้นโดยทั่วไปแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จ กับปัจเจกชนที่มีความผิดปกติทางจิตและกับผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในงานอาชีพ ส่วนในกรณีนอกเหนือจากทั้งสองประการที่กล่าวมาแล้ว บุคคลจะ มีความสนใจในงานข้างที่จัดไว้โดยเห็นได้อย่างชัดเจน

อัลเลน (1980) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Young Male Prostitution : A Psychosocial Study” ในโครงการวิจัยระยะเวลา 3 ปี เริ่มศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ.1974-1977 โดยศึกษาวิจัยชายอาชีพพิเศษ ในเขตเมืองบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตส์ จำนวน 98 คน โดยจัดจำแนกประเภทออกเป็น 4 กลุ่มคือ

1. ชายอาชีพพิเศษที่ตระเวนหาลูกค้าตามท้องถนน และชายอาชีพพิเศษที่ทำงานตามสถานบริการ โดยต้องทำงานเต็มเวลา ซึ่งมีจำนวน 23 คน
2. ชายอาชีพพิเศษที่ทำงานหาลูกค้าทางโทรศัพท์ ซึ่งทำงานเต็มเวลา และวัยรุ่นที่ได้รับการอุปถัมภ์จำนวน 14 คน
3. ชายอาชีพพิเศษชั่วคราว ซึ่งทำงานเป็นบางเวลาหรือต้องการเงินจำนวนมาก ซึ่งโดยปกติมักเป็นนักศึกษาหรือลูกจ้าง จำนวน 48 คน
4. อาชญากรแอบแฝง ซึ่งใช้ความเป็นชายอาชีพพิเศษและรักร่วมเพศ เป็นส่วนประกอบในการแสวงหาผลประโยชน์เชิงอาชญากรรม เช่น การลักขโมย-จี้ปล้น การทำร้ายร่างกาย และหรือการขู่เข็ญเอาเงิน โดยการจะเปิดเผยความลับ จำนวน 13 คน

โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ ซึ่งมีโครงสร้างในการดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง และมีจุดสนใจในการศึกษาอยู่ที่ ภูมิหลังทางสังคม ภูมิหลังทางครอบครัว ประวัติการศึกษา ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ การเสพสุราและขนสพติด วิธีการปฏิบัติงานอาชีพพิเศษ และความคาดหวังต่อการออกจากโลกของอาชีพพิเศษ จากการติดตามข้อมูลพบว่าเฉพาะในชายอาชีพพิเศษชั่วคราวซึ่งทำงานเป็นบางเวลาเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังศึกษาต่อหรือกำลังฝึกงานในเชิงอาชีพอยู่ จะมีความคาดหวังที่มีเหตุผลอันควรต่อการปรับปรุงทางสังคมอย่างเที่ยงตรงที่สุด และยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ไม่มีกรอบตัวอย่างชนิดใดที่เหมาะสมสำหรับชายอาชีพพิเศษเลย

เคทส์ และมาร์กลีย์ (1992) ได้ทำวิจัยเรื่อง “Demographic, Clinical, and Personality Variables Associated with Male Prostitution by Choice.” โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชายอาชีพพิเศษชาวอเมริกันในเขตภาคตะวันตกตอนกลาง จำนวน 15 คน กับชายที่ไม่ใช่ชายอาชีพพิเศษรักร่วมเพศ จำนวน 15 คน ใช้แบบ

สอบถามบุคลิกภาพ (The Jesness Inventory) และการสัมภาษณ์ซึ่งมีโครงสร้างในตัวแปรทางด้านประชากร การแพทย์และพฤติกรรม จากผลการวิจัยพบว่าชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่จะดำเนินอาชีพด้วยการตระเวนหาลูกค้าด้วยตัวเอง ดังนั้นเงินจึงไม่ใช่สิ่งแรกที่สำคัญสำหรับชายอาชีพพิเศษ นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรยังพบว่า ชายอาชีพพิเศษมีความคาดหวังต่ออาชีพพิเศษในระดับต่ำมาก นิยมเสพสุราและยานพาหนะดี และมีสมาชิกภายในครอบครัวที่เสพสุราและยานพาหนะดีมากกว่าในชายที่ไม่ใช่ชายอาชีพพิเศษร่วมเพศ

ลูกเคนมิลส์ (1986) ได้ทำการศึกษาวัยวิจัยเรื่อง "Deviant Career Mobility : The Case of Male Prostitutes" โดยเป็นการศึกษาถึงการเคลื่อนย้ายอาชีพในชายอาชีพพิเศษ ซึ่งมีอายุระหว่าง 18-34 ปี จำนวน 28 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึกในการเก็บข้อมูลซึ่งสามารถจำแนกมิติของข้อมูล ออกเป็นลักษณะทางเพศสัมพันธ์ บทบาททางเพศสัมพันธ์ การให้บริการทางเพศสัมพันธ์ และประเภทของชายอาชีพพิเศษตามแบบแผนในการจัดระบบโดยลำดับชั้น สำหรับระดับต่ำสุดคือการหาลูกค้าตามท้องถนน สูงขึ้นมาคือการหาลูกค้าตามสถานบริการ และระดับสูงสุดคือการหาลูกค้าทางโทรศัพท์ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าชายอาชีพพิเศษบางคนมีการพัฒนาความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าของอาชีพไปตามความสัมพันธ์ภายในประเภทที่กำหนดไว้ โดยชายอาชีพพิเศษเกือบทั้งหมด จะมีการเคลื่อนย้ายอาชีพจากการหาลูกค้าตามท้องถนน มาเป็นการหาลูกค้าตามสถานบริการ และจะมีส่วนน้อยที่จะไปให้บริการหาลูกค้าทางโทรศัพท์ นอกจากนี้ความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างความไม่แน่นอนทางด้านวัตถุกับทางด้านจิตใจนั้น ยังส่งผลต่อการวิเคราะห์ถึงแบบแผนในการเคลื่อนย้ายอาชีพอันประกอบด้วยความมั่นคงการเลื่อนขึ้นอย่างน้อยที่สุดและการเลื่อนขึ้นอย่างมากที่สุด สำหรับความ ก้าวหน้าที่ปรากฏนั้นมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์อย่างง่าย แต่อาจมีผลกระทบกระเทือนได้จากเงื่อนไขที่ไม่ใช่เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ เช่น การแนะนำอาชีพ และลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคม

อีริคสัน (1986) ได้วิจัยเรื่อง "Entrepreneurs of the Night : A Psychosocial Study of the Adolescent Male Prostitute (Homosexual)" เป็นการศึกษาทางจิตสังคมของชายอาชีพที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งประกอบอาชีพอยู่ในเขตเมืองมินเนอาโพลิส และได้ดำเนินการวิจัยในเชิงคุณภาพโดยใช้ แบบสัมภาษณ์ในการแนะนำอย่างกว้างๆ ประกอบกับการตีความแบบทดสอบ 3 ชุด อันได้แก่ แบบทดสอบ MMPI (Minnesota Multiphasic Personality Inventory) แบบทดสอบ MAPI (Millon Adolescent Personality Inventory) นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมอีกด้วย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้จากชายอาชีพพิเศษที่เป็นวัยรุ่น และมีคุณ สมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ ซึ่งได้จากการรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 71 คน โดยเริ่มการ สัมภาษณ์ตั้งแต่เดือนมีนาคม ค.ศ.1985 ถึงเดือนมกราคม ค.ศ.1986 ผลการวิจัยที่ได้พบว่า ส่วนใหญ่ชายหนุ่ม เหล่านี้เคยโดนกระทำทารุณทางเพศหรือทางร่างกายมาก่อนตั้งแต่เพิ่งแรกกลุ่มหนุ่ม ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าบุคคล เหล่านี้มองเห็นความสำคัญและความขัดแย้งต่อความเชื่อมั่นในตนเองในระดับต่ำ และยังมีความห่างเหินกับ ครอบครัวให้กำเนิด นอกจากนี้ชายอาชีพพิเศษยังได้แสดงให้เห็นว่าเงินที่หามาได้โดยง่ายนั้นเป็นเพียงสิ่งลวงตา อีกด้วย

วีธาโน (1986) ได้ทำวิจัยเรื่อง "Staging a Deviant Career : The Social Organization of Male Street Prostitution." การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการจัดระเบียบของกิจการทางสังคมของชายอาชีพพิเศษที่ขายบริการตามท้องถนน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในความหมายของการทำงาน ตามแนวความคิดของตัวชายอาชีพพิเศษ และเพื่อเปรียบเทียบกลุ่มอาชีพ การแสดงออก และกิจกรรมที่ต้องกระทำร่วมกัน สำหรับระเบียบวิธีวิจัยใช้เชิงคุณภาพ โดยการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การอภิปรายกลุ่ม และศึกษาภูมิหลังในภาคสนามเป็นเวลา 5 เดือน โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน มีการติดตามผลกลุ่มตัวอย่าง 12 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นระยะเวลา 12 เดือน และยังเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตำรวจ 5 คน ลูกค้า 3 คน และนักสังคมสงเคราะห์ 7 คน โดยมุ่งเสนอข้อสนับสนุนในการศึกษาที่ว่า ชายอาชีพพิเศษได้จัดระเบียบการจัดกิจ

กรรมบนท้องถนนของพวกเขาตามมุมมองทางอาชีพ และโดยทั่วไปแล้วพวกเขาได้จัดวางโครงสร้างประสบการณ์ของพวกเขาตามมุมมองและทักษะในเชิงวิชาชีพ ผลจากการศึกษาพบข้อค้นพบดังนี้

1. พัฒนาการของงานนั้นไม่ได้เกิดขึ้นอย่างเป็นอิสระ ในทางค่านี้อาชีพสร้างขึ้นจากเนื้อหาส่วนใหญ่ในการให้ความหมายตามความสำเร็จที่พวกเขาได้รับ สำหรับการว่างงานนั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อความเป็นปัจเจกบุคคล ความเป็นอิสระ ลักษณะการทำงานแบบไม่มีสถาบัน การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปการณ์ของวัฒนธรรมขนาดใหญ่ในการเคลื่อนย้ายอาชีพ ข้อผูกพันของชายอาชีพพิเศษ

2. ความสัมพันธ์เชิงอาชีพในภาวะที่ไม่มีสถาบันนั้น ทำให้มีความสัมพันธ์ในการทำงานเพียงระยะเวลาสั้น มีลักษณะเป็นเพียงเครื่องมือในการแสดงความสัมพันธ์ และยังคงเต็มไปด้วยข้อขัดแย้งซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงอาชีพที่พวกเขามีต่อเพื่อนร่วมงาน ลูกค้า และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จากข้อสนับสนุนที่ได้กล่าวมานั้น ทางผู้วิจัยได้แยกแยะแบบแผนข้อค้นพบของความสัมพันธ์ ณ ที่ทำงานอันเสมือนการตอบสนองอย่างเป็นบรรทัดฐานถึงเกณฑ์ในการจัดระเบียบของกิจการ อย่างไรก็ตามวิธีการเริ่มต้นตามแนวประเพณีนั้นมีความสำคัญต่อการเจรจาความพยายาม และการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจในการทำงาน ตลอดจนความสัมพันธ์ในการทำงานที่น้อยกว่าภาวะที่เป็นจริง

แวน เดอร์ โปเอล (1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Professional Male Prostitution : A Neglected Phenomenon.” งานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้สืบค้นแนวความคิดเกี่ยวกับชายอาชีพพิเศษที่มักถูกพิจารณาข้ามโดยทั่วไป ในฐานะของปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหา ซึ่งนักวิจัยทั้งหลายได้แบ่งแยกประเด็น ปัญหาเกี่ยวกับชายอาชีพพิเศษไว้อย่างสอดคล้องกันกับการศึกษาวิจัยของพวกเขา ในขณะที่ได้ละเลยต่อชายอาชีพพิเศษที่ประสบความสำเร็จในเชิงการอาชีพ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมองปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามแง่มุมที่ชายอาชีพพิเศษมองวิธีการดำเนินอาชีพของพวกเขาด้วยตัวของพวกเขาเอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่าชายอาชีพพิเศษมักแสดงออกตามแนวพฤติกรรมหลัก ทั้งนี้เพื่อปกป้องอาชีพของพวกเขาตามลักษณะความต้องการที่จำเป็นเกี่ยวกับทักษะที่ได้ฝึกหัดมา เช่นเดียวกับในอาชีพอื่น ๆ ระดับความ เป็นวิชาชีพนั้นมีความแตกต่างไปตามลักษณะการจัดเตรียมการบริการทางเพศ ตั้งแต่ระดับพื้น ๆ ทั่วไป จนถึงระดับที่มีความแปลกแยกมากที่สุด ทั้ง ๆ ที่เรื่องเพศนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ สินค้า ทั้ง ๆ ไปด้วย ในทางกลับกันวิธีการปฏิบัติงานของชายอาชีพพิเศษนั้น เป็นแนวทางที่กระทำกันมากที่สุด ตาม ภาพลักษณ์ที่แพร่หลายของชายอาชีพพิเศษ นอกจากนี้ยังเป็นรูปแบบหลักเกณฑ์การประเมิน ชายอาชีพพิเศษตามสภาพการณ์จริง ทั้ง ๆ ที่การ กระทำเหล่านั้นเป็นเพียงการแสวงหารายได้เพียงเพื่อยังชีพเท่านั้น

สมศักดิ์ จิตราภิรมย์ (2536) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ของบุคคลในกลุ่มอายุที่มีความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์สูง : ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพมหานคร” ได้ศึกษาในข้อมูลของชายอาชีพพิเศษพบว่า ชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานครมักมีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับอายุประมาณ 18-26 ปี หรืออาจต่ำกว่านี้ในบางสถานบริการ มีระดับการศึกษาอย่างน้อยจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จนกระทั่งถึงระดับกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งในมหาวิทยาลัยปิดและเปิด มีระดับ รายได้เฉลี่ยโดยทั่วไปอยู่ในช่วงระหว่าง 8,000-20,000 บาท สาเหตุที่เลือกประกอบอาชีพนี้เนื่องจากส่วนมากมีความเห็นว่า เป็นงานที่เบา สบาย และมีรายได้ดี และโดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์แล้วชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่ เป็นรักสองเพศที่มีเนื้อแท้ เป็นรักต่างเพศ แต่เมื่อประกอบอาชีพนี้ไปสักระยะเวลาหนึ่งพฤติกรรมทางเพศก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนไป จนกลายเป็นรักร่วมเพศในที่สุด นอกจากนี้ในการให้บริการทางเพศสัมพันธ์นั้น ชายอาชีพพิเศษแทบ ทุกคนสามารถเป็นได้ทั้งบทบาทผู้กระทำ (Active) และผู้ถูกกระทำ (Passive) ตามแต่ความต้องการของลูกค้า ที่มาใช้บริการ

จากความรู้ที่ได้มาทั้งในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 นี้ ทางผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัย ไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมนั้น จะมีผลแปรผันไปตามระดับการศึกษาของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน”

สมมติฐานที่ 2 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ จะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามระดับอายุ”

สมมติฐานที่ 3 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษนั้น จะมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ โดยอาศัยลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมเป็นตัวแปรคุม”

สมมติฐานที่ 4 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม จะมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิม ของชายอาชีพพิเศษ”

โดยทั้งสี่สมมติฐานนี้ทางผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสัมพัทธ์ของตัวแปรสำคัญ ๆ ในกลุ่มปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค อันประกอบด้วยระดับอายุ, ระดับการศึกษา, เขตภูมิสำเนาเดิม, ลักษณะ ชุมชน ของภูมิสำเนา, อาชีพหลักและอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ

สมมติฐานที่ 5 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม จะมีผลแปรผันไปตาม รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ และเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ”

สมมติฐานนี้ ทางผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและวิธีการดำเนินอาชีพ

สมมติฐานที่ 6 “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยพิจารณาตามลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด”

สมมติฐานที่ 7 “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลจะแปรผันไปตามความสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้ เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย, ความรู้สู่ศกต่อเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก, ความรู้สู่ศกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ, และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ”

โดยทั้งสองสมมติฐานนี้ ทางผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มปัจจัยทางพฤติกรรม และต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางพฤติกรรมกับปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค และวิธีการดำเนินอาชีพ

สมมติฐานที่ 8 “เขตที่ตั้งของสถานบริการมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ และระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาจำแนกตามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ”

โดยสมมติฐานนี้ ทางผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงสัมพัทธ์ ระหว่างตัวแปรในกลุ่มวิธีการดำเนินอาชีพ และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการดำเนินอาชีพกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งในทั้งสองกรณีนี้จะพิจารณาโดยมีปัจจัยทางสังคมเป็นตัวแปรคุม

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวิถีการดำเนินอาชีพ ของชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร” (The Socio-economic Characteristics and Vocational Practice of Male Prostitutes in Bangkok Metropolis)

กลุ่มตัวอย่างประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นชายอาชีพพิเศษที่มารับการตรวจรักษา ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก มีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน

ในการคัดเลือกตัวอย่งนั้น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตรงตามที่ต้องการ และมีการเข้าถึงเหตุการณ์เพื่อติดตามผล ณ สถานบริการสำหรับชายรักร่วม เพศที่กลุ่มตัวอย่างทำงานอยู่ในภายหลัง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งสร้างขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าจากแนวความคิด-ทฤษฎีต่าง ๆ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และคลุกคลีกับงานด้านนี้

แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลในส่วนของวิถีการดำเนินอาชีพพิเศษ ภาวะเงื่อนไขสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ชาย ที่เข้าสู่อาชีพพิเศษ

วิธีการเก็บข้อมูล

1. สังเกตการณ์ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ขอนหนังสือแนะนำตัวเองจากทางคณะกรรมการวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ถึงผู้อำนวยการกองกามโรคเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
3. แนะนำตัวกับบุคคลผู้ถูกศึกษา ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์
4. ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ลงรหัสคะแนน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package of the Social Science) แล้วแปลผล
5. เข้าสังเกตการณ์เพื่อติดตามผล ณ สถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศที่กลุ่มตัวอย่างทำงานอยู่ โดย ทั้งช่วงเวลาประมาณ 3 เดือน ภายหลังกการสัมภาษณ์

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

มีกำหนดระยะเวลาในการวิจัยเป็น 1 ปี โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน 2537 จนกระทั่งถึง เดือนสิงหาคม 2538

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. ตัวแปรในการวิจัยซึ่งนำเสนอในรูปของตารางข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่
  - 1.1 รัชสมัย
  - 1.2 ระดับการศึกษา
  - 1.3 ศาสนา
  - 1.4 เขตภูมิสำเนาเดิม
  - 1.5 ลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิม
  - 1.6 สถานภาพทางการสมรส
  - 1.7 อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษ
  - 1.8 อาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ
  - 1.9 อาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ
  - 1.10 อาชีพเดิมก่อนมาเป็นชายอาชีพพิเศษ
- 2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อันได้แก่
  - 2.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลัก
  - 2.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเสริม
  - 2.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ
  - 2.4 รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัว
  - 2.5 รายจ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัวโดยรวม และโดยจำแนกประเภท
  - 2.6 ลักษณะการส่งเสียที่บ้าน และจำนวนเงินที่ส่งเฉลี่ยต่อเดือน
  - 2.7 ลักษณะการเก็บออม และจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน
  - 2.8 ประเภทของที่หักภาษี
  - 2.9 ลักษณะการหักภาษี
  - 2.10 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพเดิม
  - 2.11 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงาน
- 3) ปัจจัยทางพฤติกรรม อันได้แก่
  - 3.1 ลักษณะครอบครัวให้กำเนิด
  - 3.2 ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด
  - 3.3 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์
  - 3.4 ลักษณะพฤติกรรมในเชิงรักร่วมเพศ
  - 3.5 รัชสมัยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

- 3.6 เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย
- 3.7 ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
- 3.8 สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
- 3.9 เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
- 3.10 ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย
- 3.11 ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย
- 3.12 สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย
- 3.13 เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย
- 3.14 ลักษณะการเสปถึงเสปติด
- 3.15 กิจกรรมนันทนาการ
- 4) วิธีการดำเนินอาชีพ อัน ได้แก่
  - 4.1 แหล่งที่ตั้งของสถานบริการที่ทำงานอยู่
  - 4.2 ประเภทของสถานบริการที่ทำงานอยู่
  - 4.3 เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ
  - 4.4 การแจ้งให้ทางครอบครัวทราบ และเหตุผล
  - 4.5 ระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ
  - 4.6 ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ และแหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิม
  - 4.7 ลักษณะในการสมัครงาน
  - 4.8 จำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการที่ทำงานอยู่
  - 4.9 ลักษณะของลูกค้าที่พึงพอใจ และเหตุผล
  - 4.10 จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน
  - 4.11 จำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการ ได้ของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน
  - 4.12 รายได้เฉลี่ยต่อครั้งของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน
  - 4.13 รายได้สูงสุดและต่ำสุดต่อครั้งที่เคยได้รับของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน
  - 4.14 การรับการอุปถัมภ์และลักษณะการอุปถัมภ์
  - 4.15 เหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพพิเศษอีกครั้ง หลังรับการอุปถัมภ์
  - 4.16 การกระทำทารุณทางเพศ จากลูกค้า หรือกับลูกค้า
  - 4.17 การมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม และจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางเพศ
  - 4.18 ความรู้สึกขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า
  - 4.19 การหาลูกค้านอกเวลาทำงาน
  - 4.20 ช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลาทำงาน
  - 4.21 ย่านที่ไปหาลูกค้านอกเวลาทำงาน
  - 4.22 ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์

และสถานที่ที่ไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย

2. ตัวแปรในการวิจัยซึ่งนำเสนอในรูปแบบของการบรรยาย ประกอบด้วย

1. เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร
2. เวลารับสมัครงาน
3. ค่าสมัคร และค่าประกัน

4. ขั้นตอนในการสมัครงาน
  5. กฎระเบียบที่สำคัญของทางสถานบริการ
  6. รายได้และสวัสดิการที่ชายอาชีพพิเศษได้รับจากทางสถานบริการ
  7. ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ
  8. เวลาทำงานของทางสถานบริการ
  9. ค่าปรับเมื่อมาสายและขาดงาน
  10. ลักษณะของลูกค้าที่มาใช้บริการ ณ สถานบริการ
  11. ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของทางสถานบริการ
3. ตัวแปรที่ใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน
- ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการพิสูจน์สมมติฐานไว้ดังนี้
- ตัวแปรต้น (Independent Variables) ประกอบด้วย
1. ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค อันได้แก่
    - 1.1 ระดับอายุ
    - 1.2 ระดับการศึกษา
    - 1.3 เขตภูมิสำเนาเดิม
    - 1.4 ลักษณะชุมชนของเขตภูมิสำเนาเดิม
    - 1.5 สถานภาพทางการสมรส
    - 1.6 อาชีพหลัก
    - 1.7 อาชีพเสริม
  2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อันได้แก่
    - 2.1 รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ
  3. ปัจจัยทางพฤติกรรม อันได้แก่
    - 3.1 ลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด
    - 3.2 ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด
    - 3.3 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์
    - 3.4 เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย
    - 3.5 ความรู้สึกละอายต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
    - 3.6 ความรู้สึกละอายต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย
  4. วิธีการดำเนินอาชีพ อันได้แก่
    - 4.1 เขตที่ตั้งของสถานบริการ
    - 4.2 เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ
- ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่
- ภาวะการเงินชายอาชีพพิเศษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หรือ SPSS ในการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อการพรรณนาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาแจกแจงข้อมูลเป็นรายชื่อ แล้วใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequencies) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิธีการหาค่าความสัมพันธ์แบบไคสแควร์โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Chi-Square test) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Cross-tab Tables) และหาค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นเท่ากับ .05
3. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง มาเสนอในลักษณะการเขียนเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1. ผลการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างในตอนที่ 1 ซึ่งจะนำเสนอในรูปของ การบรรยาย ข้อมูลประกอบตาราง ประกอบด้วยข้อมูลปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค, ปัจจัยทาง เศรษฐกิจ, ปัจจัยทางพฤติกรรม และวิธีการดำเนินอาชีพ(ในบางส่วน)

2. ผลการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างในตอนที่ 2 ซึ่งจะนำเสนอข้อมูล วิธีการดำเนินอาชีพ พิเศษในรูปการบรรยายเชิงสรุปโดยจำแนกออกตามแต่ละเขตพื้นที่

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
ดังมีรายละเอียดผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ในตอนที่ 1

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ สามารถจำแนกออกได้ตามลักษณะของกลุ่มตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค อันประกอบด้วย ระดับอายุ; ระดับการศึกษา; เขตภูมิสำเนาเดิม; ลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิม; สถานภาพทางการสมรสและจำนวนบุตร; อาชีพหลัก, อาชีพเสริม, และอาชีพของ ภรรยาของชายอาชีพพิเศษ.

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อันประกอบด้วยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลัก; รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจาก อาชีพเสริม; รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ; รายได้สุทธิ ต่อเดือนในครอบครัว; ราย จ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัว; ลักษณะการส่งเสียที่บ้าน; ลักษณะการ เก็บออม; ประเภทของที่พักอาศัย; ลักษณะ การพักอาศัย; รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพเดิม; และพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงาน.

3. ปัจจัยทางพฤติกรรม อันประกอบด้วย ลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด; ลักษณะการ เลี้ยงดูของ ครอบครัวให้กำเนิด; ลักษณะทางเพศสัมพันธ์; ลักษณะพฤติกรรมในเชิงริกร่วมเพศ; ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก; เพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย; ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก; สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก; เหตุ การณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก; ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย; ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับผู้ชาย; สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย; เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย; ลักษณะการ เสพยาเสพติด; การเล่นการพนัน; และประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.

4. วิธีการดำเนินอาชีพ อันประกอบด้วย เขตที่ตั้งสถานบริการ; ประเภทของสถานบริการ; เหตุผลใน การเลือกประกอบอาชีพพิเศษ; การแจ้งให้ครอบครัวทราบและเหตุผล; ระยะเวลาในการ ประกอบอาชีพพิเศษ; ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษและเขตที่ตั้งสถานบริการเดิม; ลักษณะในการสมัครงาน; จำนวนชายอาชีพ พิเศษภายในสถานบริการ; ลักษณะของลูกค้าที่พึงพอใจ และเหตุผล; จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษ แต่ ละคน; รายได้เฉลี่ยต่อครั้งของชายอาชีพ พิเศษแต่ละคน; จำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้ของชายอาชีพ พิเศษแต่ละคน; รายได้สูงสุด และต่ำสุดต่อครั้งที่เคยได้รับของชายอาชีพพิเศษ; การรับบริการอุปถัมภ์ และลักษณะการ อุปถัมภ์; เหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพพิเศษอีกครั้ง; การกระทำทารุณทางเพศ; การมีเพศสัมพันธ์ เป็นกลุ่ม และจำนวนผู้เข้าร่วม; ความรู้สึกขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า; การให้บริการนอกเวลาทำงาน; ช่วงเวลาในการหา

ลูกค้านอกเวลาทำงาน; ยานที่ไปหาลูกค้านอกเวลาทำงาน; ประสบการณ์อาชีพพิเศษกับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ และสถานที่ที่ไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย.

ปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค

ระดับอายุ ชายอาชีพพิเศษมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 15-36 ปี มีระดับอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 21.816 ปี มีช่วงระดับอายุเรียงตามลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยดังนี้ อายุ 22-25 ปี, อายุ 19-21 ปี, อายุ 26 ปีขึ้นไป, อายุ 16-18 ปี และอายุต่ำกว่า 15 ปี โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 38.5, 37.5, 12.0, 11.5 และ 0.5

ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ข้อมูลระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ

ตารางที่ 2 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุ

ระดับอายุ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	1	0.5
อายุ 16 - 18 ปี	23	11.5
* อายุ 19 - 21 ปี	75	37.5
* อายุ 22 - 25 ปี	77	38.5
อายุมากกว่า 26 ปี	24	12.0
รวม	200	100.0

ระดับการศึกษาและประเภทของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา ชายอาชีพพิเศษมีระดับการศึกษาเรียงตามลำดับจำนวน จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 76 คน, จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 73 คน, จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช. จำนวน 30 คน, กำลัง ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 17 คน และจบอนุปริญญาหรือ ปวศ. จำนวน 4 คน โดยมีอัตรา ร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 38.0, 36.5, 15.0, 8.5 และ 2.0

สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีนั้น สามารถจำแนกประเภทของสถานศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยเรียงตามลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ จำนวน 10 คน, มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 3 คน, สถาบันราชภัฏ จำนวน 2 คน, มหาวิทยาลัย ปิดของรัฐ จำนวน 1 คน และวิทยาลัย พลศึกษาจำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 5.0, 1.5, 1.0, 0.5 และ 0.5

ข้อมูลระดับการศึกษาและประเภทของสถานบริการในระดับอุดมศึกษา ดังแสดงไว้ ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับการศึกษาและประเภทของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
*จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	76	38.0 *
*จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	73	36.5
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช.	30	15.0
จบชั้นอนุปริญญา หรือ ปวศ.	4	2.0
กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี	17	8.5
- ที่มหาวิทยาลัยปิดของรัฐ	(1)	(0.5)
- ที่มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ	(10)	(5.0)
- ที่มหาวิทยาลัยของเอกชน	(3)	(1.5)
- ที่สถาบันราชภัฏ	(2)	(1.0)
- ที่วิทยาลัยพลศึกษา	(1)	(0.5)
รวม	200	100.0

เขตภาคและจังหวัดของภูมิสำเนาเดิม ชายอาชีพพิเศษมีเขตภาคภูมิสำเนาเดิมเรียงตามลำดับ จำนวนจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 78 คน, ภาคกลาง จำนวน 48 คน, ภาคเหนือ จำนวน 31 คน, กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 23 คน ภาคใต้ จำนวน 12 คน, และภาค ตะวันออก จำนวน 8 คน โดยมีอัตรา ร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 39.0, 24.5, 11.5, 6.0 และ 4.0

ข้อมูลเขตภาคและจังหวัดของภูมิสำเนาเดิม ดังแสดงจำแนกเป็นรายภาคไว้ในตารางที่ 4 - 9 และแสดง โดยภาพรวมไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 4 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิสำเนาเดิมในเขตภาคเหนือ

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เชียงใหม่	3	1.5
* เชียงราย	12	6.0
* ลำปาง	6	3.0
ลำพูน	1	0.5
น่าน	2	1.0
พะเยา	4	2.0
จตุรดิตถ์	3	1.5
รวม	31	15.5

ตารางที่ 5 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษที่มีภูมิสำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
นครราชสีมา	6	3.0
หนองคาย	2	1.0
เดช	4	2.0
สกลนคร	6	0.5
นครพนม	2	1.0
อุบลราชธานี	7	3.5
* จุฬาราชบุรี	13	6.5
ขอนแก่น	6	3.0
ร้อยเอ็ด	7	3.5
ศรีสะเกษ	2	1.0
มหาสารคาม	1	0.5
* ร้อยเอ็ด	10	5.0
อุบลราชธานี	1	0.5
บุรีรัมย์	4	2.0
กาฬสินธุ์	3	1.5
ยโสธร	3	1.5
มุกดาหาร	1	0.5
รวม	78	39.0

ตารางที่ 6 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออก

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ชลบุรี	1	0.5
* ระยอง	2	1.0
* จันทบุรี	2	1.0
ตราด	1	0.5
* ปราจีนบุรี	2	1.0
รวม	8	4.0

ตารางที่ 7 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคกลาง

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
สุโขทัย	3	1.5
พิจิตร	3	1.5
* กำแพงเพชร	8	4.0
พิจิตร	3	1.5
นครสวรรค์	4	2.0
* นครสวรรค์	6	3.0
ชัยนาท	1	0.5
อ่างทอง	2	1.0
ลพบุรี	2	1.0
สุพรรณบุรี	3	1.5
สระบุรี	2	1.0
ปทุมธานี	1	0.5
ตาก	4	2.0
นครปฐม	1	0.5
นครปฐม	2	1.0
สมุทรสาคร	1	0.5
สมุทรสงคราม	2	1.0
ประจวบคีรีขันธ์	1	0.5
รวม	49	24.5

ตารางที่ 8 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคใต้

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ชุมพร	1	0.5
* สุราษฎร์ธานี	2	1.0
* นครศรีธรรมราช	4	2.0
* สงขลา	2	1.0
กระบี่	1	0.5
พัทลุง	2	1.0
รวม	12	6.0

ตารางที่ 9 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จังหวัด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	18	9.0
นนทบุรี	1	0.5
สมุทรปราการ	3	1.5
รวม	22	11.0

ตารางที่ 10 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ ที่มีภูมิลำเนาเดิมตามภาคต่าง ๆ
ซึ่งมองโดยภาพรวม

ภาค	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เหนือ	31	15.5
* ตะวันออกเฉียงเหนือ	78	39.0 *
ตะวันออก	8	4.0
* กลาง	49	24.5
ใต้	12	6.0
กรุงเทพมหานคร	22	11.0
รวม	200	100.0

ลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิม ชายอาชีพพิเศษมาจากชุมชนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ซึ่งจัดเรียงตามลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย คือ มาจากชุมชนชนบท จำนวน 137 คน และจากชุมชนเมือง 63 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 68.5 และ 31.5

ข้อมูลลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมดังแสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำนวนตามลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิม

ลักษณะชุมชน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เมือง	63	31.5
* ชนบท	137	68.5
รวม	200	100.0

สถานภาพทางการสมรส ชายอาชีพพิเศษมีสถานภาพทางการสมรสเรียงตามลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เป็นโสด จำนวน 173 คน, สมรสและอยู่ด้วยกัน จำนวน 20 คน, หย่าร้าง จำนวน 4 คน และสมรสแต่แยกกันอยู่ จำนวน 3 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 86.5, 10.0, 2.0 และ 1.5

ข้อมูลสถานภาพทางการสมรส ดังแสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานภาพทางการสมรส

สถานภาพทางการสมรส	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* โสด	173	86.5 *
* สมรสและอยู่ด้วยกัน	20	10.0
สมรสแต่แยกกันอยู่	3	1.5
หย่าร้าง	4	2.0
รวม	200	100.0

จำนวนบุตร ชายอาชีพพิเศษที่สมรสแล้วมีจำนวนบุตรเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ **ไม่มีบุตร** จำนวน 11 คน, **มีบุตร 1 คน**จำนวน 11 คน, **มีบุตร 2 คน**จำนวน 4 คน และ**มีบุตร 3 คน**จำนวน 1 คน โดยมี **อัตรา** ร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 5.5, 5.5, 2.0 และ 0.5

ข้อมูลจำนวนบุตรของชายอาชีพพิเศษที่สมรสแล้ว ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ไม่มีบุตร	11	5.5
* 1 คน	11	5.5
2 คน	4	2.0
3 คน	1	0.5
รวม	27	13.5

อาชีพหลัก อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ อาชีพพิเศษ จำนวน 151 คน, อาชีพรับจ้าง หรือกรรมกร (Blue Collar) จำนวน 21 คน นักเรียน-นักศึกษาจำนวน 11 คน, อาชีพเกษตรกรหรืออื่น ๆ จำนวน 8 คน, ประกอบการค้าหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน และรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือวิสาหกิจเอกชน จำนวน 4 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 75.5, 10.5, 5.5, 4.0, 2.5 และ 2.0

ข้อมูลอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
White Collar	4	2.0
* Blue Collar	21	10.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	5	2.5
นักเรียน - นักศึกษา	11	5.5
* อาชีพพิเศษ	151	75.5
เกษตรกรและอื่น ๆ	8	4.0
รวม	200	100.0

อาชีพเสริม อาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ไม่มีอาชีพเสริม จำนวน 148 คน อาชีพพิเศษ (เฉพาะในชายอาชีพพิเศษ ที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพอื่น) จำนวน 49 คน, อาชีพ รับจ้าง หรือกรรมกร (Blue Collar) จำนวน 2 คน และประกอบการค้าหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 คน โดยมี อัตราร้อยละ เรียงตามลำดับ ดังนี้ 74.0, 24.5, 1.0 และ 0.5

ข้อมูลอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพเสริม

อาชีพเสริม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
Blue Collar	2	1.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	1	0.5
* ทำอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม	49	24.5
* ไม่มีอาชีพเสริม	148	74.0
รวม	200	100.0

อาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ ภรรยาของชายอาชีพพิเศษ ประกอบอาชีพ ซึ่งจัดเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ แม่บ้าน จำนวน 12 คน, ไม่ได้ระบุอาชีพ จำนวน 6 คน, รับจ้างหรือกรรมกร (Blue Collar) จำนวน 4 คน, รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือวิสาหกิจเอกชน (White Collar) จำนวน 2 คน, อาชีพพิเศษ จำนวน 1 คน และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 6.0, 3.0, 2.0, 1.0, 0.5 และ 0.5

ข้อมูลอาชีพของภรรยาของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพของภรรยา

อาชีพหลัก	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
White Collar	2	1.0
Blue Collar	4	2.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	1	0.5
อาชีพพิเศษ	1	0.5
* แม่บ้าน	12	6.0 *
อาชีพอื่น ๆ	1	0.5
ไม่ระบุอาชีพ	6	3.0
ยังเป็นโสด	173	86.5
รวม	200	100.0

อาชีพเดิมก่อนมาเป็นชายอาชีพพิเศษ อาชีพเดิมของชายอาชีพพิเศษ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ ดังนี้ รับจ้างหรือกรรมกร (Blue Collar) จำนวน 97 คน, อาชีพอื่น ๆ เช่น ทหาร-เกษตรกร จำนวน 24 คน, ไม่ได้ระบุอาชีพ จำนวน 21 คน, ประกอบธุรกิจส่วนตัว-ธุรกิจส่วนตัวครอบครัว-ค้าขาย-นายแบบ จำนวน 18 คน, ว่างาน จำนวน 17 คน, รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือวิสาหกิจเอกชน จำนวน 14 คน และนักเรียน-นักศึกษา จำนวน 9 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 48.5, 12.0, 10.5, 9.0, 8.5, 7.0 และ 4.5

ข้อมูลอาชีพเดิมก่อนมาเป็นชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและอัตราของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามอาชีพเดิมก่อนมาเป็นชายอาชีพพิเศษ

อาชีพเดิม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
White Collar	14	7.0
* Blue Collar	97	48.5*
ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	18	9.0
นักเรียน-นักศึกษา	9	4.5
ว่างงาน	17	8.5 *
อื่น ๆ	24	12.0
ไม่ระบุ	21	10.5
รวม	200	100.0

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลัก ชายอาชีพพิเศษมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลัก มีตั้งแต่ระดับรายได้ต่ำสุด เดือนละ 1,000.- บาท จนถึงระดับรายได้สูงสุดเดือนละ 52,000.- บาท และมีระดับรายได้เฉลี่ยเดือน ละ 12,481.48 บาท จากการจัดช่วงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ตั้งแต่ระดับ รายได้ต่ำสุด ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 97 คน, ตั้งแต่ 10,001.- บาท ถึง 20,000.- บาท มีจำนวน 47 คน, ยังไม่ได้ รายได้ (เพิ่งทำงานวันแรก) มีจำนวน 38 คน, ตั้งแต่ 20,001.- บาท ถึง 30,000.- บาท มีจำนวน 15 คน, ตั้งแต่ 30,001.- บาท ถึง 40,000.- บาท มีจำนวน 1 คน, ตั้งแต่ 40,001.- บาท ถึง 50,000.- บาท มีจำนวน 1 คน และตั้งแต่ 50,001.- บาท ถึง 60,000.- บาท มีจำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 48.5, 23.5, 19.0, 7.5, 0.5, 0.5 และ 0.5

ข้อมูลระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพหลัก

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุด ถึง 10,000.-	97	48.5 *
* 10,001.- ถึง 20,000.-	47	23.5
20,001.- ถึง 30,000.-	15	7.5
30,001.- ถึง 40,000.-	1	0.5
40,001.- ถึง 50,000.-	1	0.5
50,001.- ถึง 60,000.-	1	0.5
ยังไม่มีรายได้	38	19.0
รวม	200	100.0

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเสริม ชายอาชีพพิเศษมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเสริม มีตั้งแต่ระดับรายได้ต่ำสุดเดือนละ 3,000.- บาท จนถึงระดับรายได้สูงสุดเดือนละ 40,000.- บาท และมีระดับรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,837.50 บาท จากการจัดช่วงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ตั้งแต่ระดับรายได้ต่ำสุด ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 18 คน, ตั้งแต่ 10,001.- บาท ถึง 20,000.- บาท มีจำนวน 13 คน, ตั้งแต่ 20,001.- บาท ถึง 30,000.- บาท มีจำนวน 7 คน และ 30,001.- บาท ถึง 40,000.- บาท มีจำนวน 2 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 1.0, 6.5, 3.5 และ 1.0

ข้อมูลระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเสริม

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุด ถึง 10,000.-	18	9.0
* 10,000.- ถึง 20,000.-	13	6.5
20,001.- ถึง 30,000.-	7	3.5
30,000.- ถึง 40,000.-	2	1.0
* ไม่มีอาชีพเสริม และไม่ตอบ	160	80.0 *
รวม	200	100.0

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพกรรยา กรรยาของชายอาชีพพิเศษมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเดือนละ 4,888.89 บาท มีระดับรายได้ต่ำสุดเดือนละ 2,000.- บาท และมีระดับรายได้สูงสุดเดือนละ 10,000.- บาท เมื่อจัดช่วงระดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแล้วพบว่า กรรยาของชายอาชีพพิเศษที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ระดับต่ำสุด ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 4.5

ข้อมูลระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพของกรรยาของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพของกรรยาของชายอาชีพพิเศษ

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุด ถึง 10,000.-	9	4.5
* ไม่ระบุอาชีพและกรณีของ ชายอาชีพพิเศษที่เป็น โสด	191	95.5 *
รวม	200	100.0

รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัว ชายอาชีพพิเศษมีรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัว (หักรายจ่ายสุทธิต่อเดือนแล้ว) มีตั้งแต่ระดับรายได้สุทธิต่ำสุดเดือนละ 1,800.- บาท จนถึงระดับรายได้สุทธิสูงสุดเดือนละ 51,800.- บาท และมีระดับรายได้สุทธิเฉลี่ยเดือนละ 14,953.33 บาท จากการจัดช่วงระดับรายได้สุทธิต่อเดือนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ตั้งแต่ระดับรายได้สุทธิต่ำสุดถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 12 คน, ตั้งแต่ 10,001.- บาท ถึง 20,000.- บาท มีจำนวน 12 คน, ตั้งแต่ 20,001.- บาท ถึง 30,000.- บาท มีจำนวน 4 คน, ตั้งแต่ 30,001.- บาท ถึง 40,000.- บาท มีจำนวน 2 คน, ตั้งแต่ 40,001.- ถึง 50,000.- บาท มีจำนวน 2 คน และตั้งแต่ 50,001.- บาท ถึง 60,000.- บาท มีจำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 6.0, 6.0, 2.0, 1.0, 1.0 และ 0.5

ข้อมูลระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัว

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุด ถึง 10,000.-	12	6.0
* 10,001.- ถึง 20,000.-	12	6.0
20,001.- ถึง 30,000.-	4	2.0
30,001.- ถึง 40,000.-	2	1.0
40,001.- ถึง 50,000.-	2	1.0
50,001.- ถึง 60,000.-	1	0.5
ยัง ไม่มีรายได้และข้อมูลสูญหาย และไม่ตอบ	167	88.5
รวม	200	100.0

รายจ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัว ชายอาชีพพิเศษมีรายจ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัว มีตั้งแต่ระดับ รายจ่ายสุทธิต่ำสุดเดือนละ 300.- บาท จนถึงระดับรายจ่ายสุทธิสูงสุด เดือนละ 34,200.- บาท และมีระดับรายจ่าย สุทธิเฉลี่ยเดือนละ 7,523.23 บาท จากการจัดช่วงระดับรายจ่ายสุทธิต่อเดือน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ตั้งแต่ระดับรายจ่ายสุทธิต่ำสุด ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 151 คน, ตั้งแต่ 10,001.- บาท ถึง 20,000.- บาท มีจำนวน 41 คน ตั้งแต่ 20,001.- บาท ถึง 30,000.- บาท มีจำนวน 3 คน และตั้งแต่ 30,001.- บาท ถึง 40,000.- บาท มีจำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 75.5, 20.5, 1.5 และ 0.5

ข้อมูลระดับรายจ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ มองโดยภาพรวม ดังแสดงในตารางที่ 22 และมองโดยจำแนกตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรวมแต่ละประเภท ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 22 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายจ่ายสุทธิต่อเดือนในครอบครัว ซึ่งมองโดยภาพรวม

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุด ถึง 10,000.-	151	75.5
* 10,000.- ถึง 20,000.-	41	20.5
20,001.- ถึง 30,000.-	3	1.5
30,000.- ถึง 40,000.-	1	0.5
* ไม่ตอบ	4	2.0
รวม	200	100.0

ตารางที่ 23 อัตราค่าใช้จ่ายแยกประเภทโดยเฉลี่ยรวมของชายอาชีพพิเศษ

ประเภทของค่าใช้จ่าย	อัตราค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยรวม ต่อเดือน (บาท)
ค่าอาหาร	3,349.26
ค่าที่พักอาศัย	1,526.52
ค่ายานพาหนะ	1,180.22
ค่าเครื่องแต่งกาย	1,109.20
ค่าจ้างซักรีด	169.25
ค่าเล่าเรียน	188.75
รวม	7,523.23

ลักษณะการส่งเสียทางบ้านและจำนวนเงินที่ส่งเฉลี่ยต่อเดือน ชายอาชีพพิเศษมีลักษณะการส่งเสียทางบ้านหรือครอบครัวเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ส่งเงินให้บิดามารดามีจำนวน 79 คน, ส่งเงินให้การอุปการะเลี้ยงดูภรรยาและบุตรมีจำนวน 9 คน, ส่งเงินให้พี่น้องมีจำนวน 6 คน และส่งเงินให้ญาติที่อุปการะเลี้ยงดูมามีจำนวน 2 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 39.5, 4.5, 3.0 และ 1.0 ในการส่งเงินให้ทางบ้านนั้นส่งให้อย่างต่ำสุดเดือนละ 1,000.- บาท จนถึงสูงสุดเดือนละ 25,000.- บาท และมีอัตราการส่งเงินให้ทางบ้านโดยเฉลี่ยเดือนละ 2,198.75 บาท

ข้อมูลลักษณะการส่งเสียทางบ้านของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการส่งเสียทางบ้าน

ลักษณะการส่งเสียทางบ้าน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ส่งให้บิดามารดา	79	39.5
ส่งให้ญาติที่อุปการะเลี้ยงดูมา	2	1.0
ส่งให้พี่น้อง	6	3.0
ส่งให้ภรรยาและบุตร	9	4.5
* ไม่ส่งให้ใคร	104	52.0*
รวม	200	100.0

ลักษณะการเก็บออม และจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน ชายอาชีพพิเศษมีลักษณะการเก็บออม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ฝากธนาคาร มีจำนวน 109 คน, เก็บไว้กับตัวเอง มีจำนวน 18 คน, ฝากบิคารมารดาหรือญาติพี่น้อง มีจำนวน 6 คน, ฝากเจ้าของสถานบริการ มีจำนวน 3 คน, ซื้อเป็นทองหรือสิ่งของ มีจำนวน 3 คน และใช้มากกว่า 1 วิธี มีจำนวน 3 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 54.5, 9.0, 3.0, 1.5, และ 1.5 ซึ่งมีระดับการเก็บออมเงินต่ำสุด เดือนละ 300.- บาท จนถึงสูงสุดเดือนละ 20,000.- บาท และมีระดับการเก็บออมเงินโดยเฉลี่ยเดือนละ 2,830.- บาท

ข้อมูลลักษณะการเก็บออมเงินของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเก็บออม

ลักษณะการเก็บออม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ฝากธนาคาร	109	54.5 *
เก็บไว้กับตัวเอง	18	9.0
ซื้อทองหรือสิ่งของ	3	1.5
ฝากบิคารมารดา-ญาติ-พี่น้อง	6	3.0
ฝากเจ้าของสถานบริการ	3	1.5
ใช้มากกว่า 1 วิธี	3	1.5
* ไม่ได้เก็บ	58	29.0
รวม	200	100.0

ประเภทของที่พักอาศัย ประเภทของที่พักอาศัยของชายอาชีพพิเศษมีลักษณะเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ บ้านเช่า หรือห้องแถว มีจำนวน 41 คน, อพาร์ทเมนต์ มีจำนวน 38 คน, ห้องแบ่งเช่า มีจำนวน 32 คน, พักที่สถานบริการ มีจำนวน 26 คน, บ้านของตนเอง มีจำนวน 21 คน, หอพัก มีจำนวน 17 คน, แฟลต มีจำนวน 17 คน, แมนชั่น มีจำนวน 5 คน และคอนโดมิเนียม มีจำนวน 3 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 20.5, 19.0, 16.0, 13.0, 10.5, 8.5, 2.5 และ 1.5

ข้อมูลประเภทของที่พักอาศัยของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงตามประเภทของที่พักอาศัยตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของที่พักอาศัย

ประเภทของที่พักอาศัย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
บ้านของตนเอง	21	10.5
* บ้านเช่า หรือห้องแถว	41	20.5
หอพัก	17	8.5
ห้องแบ่งเช่า	32	16.0
แฟลต	17	8.5
* อพาร์ทเมนต์	38	19.0
แมนชั่น	5	2.5
คอนโดมิเนียม	3	1.5
พักที่สถานบริการ	26	13.0
รวม	200	100.0

ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะการพักอาศัยในที่พักของชายอาชีพพิเศษ มีลักษณะเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ พักกับเพื่อนมีจำนวน 81 คน, พักกับญาติพี่น้อง มีจำนวน 36 คน, พักที่สถานบริการ มีจำนวน 26 คน, พักกับคู่รักหรือคู่สมรส มีจำนวน 25 คน, พักคนเดียวมีจำนวน 21 คน, พักกับบิดามารดา มีจำนวน 9 คน และ พักกับลูกค้าที่อุปัถุม์ มีจำนวน 2 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 40.5, 18.0, 13.0, 12.5, 10.5, 4.5 และ 1.0

ข้อมูลลักษณะการพักอาศัยของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 จำนวนและอัตราของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการพักอาศัย

ลักษณะการพักอาศัย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
พักกับบิดามารดา	9	4.5
พักกับคู่รักหรือคู่สมรส	25	12.5
* พักกับญาติพี่น้อง	36	18.0
* พักกับเพื่อน	81	40.5 *
พักคนเดียว	21	10.5
พักกับลูกค้าที่อุปัถุม์	2	1.0
พักที่สถานบริการ	26	13.0
รวม	200	100.0

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของอาชีพเดิม ชายอาชีพพิเศษมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเดิมก่อนที่จะมาประกอบอาชีพพิเศษ มีตั้งแต่ระดับรายได้ต่ำสุด เดือนละ 800.- บาท จนถึง ระดับรายได้สูงสุดเดือนละ 30,000.- บาท และมีระดับรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,392.37 บาท จากการจัดช่วงระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเรียงตามลำดับจาก มากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ตั้งแต่ระดับรายได้ต่ำสุด ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 137 คน, ตั้งแต่ 10,001.- บาท ถึง 20,000.- บาท มีจำนวน 8 คน และตั้งแต่ 20,001.- บาท ถึง 30,000.- บาท มีจำนวน 3 คน โดยมีอัตราร้อยละ เรียงตามลำดับ ดังนี้ 68.5, 4.0 และ 1.5

ข้อมูลระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเดิมของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเดิม ก่อนที่จะมาประกอบอาชีพพิเศษ

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำสุดถึง 10,000.-	137	68.5 *
10,000.- ถึง 20,000.-	8	4.0
20,001.- ถึง 30,000.-	3	1.5
* นักเรียน, นักศึกษา, ว่างาน และไม่ตอบ	52	26.0
รวม	200	100.0

ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงาน พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงานของชายอาชีพพิเศษ มีลักษณะเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ รถโดยสารประจำทาง มีจำนวน 60 คน, มีพาหนะที่ใช้มากกว่า 1 อย่าง มีจำนวน 36 คน, รถมอเตอร์ไซด์ ทั้งส่วนตัวและรับจ้าง มีจำนวน 31 คน, รถแท็กซี่ มีจำนวน 16 คน, รถยนต์ส่วนบุคคลมีจำนวน 8 คน, เดินทางมาทำงาน มีจำนวน 6 คน, รถตุ๊กตุ๊ก มีจำนวน 5 คน และเรือโดยสารมีจำนวน 1 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 30.0, 18.0, 15.5, 8.0, 4.0, 3.0, 2.5 และ 0.5

ข้อมูลยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงาน ของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาทำงาน

ประเภทของยานพาหนะที่ใช้	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
รถแท็กซี่	16	8.0
รถตุ๊กตุ๊ก	5	2.5
* รถโดยสารประจำทาง	60	30.0 *
รถมอเตอร์ไซด์	31	15.5
เรือ	1	0.5
รถยนต์	8	4.0
เดิน	6	3.0
* มากกว่า 1 อย่าง	36	18.0
พักที่บาร์	27	13.5
ไม่ตอบ	10	5.0
รวม	200	100.0

ปัจจัยทางพฤติกรรม

ลักษณะครอบครัวให้กำเนิด ลักษณะครอบครัวให้กำเนิดของชายอาชีพพิเศษมีลักษณะเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 111 คน, บิดาหรือมารดา เสียชีวิต มีจำนวน 48 คน และ บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีจำนวน 41 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 55.5, 24.0 และ 20.5

ข้อมูลลักษณะครอบครัวให้กำเนิด ของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะครอบครัวให้กำเนิด

ลักษณะครอบครัวให้กำเนิด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	111	55.5 *
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	41	20.5
* บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	48	24.0
รวม	200	100.0

ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิดของชายอาชีพพิเศษ มีลักษณะเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ บิดาและ/หรือมารดาอบรม และเอาใจใส่อย่างเต็มที่ มีจำนวน 119 คน, ญาติเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูหรืออื่น ๆ มีจำนวน 61 คน และบิดาและ/หรือมารดาไม่ค่อยมีเวลาในการอบรมดูแล มีจำนวน 20 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 59.5, 30.5 และ 10.0

ข้อมูลลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิดของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด

ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* บิดามารดาอบรมและเอาใจใส่เต็มที่	119	59.5 *
บิดามารดาไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่	20	10.0
* ญาติเป็นผู้เลี้ยงดูและอื่น ๆ	61	30.5
รวม	200	100.0

ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษ มีลักษณะเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ รักร่วมเพศโสเภณี มีจำนวน 71 คน, รักสองเพศ โดยมีพฤติกรรมทั้งรักร่วมเพศและรักต่างเพศเกือบจะเท่า ๆ กัน มีจำนวน 39 คน, รักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักต่างเพศ มีจำนวน 37 คน, รักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักร่วมเพศ มีจำนวน 35 คน และรักร่วมเพศ มีจำนวน 18 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 35.5, 19.5, 18.5, 17.5 และ 9.0

ข้อมูลลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะทางเพศสัมพันธ์

ลักษณะทางเพศสัมพันธ์	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
รักร่วมเพศ	18	9.0
รักสองเพศเน้นรักต่างเพศ	37	18.5
รักสองเพศเน้นรักต่างเพศ	38	17.5
* รักสองเพศเกือบจะเท่า ๆ กัน	39	19.5
* รักร่วมเพศโสเภณี	71	35.5 *
รวม	200	100.0

ลักษณะพฤติกรรมในเชิงรักร่วมเพศ ชายอาชีพพิเศษมีลักษณะพฤติกรรมในเชิงรักร่วมเพศ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ เป็นฝ่ายรุก (Active) มีจำนวน 107 คน, เป็นทั้งฝ่ายรุกและรับ มีจำนวน 107 คน, เป็นทั้งฝ่ายรุกและรับ มีจำนวน 80 คน และเป็นฝ่ายรับ (Passive) มีจำนวน 13 คน โดยมีอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 53.5, 40.0 และ 6.5

ข้อมูลลักษณะพฤติกรรมในเชิงรักร่วมเพศของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะพฤติกรรมในเชิงรักร่วมเพศ

ลักษณะพฤติกรรมเชิงรักร่วมเพศ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ฝ่ายรุก	107	53.5 *
ฝ่ายรับ	13	6.5
* ทั้งรุกและรับ	80	40.5
รวม	200	100.0

ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ระดับอายุที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้นมีตั้งแต่ระดับ อายุต่ำสุด 8 ปี จนถึงระดับอายุสูงสุด 24 ปี มีระดับอายุเฉลี่ยประมาณ 16-164 ปีโดยช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกันมากอยู่ในช่วงระหว่างอายุ 14-15 ปี ในการจัดช่วงระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย ได้ดังนี้ อายุ 16-18 ปี จำนวน 102 คน, อายุ 13-15 ปี มีจำนวน 66 คน, อายุ 19-21 ปี มีจำนวน 19 คน, อายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวน 9 คน และอายุ 22 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 คน ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 51.0, 33.0, 9.5, 4.5 และ 2.0

ข้อมูลระดับอายุที่ชายอาชีพพิเศษ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก

ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ต่ำกว่า 12 ปี	9	4.5
* 13 - 15 ปี	66	33.0
* 16 - 18 ปี	102	51.0 *
19 - 21 ปี	19	9.5
มากกว่า 21 ปี	4	2.0
รวม	200	100.0

เพศที่ขายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย เพศที่ขายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนั้นเพศหญิง มีจำนวน 164 คน และกับเพศชาย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 82.0 และ 18.0 ตามลำดับ

ข้อมูลแสดงถึงเพศที่ขายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย ดังแสดงในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเพศที่ขายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย

เพศที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	36	18.0
* หญิง	164	82.0 *
รวม	200	100.0

ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ชายอาชีพพิเศษมีความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ พอใจ-ชอบ-ตื่นเต้น-เสียว-อยากลอง มีจำนวน 151 คน, เจย ๆ-ธรรมดา-เมา-ไม่มีความรู้สึก-ยังไม่รู้เรื่อง มีจำนวน 24 คน และไม่พอใจ-ไม่ชอบ-กลัว มีจำนวน 16 คน โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ เรียงตามลำดับ ดังนี้ 75.5, 12.0 และ 8.0

ข้อมูลแสดงถึงความรู้สึกของชายอาชีพพิเศษต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก

ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ชอบ	151	75.5 *
ไม่ชอบ	16	8.0
* เจย ๆ	24	12.0
ไม่ตอบ	9	4.5
รวม	200	100.0

สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก สถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษ ไปมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ บ้านของตนเอง มีจำนวน 79 คน, ตามหรือภายในสถานบริการ มีจำนวน 37 คน, บ้านของ คู่รักหรือคู่ชู้ มีจำนวน 29 คน, โรงแรม มีจำนวน 27 คน, สถานที่อื่น ๆ มีจำนวน 24 คน และที่พักของลูกค้า มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 39.5, 18.5, 14.5, 13.5, 12.0 และ 1.0

ข้อมูลแสดงถึงสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* บ้านของตนเอง	79	39.5*
บ้านของคู่รักหรือคู่ชู้	29	14.5
โรงแรม	27	13.5
* ตามหรือในสถานบริการ	37	18.5
ที่พักลูกค้า	2	1.0
อื่น ๆ	24	12.0
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100.0

เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชายอาชีพพิเศษ โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ เป็นคู่อริหรือคู่ขา มีจำนวน 98 คน, เมมา-อยากลอง มีจำนวน 45 คน, เที่ยวสถานบริการ มีจำนวน 43 คน และถูกลูกค้าออกจากสถานบริการ มีจำนวน 10 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 49.0, 22.5, 21.5 และ 5.0 ตามลำดับ

ข้อมูลแสดงถึงเหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เหตุการณ์ที่เกิด	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* เป็นคู่อริหรือคู่ขา	98	49.0 *
ไปเที่ยวสถานบริการ	43	21.5
ถูกลูกค้าออกจากสถานบริการ	10	5.0
* เมมา-อยากลอง	45	22.5
ไม่ตอบ	4	2.0
รวม	200	100.0

ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย ระดับอายุที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย มีตั้งแต่ระดับอายุต่ำสุด 8 ปี จนถึงระดับอายุสูงสุด 29 ปี มีระดับอายุเฉลี่ยประมาณ 19.04 ปี ในการจัดช่วงระดับ อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ อายุ 19-21 ปี มีจำนวน 82 คน, อายุ 16-18 ปี มีจำนวน 60 คน, อายุ 22-24 ปี มีจำนวน 33 คน, อายุ 13-15 ปี มีจำนวน 14 คน, อายุต่ำกว่า 12 ปี มีจำนวน 6 คน และอายุมากกว่า 24 ปี มีจำนวน 5 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละตามลำดับดังนี้ 41.0, 30.0, 16.5, 7.0, 3.0 และ 2.5

ข้อมูลแสดงถึงระดับอายุที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย

ระดับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ต่ำกว่า 12 ปี	6	3.0
13 - 15 ปี	14	7.0
* 16 - 18 ปี	60	30.0
* 19 - 21 ปี	82	41.0 *
22 - 24 ปี	33	16.5
มากกว่า 24 ปี	5	2.5
รวม	200	100.0

ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย ความรู้สึกที่ชายอาชีพพิเศษมีต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่ชอบ-ไม่พอใจ-กลัว-เจ็บ-ฝืนความรู้สึก มีจำนวน 90 คน, พอใจ-ชอบ-ตื่นเต้น-อยากลอง มีจำนวน 58 คน และเฉย ๆ-เมา-ไม่มีความรู้สึก-ถือว่าเป็นหน้าที่ มีจำนวน 47 คน หรือคิดเป็น อัตราร้อยละตามลำดับ ดังนี้ 45.0, 29.0 และ 23.5

ข้อมูลแสดงถึงความรู้สึกที่ชายอาชีพพิเศษมีต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย

ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ชอบ	58	29.0
* ไม่ชอบ	90	45.0 *
เฉย ๆ	47	23.5
ไม่ตอบ	5	2.5
รวม	200	100.0

สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย สถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ที่สถานบริการมีจำนวน 67 คน, โรงแรม มีจำนวน 48 คน, สถานที่อื่น ๆ มีจำนวน 28 คน, บ้านคู่รัก หรือคู่ขามีจำนวน 26 คน, บ้านตนเองมีจำนวน 19 คน และที่พักของลูกค้ามีจำนวน 10 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 33.5, 24.0, 14.0, 13.0, 9.5 และ 5.0

ข้อมูลแสดงถึงสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย

สถานที่เกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
บ้านของตนเอง	19	9.5
บ้านของคู่ขา	26	13.0
* โรงแรม	48	24.0
* ในสถานบริการ	67	33.5 *
ที่พักลูกค้า	10	5.0
สถานที่อื่น ๆ	28	14.0
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100.0

เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย เหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ถูกลูกค้าออฟจากทางสถานบริการมีจำนวน 109 คน, เมมา-อยากลอง-ถูกหลอกไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย มีจำนวน 74 คน และเป็นคู่ชู้กัน มีจำนวน 14 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับ ดังนี้ 54.5, 37.0 และ 7.0

ข้อมูลแสดงถึงเหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย ของชายอาชีพพิเศษดังแสดงในตาราง ที่ 42

ตารางที่ 42 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุการณ์ในการเกิดเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย

เหตุการณ์ที่เกิดเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เป็นคู่ชู้	14	7.0
* ถูกลูกค้าออฟไป	109	54.5
* เมมา-อยากลอง-ถูกหลอก	74	37.0
ไม่ตอบ	3	1.5
รวม	200	100.0

ลักษณะการเสทสิ่งเสทติด ลักษณะการเสทสิ่งเสทติด, บุหรี และสุราของชายอาชีพพิเศษ โดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เสททั้งบุหรีและสุรา มีจำนวน 101 คน, สูบบุหรีอย่างเดียว มีจำนวน 39 คน, เสทสุราอย่างเดียว มีจำนวน 32 คน, ไม่เสทอะไรเลย มีจำนวน 16 คน, เสทสิ่งเสทติดทุกประเภท มีจำนวน 9 คน และเสทสิ่งเสทติดประเภทอื่น ๆ ยกเว้นบุหรีและสุรา มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละเรียงตามลำดับดังนี้ 50.5, 19.5, 16.0, 8.0, 4.5 และ 0.5

ข้อมูลแสดงถึงลักษณะการเสทสิ่งเสทติด, บุหรี และสุรา ของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการเสทสิ่งเสทติด

ประเภทของสิ่งเสทติดที่เสท	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* บุหรี	39	19.5
สุรา	32	16.0
* ทั้งบุหรีและสุรา	101	50.5*
เฉพาะสิ่งเสทติดอื่น ๆ	1	0.5
สิ่งเสทติดทุกประเภท	9	4.5
ไม่เสทติด	16	8.0
ไม่ตอบ	2	1.0
รวม	200	100.0

กิจกรรมนันทนาการ ชายอาชีพพิเศษมีกิจกรรมนันทนาการ ดังต่อไปนี้ คนตรีและภาพยนตร์, กีฬาและการเกษตร, อ่านหนังสือและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม, ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ และการสังสรรค์, ทำงานบ้านและนอนพักผ่อน, และเล่นการพนัน ซึ่งกิจกรรมนันทนาการที่ชายอาชีพพิเศษปฏิบัติโดยจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทำงานบ้านและนอนพักผ่อน มีจำนวน 74 คน, เล่นการพนัน มีจำนวน 70 คน, อ่านหนังสือและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม มีจำนวน 61 คน, คนตรีและภาพยนตร์ มีจำนวน 60 คน, กีฬาและการเกษตร มีจำนวน 57 คน และการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ และการสังสรรค์มีจำนวน 24 คน หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 37.0, 35.0, 30.5, 30.0, 28.5 และ 12.0 ตามลำดับ

ข้อมูลแสดงถึงประเภทของกิจกรรมนันทนาการของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 จำนวนอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษที่กระทำกิจกรรมแต่ละประเภท จำแนกตามประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
คนตรีและภาพยนตร์	60	30.0
กีฬาและการเกษตร	57	28.5
อ่านหนังสือและหาความรู้เพิ่มเติม	61	30.5
ท่องเที่ยวและสังสรรค์	24	12.0
* ทำงานบ้านและนอน	74	37.0*
* เล่นการพนัน	70	35.0

วิธีการคำนวณอาชีพ

แหล่งที่ตั้งของสถานบริการที่ทำงานอยู่ สถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่นั้นสามารถจัดจำแนกเรียงตามลำดับ จำนวนชายอาชีพจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ช่วงถนนสีลม-สุรวงศ์-ธนิยะ-พัฒนาพงษ์-พระรามสี่ (ฝั่งตรงข้ามโรงพยาบาลจุฬา) มีจำนวน 91 คน, ช่วงถนนพหลโยธิน ตั้งแต่ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ถึงย่านสะพานควาย มีจำนวน 48 คน, ช่วงถนนสุขุมวิท ตั้งแต่ ซอย 1 ถึง ซอย 77 มีจำนวน 31 คน, ช่วงถนนเพชรบุรี บริเวณย่านประตูนํ้า มีจำนวน 28 คน และแถบอื่น ๆ เช่น ตลาดพลู มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.5, 24.0, 15.5, 14.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่ตั้งของสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษที่ทำงานอยู่ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามแหล่งที่ตั้งของสถานบริการ

แหล่งที่ตั้งสถานบริการ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
* สีลม-สุรวงศ์-พัฒนาพงษ์	91	45.5*
* พหลโยธิน-สะพานควาย	48	24.0
สุขุมวิท ซอย 1 ถึง 77	31	15.5
เพชรบุรี - ประตูนํ้า	28	14.0
อื่น ๆ เช่น ตลาดพลู	2	1.0
รวม	200	100.0

ประเภทของสถานบริการที่ทำงานอยู่ ประเภทของสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่นั้นสามารถจัดจำแนกเรียงตามลำดับจำนวนชายอาชีพพิเศษจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คับ-บาร์-บาร์เบียร์-ค็อกเทลแดนซ์ มีจำนวน 157 คน, ร้านอาหาร-คาราโอเกะ มีจำนวน 39 คน, บริการทางโทรศัพท์ มีจำนวน 2 คน และอาบอบนวด มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.5, 19.5, 1.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่ ดังแสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประเภทของสถานบริการที่ทำงานอยู่

ประเภทของสถานบริการ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
* ร้านอาหาร - คาราโอเกะ	39	19.5
* คับ - บาร์ - บาร์เบียร์	157	78.5 *
บริการทางโทรศัพท์	2	1.0
อาบอบนวด	2	1.0
รวม	200	100.0

เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ ชายอาชีพพิเศษมีเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพนี้ โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ รายได้ดี-ต้องการเงิน มีจำนวน 105 คน, เพื่อนหรือญาติชวนมาทำงาน 27 คน, ชอบ-อยากลอง-เป็นงานสบาย-หาประสบการณ์ มีจำนวน 24 คน, ว่างาน มีจำนวน 20 คน, หารายได้พิเศษ-เป็นทุนการศึกษา มีจำนวน 18 คน, ส่งเสียที่บ้าน มีจำนวน 4 คน และประชชวิต มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.5, 13.5, 12.0, 10.0, 9.0, 2.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ

เหตุผลในการเลือก	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ว่างงาน	20	10.0
* เพื่อนหรือญาติชวนมาทำงาน	27	13.5
* รายได้ดี, ต้องการเงิน	105	52.5 *
หารายได้พิเศษ	18	9.0
ส่งเสียที่บ้าน	4	2.0
* งานสบาย, ชอบ, อยากลอง	24	12.0
ประชชวิต	1	0.5
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.0

การแจ้งให้ทางครอบครัวทราบ การแจ้งให้ทราบครอบครัวของราชอาธิบดีพิเศษทราบว่าคนนั้นประกอบอาชีพใด สามารถจัดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ **ไม่แจ้งให้ทราบ** มีจำนวน 152 คน และแจ้งให้ทราบ มีจำนวน 48 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 76.0 และ 24.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ทางครอบครัวทราบถึงลักษณะอาชีพที่กระทำของราชอาธิบดีพิเศษนั้น ดังแสดงในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 จำนวนและอัตราร้อยละของราชอาธิบดีพิเศษ จำแนกตามการแจ้งให้ทางครอบครัวทราบ

การแจ้งให้ทราบ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
แจ้งให้ทราบ	48	76.0
* ไม่แจ้งให้ทราบ	152	24.0
รวม	200	100.0

เหตุผลในการแจ้งหรือไม่แจ้งให้ครอบครัวทราบ เหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษแจ้งหรือไม่แจ้งให้ทางครอบครัวทราบ สามารถจัดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลัว-อาย-ไม่กล้าบอก-สังคมยังไม่ยอมรับ มีจำนวน 131 คน, ไม่อยากปิดบัง-ทางบ้านให้ตัดสินใจเอง มีจำนวน 44 คน, ยังไม่กลับบ้าน-หนีทางบ้านมา-คิดว่าไม่จำเป็น-คิดว่าบรรลุนิติภาวะแล้ว-ถือเป็นเรื่องส่วนตัว มีจำนวน 8 คน, บอกที่บ้านว่าเป็นงานกลางคืน แต่ทางบ้านไม่ทราบว่าเป็นงานอะไร-ถ้าบอกกลัวไม่ได้ทำ มีจำนวน 7 คน, ทางบ้านต้องการเงิน มีจำนวน 2 คน และทางบ้านให้มาทำ มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 65.5, 22.0, 4.0, 3.5, 1.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการแจ้งหรือไม่แจ้งให้ทางครอบครัวทราบเกี่ยวกับลักษณะอาชีพของชายอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษจำแนกตามเหตุผลในการแจ้งหรือไม่แจ้งให้ทางครอบครัวทราบ

เหตุผล	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ไม่อยากปิดบัง	44	22.0
* สังคมไม่ยอมรับ	131	65.5 *
ถือเป็นเรื่องส่วนตัว	8	4.0
ทางบ้านให้มาทำ	2	1.0
บอกทางบ้านว่าทำงานกลางคืน	7	3.5
ทางบ้านต้องการเงิน	2	1.0
ไม่ตอบ	6	3.0
รวม	200	100.0

ระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ ระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ สามารถจัดจำแนกเรียงตามลำดับช่วงระยะเวลาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ต่ำกว่า 12 เดือน มีจำนวน 163 คน, ตั้งแต่ 13-24 เดือน มีจำนวน 13 คน, ตั้งแต่ 25-36 เดือน มีจำนวน 7 คน และตั้งแต่ 37-48 เดือน มีจำนวน 10 คน, ตั้งแต่ 49 เดือน ขึ้นไป มีจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 81.5, 6.5, 5.0, 3.5 และ 3.5 ตามลำดับ โดยมีอายุงานต่ำสุด 1 เดือน หรือในกรณีของผู้สมัครใหม่ จนถึงอายุสูงสุด 96 เดือน (8 ปี) และมีระดับอายุงานโดยเฉลี่ย 10.592 เดือน

ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 50

ตารางที่ 50 จำนวนและอัตราร้อยละของราชอาชีวพิเศษ จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ

ระยะเวลา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำกว่า 12 เดือน	163	81.5 *
* 13 - 24 เดือน	13	6.5
25 - 36 เดือน	7	3.5
37 - 48 เดือน	10	5.0
มากกว่า 48 เดือน	7	3.5
รวม	200	100.0

ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ นายอาชีพพิเศษที่เคยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ สามารถจัดจําแนกตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เคยประกอบอาชีพพิเศษมาก่อน มีจำนวน 140 คน และเคยประกอบอาชีพพิเศษมาก่อน มีจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 70 และ 29.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ ของนายอาชีพพิเศษ คือ ดังแสดงในตารางที่ 51

ตารางที่ 51 จำนวนและอัตราร้อยละของนายอาชีพพิเศษ จําแนกตามประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ

ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพพิเศษ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เคย	59	29.5
* ไม่เคย	140	70.0
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	200	100.0

แหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิม แหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิมที่ราชอาณาจักรพิเศษเคยทำงานอยู่นั้น สามารถจัดจำแนกโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ย่านถนนติลม-สุวรรณค์ มีจำนวน 17 คน, ถนนพหลโยธิน-สะพานควาย มีจำนวน 15 คน, ต่างจังหวัด มีจำนวน 11 คน, ถนนเพชรบุรี-ประตูนํ้า มีจำนวน 8 คน และย่านถนน สุขุมวิทซอย 1-77 มีจำนวน 6 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.5, 7.5, 5.5, 4.0 และ 3.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิมที่ราชอาณาจักรพิเศษเคยทำงานอยู่ ดังแสดงในตารางที่ 52

ตารางที่ 52 จำนวนและอัตราร้อยละของราชอาณาจักรพิเศษ จำแนกตามแหล่งที่ตั้งของสถานบริการเดิม

แหล่งที่ตั้งสถานบริการเดิม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ถนนติลม-สุวรรณค์-พัฒนาพงษ์	17	8.5
ถนนพหลโยธิน-สะพานควาย	15	7.5
ถนนสุขุมวิทซอย 1-77	6	3.0
ถนนเพชรบุรี-ประตูนํ้า	8	4.0
ต่างจังหวัด	11	5.5
* ไม่เคยทำมาก่อน	140.0	40.0
ไม่ตอบ	3	1.5
รวม	200	100.0

ลักษณะในการสมัครงาน ลักษณะในการสมัครงานของชายอาชีพพิเศษ ณ สถานบริการนั้นสามารถจัดจำแนกโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เพื่อนหรือญาติชักชวนมาทำ มีจำนวน 137 คน, เห็นจากประกาศรับสมัครในหนังสือพิมพ์หรือหนังสือรับสมัครงาน มีจำนวน 47 คน และมาสมัครเอง มีจำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 68.5, 23.5 และ 7.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะในการสมัครงานของชายอาชีพพิเศษ ณ สถานบริการ ดังแสดงในตารางที่ 53

ตารางที่ 53 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะในการสมัครงาน

ลักษณะในการสมัครงาน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* เพื่อนหรือญาติชวนมาทำ	137	65.5 *
* เห็นจากประกาศในหนังสือ มาสมัครเอง	47	23.5
ไม่ตอบ	14	7.0
รวม	200	100.0

จำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการที่ทำงานอยู่ จำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการที่ทำงานอยู่นั้นมีอัตราเฉลี่ยต่อสถานบริการประมาณ 31.404 คน มีจำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการต่ำสุด 5 คน และสูงสุด 100 คน ซึ่งสามารถจัดจำแนกจำนวนชายอาชีพพิเศษตามค่าบอกเล่าของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สถานบริการที่มีชายอาชีพพิเศษระหว่าง 21-40 คน มีจำนวน 114 คน, สถานบริการที่มีชายอาชีพพิเศษต่ำกว่า 20 คน มีจำนวน 60 คน, สถานบริการที่มีชายอาชีพพิเศษตั้งแต่ 41-60 คน มีจำนวน 12 คน, สถานบริการที่มีชายอาชีพพิเศษ ตั้งแต่ 61-80 คน มีจำนวน 11 คน และสถานบริการที่มีชายอาชีพพิเศษ 81-100 คน มีจำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.0, 30.0, 6.0, 5.5 และ 1.5 ตามลำดับ

ข้อมูลจำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการ ที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่ ดังแสดงในตารางที่ 54

ตารางที่ 54 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนชายอาชีพพิเศษภายในสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษทำงานอยู่

จำนวนชายอาชีพพิเศษในสถานบริการ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำกว่า 20 คน	60	30.0
* 21 - 40 คน	114	57.0
41 - 60 คน	12	6.0
61 - 80 คน	11	5.5
81 - 100 คน	3	1.5
ไม่ตอบ	39	19.5
รวม	200	100.0

เหตุผลในความพึงพอใจที่ชายอาชีพพิเศษมีต่อลูกค้า เหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษพึงพอใจลูกค้าพอจัดจำแนกได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เลือกลูกค้าหรือมีเหตุผลมากกว่า 1 ประการ มีจำนวน 74 คน, รสนิยมส่วนตัว มีจำนวน 23 คน, นิสัยดี-สุภาพ-เรียบร้อย-สะอาด มีจำนวน 22 คน, จ่ายเงินดี มีจำนวน 19 คน, มีลักษณะเป็นผู้หญิงทำให้มีอารมณ์ร่วม มีจำนวน 17 คน, การสื่อสารเป็นไปได้ง่าย มีจำนวน 16 คน, ใจดี-ไม่มีปัญหาห่วงวาม มีจำนวน 10 คน และมีลักษณะเป็นผู้ชาย-ไม่แสดงออก มีจำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.0, 11.5, 11.0, 9.5, 8.5, 8.0, 5.0 และ 4.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษมีความพึงพอใจลูกค้านั้น ดังแสดงไว้ในตารางที่ 55

ตารางที่ 55 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษมีความพึงพอใจต่อลูกค้า

เหตุผลที่พึงพอใจ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* รสนิยมส่วนตัว	23	11.5
สะดวกต่อการสื่อสาร	16	8.0
จ่ายเงินดี	19	9.5
* นิสัย, สุภาพ, สะอาด	22	11.0
มีลักษณะเป็นผู้หญิง	17	8.5
มีลักษณะเป็นผู้ชาย	8	4.0
ใจดี, ไม่มีปัญหาห่วงวาม	10	5.0
* ไม่เลือก, หรือมีเหตุผล		
-มากกว่า 1 ประการ	74	37.0 *
ไม่ตอบ	11	5.5
รวม	200	100.0

จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน พอดีจำแนกได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คี้นละ 1 คน มีจำนวน 125 คน, คี้นละ 2 คน มีจำนวน 45 คน, ยังไม่มีลูกค้านื่องจากเพิ่งมาทำงาน มีจำนวน 20 คน, คี้นละ 3 คน มีจำนวน 9 คน และคี้นละ 4 คน มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.5, 22.5, 20.0, 4.5 และ 0.5 ตามลำดับ โดยมีอัตราลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนต่อคน คนละ 1.359 คน

ข้อมูลจำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคนนั้น ดังแสดงในตารางที่ 56

ตารางที่ 56 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน

จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อคืน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เพิ่งมาประกอบอาชีพ	20	10.0
* 1 คน	125	62.5 *
* 2 คน	45	22.5
3 คน	9	4.5
4 คน	1	0.5
รวม	200	100.0

จำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้ของชาวอาชีพพิเศษแต่ละคน จำนวนลูกค้าสูงสุดที่ชาวอาชีพพิเศษคาดว่าจะให้บริการได้ต่อคืนนั้นพอจัดจำนวนคนได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คืนละ 2 คน มีจำนวน 81 คน, คืนละ 3 คน มีจำนวน 43 คน, คืนละ 2 คน มีจำนวน 40 คน, คืนละ 4 คน มีจำนวน 15 คน, คืนละ 5 คน มีจำนวน 2 คน และคืนละ 7 คน มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.5, 21.5, 20.0, 7.5, 1.0, 0.5 และ 0.5 ตามลำดับ โดยมีอัตราลูกค้าที่รับได้สูงสุดเฉลี่ยคนละ 2.268 คน

ข้อมูลจำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้ของชาวอาชีพพิเศษแต่ละคน ดังแสดงในตารางที่ 57

ตารางที่ 57 จำนวนและอัตราร้อยละของชาวอาชีพพิเศษ จำนวนตามจำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้ของชาวอาชีพพิเศษแต่ละคน

จำนวนลูกค้าสูงสุดที่คาดว่าจะให้บริการได้	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เพ็ญมาประกอบอาชีพ	17	8.5
1 คน	40	20.0
* 2 คน	81	40.5 *
* 3 คน	43	21.5
4 คน	15	7.5
5 คน	2	1.0
7	2	1.0
รวม	200	100.0

รายได้เฉลี่ยต่อครั้งของขายอาชีพแต่ละคน ขายอาชีพพิเศษแต่ละคนมีรายได้เฉลี่ยต่อครั้งพอจัดจำแนกได้ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ตั้งแต่ 6.00.- บาท ถึง 1,000.- บาท มีจำนวน 129 คน, ตั้งแต่ 100.- บาท ถึง 500.- บาท มีจำนวน 39 คน, ตั้งแต่ 1,100.- บาท ถึง 1,500.- บาท มีจำนวน 12 คน, ตั้งแต่ 1,600.- บาท ถึง 2,000.- บาท มีจำนวน 6 คน และ มากกว่า 2,000.- บาทขึ้นไป มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.5, 19.5, 6.0, 3.0 และ 0.5 เรียงตามลำดับ โดยมีอัตราการรายได้เฉลี่ยต่อครั้ง คนละ 865.241 บาท มีอัตราการรายได้เฉลี่ยต่อครั้งต่ำสุดครั้งละ 500.- บาท และสูงสุดครั้งละ 2,500.- บาท

ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อครั้งของขายอาชีพพิเศษแต่ละคนนั้น ดังแสดงไว้ในตารางที่ 58

ตารางที่ 58 จำนวนและอัตราร้อยละของขายอาชีพพิเศษ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อครั้งต่อคน

รายได้เฉลี่ยต่อครั้ง	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เพียงมาประกอบอาชีพ	13	6.5
* 100.- บาท ถึง 500.- บาท	39	19.5
* 600.- บาท ถึง 1,000.- บาท	129	64.5 *
1,100.- บาท ถึง 1,000.- บาท	12	6.0
1,500.- บาท ถึง 2,000.- บาท	6	3.0
มากกว่า 2,000.- บาท	1	0.5
รวม	200	100.0

รายได้สูงสุดต่อครั้งของชายอาชีพพิเศษ ชายอาชีพพิเศษได้รับรายได้ค่าให้บริการจากลูกค้าสูงสุด ในอัตราณึ่งคนละ 3,849.465 บาท มีรายได้สูงสุดต่อครั้งสูงสุด 50,000.- บาท และมีรายได้สูงสุดต่อครั้งต่ำสุด 500.- บาท ซึ่งพอจัดจำแนกระดับรายได้สูงสุดต่อครั้ง ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ต่ำกว่า 2,000.-บาท มีจำนวน 108 คน, ตั้งแต่ 2,100.- บาท ถึง 4,000.- บาท มีจำนวน 51 คน, ตั้งแต่ 4,100.- บาท ถึง 6,000.- บาท มีจำนวน 14 คน, ตั้งแต่ 8,100.- บาท ถึง 10,000.- บาท มีจำนวน 11 คน, เกินกว่า 10,000.- บาท มีจำนวน 9 คน และตั้งแต่ 6,100.- บาท ถึง 8,000.- บาท มีจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.0, 25.5, 7.0, 5.5, 4.5 และ 3.5 ตามลำดับ

ข้อมูลรายได้สูงสุดต่อครั้งที่ชายอาชีพพิเศษได้รับจากการให้บริการลูกค้า ดังแสดงในตารางที่ 59

ตารางที่ 59 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้สูงสุดต่อครั้งที่ชายอาชีพพิเศษได้รับจากลูกค้า

ระดับรายได้สูงสุด (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ต่ำกว่า 2,000.-	108	54.0 *
* 2,001.- ถึง 4,000.-	51	25.5
4,001.- ถึง 6,000.-	14	7.0
6,001.- ถึง 8,000.-	7	3.5
8,001.- ถึง 10,000.-	11	5.5
มากกว่า 10,000.-	9	4.5
เพ็ญมาประกอบอาชีพ	12	6.0
รวม	200	100.0

รายได้ต่ำสุดต่อครั้งของชาวอาชีพพิเศษ ชาวอาชีพพิเศษได้รับรายได้ค่าให้บริการจากลูกค้าต่ำสุดในอัตราเฉลี่ยคนละ 703.175 บาท มีรายได้ต่ำสุดต่อครั้งสูงสุด 8,000.- บาท และมีรายได้ต่ำสุดต่อครั้ง ต่ำสุด 100.- บาท ซึ่งพอจัดจำแนกระดับรายได้ต่ำสุดต่อครั้งตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ต่ำกว่า 500.- บาท มีจำนวน 109 คน, ตั้งแต่ 600.- บาท ถึง 1,000.- บาท มีจำนวน 69 คน, มากกว่า 2,000.- บาท มีจำนวน 5 คน, ตั้งแต่ 1,100.- บาท ถึง 1,500.- บาท มีจำนวน 4 คน และ ตั้งแต่ 1,600.- บาท ถึง 2,000.- บาท มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.5, 34.5, 2.5, 2.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลรายได้ต่ำสุดต่อครั้งที่ชาวอาชีพพิเศษได้รับจากการให้บริการลูกค้า ดังแสดงในตารางที่ 60

ตารางที่ 60 จำนวนและอัตราร้อยละของชาวอาชีพพิเศษ จำแนกตามระดับรายได้ต่ำสุดต่อครั้งที่ชาวอาชีพพิเศษได้รับจากลูกค้า

ระดับรายได้ต่ำสุด (บาท)	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เพียงมาประกอบอาชีพ	11	5.5
* ต่ำกว่า 500.-	109	54.5 *
* 600.- ถึง 1,000.-	69	34.5
1,100.- ถึง 1,500.-	4	2.0
1,600.- ถึง 2,000.-	2	1.0
มากกว่า 2,000.-	5	2.5
รวม	200	100.0

การรับการอุปถัมภ์ ชาวอาชีพที่ขอรับการอุปถัมภ์จากลูกค้า มีจำนวนซึ่งจัดจำแนกเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่ขอรับการอุปถัมภ์ มีจำนวน 121 คน และขอรับการอุปถัมภ์ มีจำนวน 60 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.5 และ 30.0 ตามลำดับ

ข้อมูลการรับการอุปถัมภ์จากลูกค้าของชาวอาชีพพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 61

ตารางที่ 61 จำนวนและอัตราร้อยละของชาวอาชีพพิเศษ จำแนกตามการขอรับการอุปถัมภ์

การขอรับการอุปถัมภ์	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ขอรับ	60	30.0
* ไม่ขอรับ	121	60.5 *
ไม่ตอบ	19	9.5
รวม	200	100.0

ลักษณะการอุปถัมภ์ ลักษณะการอุปถัมภ์จากลูกค้าที่ชาวอาชีพพิเศษได้รับพอจัดจำแนกเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ให้เงินใช้-ซื้อสิ่งของให้ มีจำนวน 30 คน, เลี้ยงดูเสมือนเป็นภรรยา หรือบุตร หรือน้องชาย มีจำนวน 16 คน, ให้ทุนการศึกษา หรือส่งเสียที่บ้านของชาวอาชีพพิเศษ มีจำนวน 3 คน และจัดหาที่พักอาศัยให้ ชาวอาชีพพิเศษ มีจำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.0, 8.0, 1.5 และ 1.0 ตามลำดับ

ข้อมูลลักษณะการอุปถัมภ์ จากลูกค้าที่ชาวอาชีพพิเศษได้รับนั้น ดังแสดงไว้ในตารางที่ 62

ตารางที่ 62 จำนวนและอัตราร้อยละของชาวอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการอุปถัมภ์จากลูกค้า

ลักษณะการอุปถัมภ์	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* ให้เงินใช้, ซื้อสิ่งของให้	30	15.0
จัดหาที่พักอาศัยให้	2	1.0
ส่งเสียที่บ้าน, ให้ทุนการศึกษา	3	1.5
* เลี้ยงแบบภรรยา, บุตร, น้องชาย	16	8.0
ไม่รับการอุปถัมภ์	121	60.5
ไม่ตอบ	28	14.0
รวม	200	100.0

เหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพพิเศษอีกครั้งหลังรับการอุปถัมภ์ เหตุผลที่ชายอาชีพพิเศษกลับมาประกอบอาชีพพิเศษอีกครั้งภายหลังจากที่ได้รับการอุปถัมภ์จากลูกค้าแล้ว พอจัดจำแนกเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่มีความรู้-ไม่ทราบจะทำงานอะไร-ต้องการเงิน-ทำงานอื่นก็ไม่มียาขี้ได้มากเท่านี้ มีจำนวน 22 คน, หางานทำขามว่าง-คู่ขาที่ให้การอุปถัมภ์อนุญาตให้มาทำในเวลาที่เขาไม่อยู่ด้วย มีจำนวน 9 คน, เหตุผลอื่น ๆ มีจำนวน 4 คน, เลิกรับการอุปถัมภ์ มีจำนวน 3 คน, คิดว่าอายุยังไม่มากสามารถประกอบอาชีพนี้ได้อีกหลายปี มีจำนวน 3 คน, คิดว่าอายุยังไม่มากสามารถประกอบอาชีพนี้ได้อีกหลายปี มีจำนวน 2 คน และอาชีพอื่นไม่มีอิสระเหมือนอาชีพพิเศษนี้ มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.0, 4.5, 2.0, 1.5, 1.0 และ 0.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพพิเศษอีกครั้งภายหลังจากรับการอุปถัมภ์จากลูกค้า คังแสดงไว้ในตารางที่ 63

ตารางที่ 63 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามเหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพอีกครั้ง ภายหลังจากรับการอุปถัมภ์จากลูกค้า

เหตุผลในการกลับมาประกอบอาชีพ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
เลิกรับการอุปถัมภ์	3	1.5
คู่ขาอนุญาตให้ทำ	9	4.5
* ไม่มีความรู้, ต้องการเงิน	22	11.0
อาชีพอื่นไม่มีอิสระ	1	0.5
อายุขี้ยังน้อย	2	1.0
อื่น ๆ	4	2.0
ไม่รับการอุปถัมภ์	121	60.5
ไม่ตอบ	38	19.0
รวม	200	100.0

การกระทำทารุณทางเพศจากลูกค้าหรือกับลูกค้า ชายอาชีพพิเศษที่เคยถูกลูกค้าทำทารุณกรรมทางเพศ หรือลูกค้าให้กระทำทารุณกรรมทางเพศนั้น พอจัดจำแนกเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เคยถูกทำหรือให้ทำทารุณกรรมทางเพศ มีจำนวน 143 คน และเคยถูกทำหรือให้ทำทารุณกรรมทางเพศ มีจำนวน 43 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 71.5 และ 21.5 ตามลำดับ

ข้อมูลการถูกกระทำหรือให้กระทำทารุณกรรมทางเพศของชายอาชีพพิเศษนี้ ดังแสดงในตารางที่ 64

ตารางที่ 64 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการให้กระทำหรือถูกกระทำทารุณกรรมทางเพศ

การทารุณกรรมทางเพศ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* เคย	43	21.5
* ไม่เคย	143	71.5 *
ไม่ตอบ	14	7.0
รวม	200	100.0

การมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม การมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าของชายอาชีพพิเศษ พอจัดจำแนกเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม มีจำนวน 107 คน และเคยมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม มีจำนวน 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 53.5 และ 40.0 ตามลำดับ

ข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าของชายอาชีพพิเศษนั้น ดังแสดงในตารางที่ 65

ตารางที่ 65 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้า

การมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้า	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* เคย	80	40.0
* ไม่เคย	107	53.5
ไม่ตอบ	13	6.5
รวม	200	100.0

จำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้า จำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้านั้น มีอัตราเฉลี่ยครั้งละ 2.807 คน โดยมีจำนวนสูงสุดครั้งละ 9 คน และต่ำสุดครั้งละ 1 คน ซึ่งพอจัดจำแนกจำนวนชายอาชีพพิเศษที่มีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าในแต่ละครั้งเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ครั้งละ 2 คน มีจำนวน 19 คน, ครั้งละ 1 คน มีจำนวน 14 คน, ครั้งละ 3 คน มีจำนวน 8 คน, ครั้งละ 4 คน มีจำนวน 8 คน, ครั้งละ 5 คน มีจำนวน 4 คน, ครั้งละ 9 คน มีจำนวน 2 คน, ครั้งละ 6 คน มีจำนวน 1 คน และครั้งละ 8 คน มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.5, 7.0, 4.0, 4.0, 2.0, 1.0, 0.5 และ 0.5 ตามลำดับ

ข้อมูลจำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าในแต่ละครั้งนั้น ดังแสดงไว้ในตารางที่ 66

ตารางที่ 66 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้าในแต่ละครั้ง

จำนวนชายอาชีพพิเศษในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* 1 คน	14	7.0
* 2 คน	19	9.5
3 คน	8	4.0
4 คน	8	4.0
5 คน	4	2.0
6 คน	1	0.5
8 คน	1	0.5
9 คน	2	1.0
* ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มและไม่ตอบ	143	71.5 *
รวม	200	100.0

จำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษ จำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษนั้น มีอัตราเฉลี่ยครั้งละ 2.018 คน โดยมีจำนวนสูงสุดครั้งละ 9 คน และต่ำสุดครั้งละ 1 คน ซึ่งพอจัดจำแนกจำนวนลูกค้าที่มีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษในแต่ละครั้งเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ครั้งละ 1 คน มีจำนวน 34 คน, ครั้งละ 2 คน มีจำนวน 12 คน, ครั้งละ 4 คน มีจำนวน 4 คน, ครั้งละ 3 คน มีจำนวน 3 คน, ครั้งละ 9 คน มีจำนวน 3 คน และครั้งละ 5 คน มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.0, 6.0, 2.0, 1.5, 1.5 และ 0.5 ตามลำดับ

ข้อมูลจำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษ ในแต่ละครั้งนั้นดังแสดงไว้ในตารางที่ 67

ตารางที่ 67 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามจำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับชายอาชีพพิเศษในแต่ละครั้ง

จำนวนลูกค้าในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่ม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* 1 คน	34	17.0
* 2 คน	12	6.0
3 คน	3	1.5
4 คน	4	2.0
5 คน	1	0.5
9 คน	3	1.5
* ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มและไม่ตอบ	143	71.5 *
รวม	200	100.0

ความรู้สึกขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า ความรู้สึกของราชอาชีพรพิเศษในขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้านั้น จัดจำแนกโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ไม่ชอบ-เลย ๑-สิ้นใจ-ไม่มีอารมณ์-คิดว่าเป็นหน้าที่ มีจำนวน 104 คน, ไม่แน่นอน มีจำนวน 49 คน และชอบ-พอใจ-มีอารมณ์ร่วม มีจำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 72.0, 24.5 และ 12.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกของราชอาชีพรพิเศษในขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้านั้น ดังแสดงในตารางที่ 68

ตารางที่ 68 จำนวนและอัตราร้อยละของราชอาชีพรพิเศษ จำแนกตามความรู้สึกในขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า

ความรู้สึกขณะมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้า	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ชอบ	25	12.5
* ไม่ชอบ	104	52.0 *
* ไม่แน่นอน	49	24.5
ไม่ตอบ	22	11.0
รวม	200	100.0

การหาลูกค้านอกเวลาทำงาน ลักษณะในการหาลูกค้านอกเวลาเปิดและปิดสถานบริการนั้นจัดจำแนก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เคยหาลูกค้านอกเวลา มีจำนวน 129 คน, หาลูกค้าด้วยตนเอง มีจำนวน 26 คน และทางสถานบริการส่งไปมีจำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.5, 13.0 และ 10.0 ตามลำดับ

69

ตารางที่ 69 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามลักษณะการหาลูกค้านอกเวลาเปิดและปิดสถานบริการ

ลักษณะการหาลูกค้านอกเวลา	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* หาลูกค้าเอง	26	13.0
ทางสถานบริการส่งไป	20	10.0
* ไม่เคยหา	129	64.5 *
ไม่ตอบ	25	12.5*
รวม	200	100.0

ช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลาทำงาน ช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลาทำงานของชายอาชีพพิเศษนั้น จัดจำแนกโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ หลังเวลาทำงานมีจำนวน 32 คน และก่อนเวลาทำงาน มีจำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 4.5 ตามลำดับ

ข้อมูลช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลาทำงาน ของชายอาชีพพิเศษนั้น ดังแสดงในตารางที่ 70

ตารางที่ 70 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามช่วงเวลาในการหาลูกค้านอกเวลาทำงาน

ช่วงเวลาในการหาลูกค้า	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ก่อนเวลาทำงาน	9	4.5
* หลังเวลาทำงาน	32	16.0
* ไม่เคยหาลูกค้านอกเวลา	129	64.5 *
ไม่ตอบ	30	15.0
รวม	200	100.0

ย่านที่ไปหาลูกค้านอกเวลาทำงาน ย่านที่ราชอาชีพพิเศษมักไปหาลูกค้านอกเวลาทำงาน สามารถจัดจำแนกโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่ระบุย่านที่หาลูกค้านอกเวลา หรืออื่น ๆ มีจำนวน 13 คน, ย่านถนนสีลม-พัฒนาพงษ์ มีจำนวน 7 คน, ย่านศูนย์การค้าต่าง ๆ มีจำนวน 2 คน, มากกว่า 2 ย่าน มีจำนวน 2 คน และตามสวนสาธารณะต่าง ๆ มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.5, 3.5, 1.0, 1.0 และ 0.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับย่านที่ราชอาชีพพิเศษไปหาลูกค้านอกเวลาทำงานนั้น ดังแสดงในตารางที่ 71

ตารางที่ 71 จำนวนและอัตราร้อยละของราชอาชีพพิเศษ จำแนกตามย่านที่หาลูกค้านอกเวลาทำงาน

ย่านที่หาลูกค้านอกเวลาทำงาน	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ตามศูนย์การค้าต่าง ๆ	2	1.0
ตามสวนสาธารณะต่าง ๆ	1	0.5
* ย่านถนนสีลม-พัฒนาพงษ์	7	3.5
* ย่านอื่น ๆ หรือไม่ระบุ	13	6.5
มากกว่า 2 ย่าน	2	1.0
* ไม่เคยหาลูกค้า	130	65.0 *
ไม่ตอบ	45	22.5
รวม	200	100.0

ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ ชายอาชีพพิเศษที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ พอลจัดจำแนกโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับพระสงฆ์ มีจำนวน 12 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.0 และ 6.0 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษกับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์
 คังแสดงไว้ในตารางที่ 72

ตารางที่ 72 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์

ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* เคย	12	6.0
* ไม่เคย	156	78.0 *
ไม่ตอบ	32	16.0
รวม	200	100.0

สถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ สถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์นั้น จัดจำแนกโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ที่วัด มีจำนวน 3 คน, ที่โรงแรม มีจำนวน 3 คน, ไ่ม่ระบุสถานที่ มีจำนวน 3 คน, พothราบว่าเป็นพระสงฆ์ก็กลับเลข มีจำนวน 2 คน และสถานที่อื่น ๆ มีจำนวน 1 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.5, 1.5, 1.0 และ 0.5 ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์นั้น
 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 73

ตารางที่ 73 จำนวนและอัตราร้อยละของชายอาชีพพิเศษ จำแนกตามสถานที่ที่ชายอาชีพพิเศษไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์

สถานที่ที่ไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
* วัด	3	1.5
* โรงแรม	3	1.5
สถานที่อื่น ๆ	1	0.5
พothราบว่าเป็นพระสงฆ์ ก็กลับเลข	2	1.0
* ไ่ม่ระบุสถานที่	3	1.5
* ไ่ม่เคย ไปและไ่ม่ตอบ	188	94.0 *
รวม	200	100.0

ผลการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างในส่วนที่ 2

วิธีการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษ

วิธีการดำเนินอาชีพของชายอาชีพพิเศษ โดยสรุปข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ จำแนกเป็นรายสถานบริการ ในแต่ละเขตที่ตั้งของสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ ซึ่งสามารถจำแนกเขตที่ตั้งสถานบริการออกได้ ดังนี้

1. เขตละแวกถนนสีลม, ถนนสุรวงศ์, ถนนพัฒนาพงษ์, และถนนพระรามสี่ช่วงโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
2. เขตละแวกถนนพหลโยธิน ตั้งแต่ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ จนถึงย่านสะพานควาย และละแวกถนนประดิษฐ์ ตั้งแต่จุดตัดทางรถไฟ จนถึงย่านสะพานควาย
3. เขตถนนสุขุมวิท ตั้งแต่ช่วงซอยสุขุมวิท 1 จนถึง ซอยสุขุมวิท 77
4. เขตถนนเพชรบุรี โดยเฉพาะละแวกประตูน้ำ
5. เขตอื่น ๆ อาทิเช่น ละแวกตลาดพลู เป็นต้น

I. เขตละแวกถนนสีลม, ถนนสุรวงศ์, ถนนพัฒนาพงษ์, และถนนพระรามสี่ (ช่วงโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์)

มีชายอาชีพพิเศษที่ตั้งกีดสถานบริการในเขตละแวกนี้ ซึ่งเข้ารับการตรวจรักษาสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และตอบแบบสัมภาษณ์เป็นจำนวนทั้งสิ้น 92 คน มาจากสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศจำนวน 12 สถานบริการ โดยสามารถจำแนกข้อมูลของแต่ละสถานบริการออกได้ดังนี้

สถานบริการ I-1

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 18 ปีขึ้นไป

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร 50 บาท

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการสถานบริการจะสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงานของผู้สมัครแต่ละคน

ขั้นตรวจร่างกาย จะมีการตรวจวัดขนาดรอบอก, รอบเอว และขนาดของอวัยวะเพศโดยจะตรวจวัดภายใน

ในห้องที่จัดไว้เฉพาะในสถานบริการ นอกจากนี้ยังมีการส่งผู้สมัครแต่ละคนมาตรวจเลือดตรวจสุขภาพที่คลินิกสุขภาพชายโรงพยาบาลบางรักอีกด้วย

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ผู้จัดการสถานบริการจะให้พนักงานใหม่ฝึกหัดการแสดงประเภทอโกโก้ และฝึกหัดวิธีการปรนนิบัติ-ต้อนรับแขกที่มาเที่ยวสถานบริการ ซึ่งใช้เวลาในการฝึกหัดประมาณ 1 เดือน ซึ่งผู้สมัครมาเป็นพนักงานใหม่ส่วนมากมักจะลาออกกันในช่วงขั้นตอนนี้ เนื่องจากรับสภาพที่เป็นจริงไม่ได้

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ห้ามดื่มสุราในขณะที่ปฏิบัติงาน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. เบิกค่ารักษาพยาบาลได้

2. ส่วนแบ่งค่าบริการ 30% ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมใส่ชุดदनอโก

โก้ตลอดเวลาลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00 - 01.00 น.

ค่าปรับ ถ้ามาสายเกินเวลา 19.00 น. จะต้องเสียค่าปรับ 20.- บาท ต่อวัน

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ในกรณีของลูกค้าคนไทยส่วนมากแล้วจะมีอายุประมาณ 20-30 ปี ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติ จะมีอายุประมาณ 30 ปีขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นชาวญี่ปุ่น

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม
2. การแสดงประเภทโกลโก้
3. ขายบริการทางเพศ

สถานบริการ I-2

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 20-22 ปี ทั้งชายและหญิง

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตัน จะเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้สมัครเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ โดยเฉพาะในด้านรักร่วมเพศ (ในกรณีผู้สมัครชาย)

ขั้นตรวจร่างกาย จะตรวจเฉพาะผู้สมัครชาย โดยกัปตันจะเป็นผู้ตรวจขนาดของอวัยวะเพศ ซึ่งจะตรวจวัดกันที่ห้องส่วนตัวของผู้จัดการสถานบริการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน กัปตันจะฝึกสอนเกี่ยวกับวิธีการใช้ถุงยางอนามัยเป็นรายคน นอกจากนี้ทางสถานบริการยังมีช่วงทดลองงาน ซึ่งผู้สมัครที่รับสภาพที่เป็นไปไม่ได้ ก็มักจะลาออกในช่วงนี้ กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ห้ามสูบบุหรี่-และดื่มสุราในขณะที่ปฏิบัติงาน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00-01.00 น.

ค่าปรับ ไม่มี

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ในกรณีของลูกค้าคนไทย ส่วนมากแล้วมีอายุระหว่าง 30-50 ปี

ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติก็อยู่ในช่วง 30-50 ปีเช่นกัน ซึ่งลูกค้าชาวต่างชาติ

ส่วนใหญ่มักเป็นชาวสิงคโปร์ และชาวฝรั่งเศส

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม
2. ขายบริการทางเพศ

สถานบริการ I-3

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 18 ปีขึ้นไป

เวลารับสมัครงาน ช่วง 20.00-20.30 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน รูปถ่าย 1 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการสถานบริการจะเป็นผู้สัมภาษณ์ ผู้สมัครเกี่ยวกับประวัติการทำงานที่ผ่านมา

ขั้นตรวจร่างกาย ไม่มี

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามดื่มสุราในขณะที่ปฏิบัติงาน
2. ห้ามเล่นการพนัน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับ จากทางสถานบริการ

1. เงินเดือน เดือนละ 1,500.- บาท
2. มีที่พัก และอาหารให้ฟรี
3. วันหยุด เดือนละ 2 ครั้ง

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องสวมเสื้อเชิ้ตแขนยาว กางเกงสีดำ รองเท้าหุ้มส้น เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-06.00 น.

ค่าปรับ มาสาย ปรับวันละ 25.- บาท

ขาดในช่วงตั้งแต่วันอาทิตย์ ถึง วันพฤหัสบดี ปรับวันละ 50.- บาท

ขาดในวันศุกร์ หรือวันเสาร์ ปรับวันละ 150.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ส่วนใหญ่แล้วเป็นลูกค้าชาวไทย ซึ่งมีลูกค้าที่มาใช้บริการอยู่ทุกวัย

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายอาหาร-เครื่องดื่ม และบริการคาราโอเกะ เป็นบริการหลัก
2. ขายบริการทางเพศ (แล้วแต่พนักงาน จะสมัครใจ)

สถานบริการ I-4

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 17-30 ปี รับทั้งชายและหญิง

เวลารับสมัครงาน ช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00-20.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการสถานบริการจะเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยจะถามถึงความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ไม่มี

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามมาสาย
2. ห้ามก่อเหตุทะเลาะวิวาท
3. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินของลูกค้า

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. เงินเดือน เดือนละ 3,000.- บาท

2. เบิกค่ารักษาพยาบาลได้
3. ส่วนแบ่งค่าเครื่องเค็มครั้งละ 50.- บาท
4. ส่วนแบ่งค่าทิป
5. ลางานได้ แต่ต้องลาล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ ทางสถานบริการจะให้พนักงานใส่กางเกงว่ายน้ำในขณะเวลาทำงาน เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00-03.00 น.

ค่าปรับ ขาดงานเสียค่าปรับวันละ 200.- บาท
 มาสายเสียค่าปรับนาทีละ 5.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ ซึ่งมีหลายเชื้อชาติ มีอายุ ตั้งแต่ 25-70 ปี ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายอาหาร และเครื่องเค็ม โดยขายเครื่องเค็ม ครั้งละ 120.- บาท
2. การแสดงประเภทอโคโก้
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีทั้งพนักงานชายและหญิง มีอัตราค่าบริการ (ค่าออฟ) ดังนี้
 ถ้าเป็นพนักงานชาย คิดครั้งละ 200.- บาท
 พนักงานหญิง คิดครั้งละ 400.- บาท

สถานบริการ I-5

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 18-25 ปี

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร 200.- บาท เป็นค่าเสื้อ, ค่าอุปกรณ์ และค่าหมายเลขประจำตัว

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการจะเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้สมัครเกี่ยวกับประวัติการทำงานที่ผ่านมา และความสมัครใจ

ในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการจะเป็นผู้ตรวจรูปร่าง, หน้าตา และขนาดอวัยวะเพศ ซึ่งจะไปตรวจกันที่

ห้องของผู้จัดการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามเสพยาเสพติดทุกชนิด
2. ห้ามก่อเหตุทะเลาะวิวาทภายในสถานบริการ
3. ห้ามถ่ายแบบ
4. ควรพูดด้วยวาจาที่สุภาพ

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. มีที่พักและอาหารฟรี เฉพาะผู้ที่พักอาศัยอยู่กับทางสถานบริการ
2. ส่วนแบ่งค่าเครื่องเค็ม ครั้งละ 30.- บาท
3. เบี้ยเลี้ยง เฉพาะวันพุธ, ศุกร์, เสาร์ และอาทิตย์ วันละ 50.- บาท
4. ค่าตัวเวลาขึ้นแสดง คืนละ 150.- บาท
5. ค่าทิป

6. ลางานได้ล่วงหน้าอย่างน้อย 2 วัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ ยกเว้นเมื่อมีการแสดงเวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.30-02.00 น.

ค่าปรับ ขาดงานเสียค่าปรับวันละ 200.- บาท

มาสายเกิน 20.00 น. แต่ไม่เกิน 20.30 น. เสียค่าปรับ 30.- บาท

มาสายเกิน 20.30 น. แต่ไม่เกิน 21.30 น. เสียค่าปรับ 50.- บาท

มาสายเกิน 21.30 น. เสียค่าปรับ 100.- บาท

ลูกจ้างที่มาจากสถานบริการ ในกรณีของลูกจ้างคนไทยจะมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ส่วนลูกจ้างชาวต่างชาติ จะมีหลายเชื้อชาติคละกัน มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปเช่นกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การแสดงโดยในวันจันทร์, อังคาร และพฤหัสบดี จะมีการแสดงคาบแรก และการร่วมเพศ; วันศุกร์ และเสาร์ จะมีการแสดงคาบแรก, การร่วมเพศ, อวัยวะเพศ และเปลือยกาย; ส่วนวันพุธ และอาทิตย์ จะมีการแสดงเหมือนวันศุกร์ และเสาร์ แต่จะมีการแสดงน้อยชุดกว่า
2. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ดังนี้
วันจันทร์, อังคาร และพฤหัสบดี ค่าเครื่องดื่มลูกจ้างชาย ครึ่งลิตร 150.- บาท
ส่วนลูกจ้างหญิง ครึ่งลิตร 200.- บาท
วันพุธ, ศุกร์, เสาร์ และอาทิตย์ ค่าเครื่องดื่มลูกจ้างชาย ครึ่งลิตร 200.- บาท
ส่วนลูกจ้างหญิง ครึ่งลิตร 200.- บาท
3. ขายบริการทางเพศ คิดอัตราค่าบริการ ครึ่งลิตร 200.- บาท แต่ถ้าใช้บริการภายในสถานบริการ คิดค่าห้องเพิ่มอีก 100.- บาท

สถานบริการ I-6

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุ 18-27 ปี

เวลารับสมัครงาน ตลอดเวลา

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิทางการศึกษา, และรูปถ่าย 2 ใบ ค่าสมัคร 10.- บาท

ค่าประกัน 300.- บาท ซึ่งจะได้รับเงินประกันคืน เมื่อลาออกจากงาน

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ไม่มี

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

หมายเหตุ มีการถ่ายภาพเพื่อการโฆษณาในการขายบริการทางเพศ โดยให้พนักงานแต่งกายตามความสมัครใจ

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ห้ามเสพยาเสพติดภายในสถานบริการ

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. ส่วนแบ่งจากค่าบริการ (ค่าออฟ) ได้ครั้งละ 30.- บาท ครบ 10 ครั้ง ได้เพิ่มอีก 300.- บาท ครบ 20 ครั้ง ได้เงินเพิ่มอีก 500.- บาท
2. ค่าทิป
3. ลางานได้ แต่ต้องลาล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมเสื้อกล้ามสีขาว และกางเกงในสีขาว
เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการ ตั้งแต่เวลา 19.30-01.00 น.

ค่าปรับ ขาดงาน จ่ายค่าปรับวันละ 120.- บาท
มาสายเกินเวลา 19.30 น. แต่ไม่เกิน 21.00. เสียค่าปรับ 30.- บาท
มาสายเกินเวลา 21.00 น. เสียค่าปรับ 50.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างชาติอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป มักเป็นชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่น ซึ่งมีส่วนหนึ่งเป็นลูกค้าผู้หญิง สำหรับลูกค้าชาวไทยนั้นเป็นส่วนน้อย มีอายุประมาณ 30 ปีขึ้นไป

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการดังนี้ เบียร์ แก้วละ 80.- บาท น้ำอัดลมแก้วละ 80.- บาท
  2. การแสดงประเภทอโคโก้
  3. ขายบริการทางเพศ มีอัตราค่าออฟ ดังนี้ ออฟพนักงานและใช้บริการภายในสถานบริการ คิดครั้งละ 150.- บาท แต่ถ้าออฟพนักงานและพาออกนอกสถานบริการ คิดครั้งละ 200.- บาท
- *หมายเหตุ* มีอัตราจ่ายเหมาชั่วโมงในราคา 1,000.- บาท

สถานบริการ I-7

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 19.00-20.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาบัตรประชาชน, และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร 100.- บาท

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ไม่มี

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ให้พนักงานทุกคนเข้า-ออก ให้ตรงตามเวลา

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก แต่สามารถลาหยุดได้ไม่เกิน 3 วันต่อเดือน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะแต่งกายกตามสะดวก แต่ต้องสุภาพ

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น.

ค่าปรับ ไม่ว่าจะขาดหรือมาสาย เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ จะเป็นลูกค้าชาวต่างชาติทั้งหมด อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 16-50 ปี มักเป็นชาวมาเลเซีย, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส และออสเตรเลีย

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 90.- บาท
2. การแสดงประเภทคาบาเร่

หมายเหตุ ไม่มีการขายบริการทางเพศแต่ให้พนักงานหาลูกค้าเอง โดยทางสถานบริการไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง

สถานบริการ I-8

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 20-40 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 19.00-23.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, และรูปถ่าย 3 ใบ ค่าสมัคร 200.- บาท เพื่อเป็นค่ากางเกงใน (ที่ใช้ได้เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ) และค่าหมายเลขประจำตัว

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว, ประวัติการทำงาน และ ความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย เจ้าของสถานบริการจะตรวจดูความแข็งแรงของร่างกาย (ดูกล้ามเนื้อ) โดยให้ถอดเสื้อออก เพียงอย่างเดียว

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามสูบบุหรี่ภายในสถานบริการ
2. ห้ามก่อเหตุทะเลาะวิวาท และส่งเสียงดัง ภายในสถานบริการ
3. ห้ามเล่นการพนัน
4. ห้ามแต่งตัวก่อนถึงเวลาเลิกงาน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. ค่าตัวในการแสดง วันละ 50-100.- บาท
2. ในกรณีที่ทำงานมานานเกิน 1 ปี สามารถเบิก-ยืมเงินล่วงหน้าได้ไม่เกิน 5,000.- บาท
3. กรณีทำงานมานานเกิน 5 ปี แล้วคิดที่จะเลิกประกอบอาชีพ ทางเจ้าของสถานบริการก็จะออกเงินเป็นทุนสำหรับประกอบกิจการส่วนตัว เป็นจำนวน 50,000.- บาท
4. สามารถลางาน ได้ล่วงหน้า 1 วัน หรือ หลังเวลาปิดสถานบริการ

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมกางเกงในสีดำติดหมายเลขประจำตัวเพียงอย่างเดียว

เวลาทำงาน วันอาทิตย์ ถึง วันพฤหัสบดี ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.30-01.00 น.

ส่วนวันศุกร์ และเสาร์จะเปิดบริการจนถึง 02.00 น.

ค่าปรับ มาสายเกิน 20.00 น. แต่ไม่เกิน 20.30 น. เสียค่าปรับ ครั้งละ 50.- บาท

มาสายเกิน 20.30 น. แต่ไม่เกิน 21.30 น. เสียค่าปรับ ครั้งละ 80.- บาท

มาสายเกิน 21.30 น. หรือขาด เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ อายุประมาณ 20-40 ปี มักเป็นชาวสิงคโปร์, ใต้หวัน และฝรั่งเศส ส่วนลูกค้าชาวไทยมีไม่มากนัก อายุประมาณ 18-30 ปี

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 120.- บาท
2. การแสดงประเภทคาบаре, เพาะกาย-กลั้ม, เปลี่อย, การทารูณทางเพศ, ไฟ-เทียน, ระบายสีบนร่างกาย, และทาน้ำมันบนร่างกาย
3. ขายบริการทางเพศ

สถานบริการ I-9

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 18.00-20.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย

ค่าสมัคร 50.- บาท

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย เจ้าของสถานบริการจะเป็นผู้ตรวจดู-วัดขนาดอวัยวะเพศ โดยจะไปตรวจกันภายใน

ห้องส่วนตัวของผู้จัดการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินลูกค้าที่มาใช้บริการ
2. ห้ามก่อเหตุทะเลาะวิวาท
3. ห้ามขู่บังคับลูกค้าเกี่ยวกับค่าตัว
4. ควรรักษากิริยามารยาทให้เรียบร้อย

รายได้และสวัสดิการที่พนักงาน ได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมกางเกงในสีขาว มีเสื้อคลุมทับ

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-01.00 น.

ค่าปรับ มาสาย ไม่เสียค่าปรับ

ขาดงาน เสียค่าปรับครั้งละ 150.- (ลาถือเป็นขาดงาน)

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ อายุประมาณ 21-70 ปี มักเป็นชาวเยอรมัน, อังกฤษ,

ญี่ปุ่น และฮ่องกง ส่วนลูกค้าชาวไทยจะมีเป็นส่วนน้อย อายุประมาณ 20-50 ปี

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 100.- บาท
2. การแสดงประเภทโศโโก้
3. บริการคาราโอเกะ
4. ขายบริการทางเพศ โดยคิดค่าออฟครั้งละ 150.- บาท แต่ในกรณีที่ให้บริการภายในสถานบริการ จะคิดค่าห้องเพิ่มอีก 100.- บาท

สถานบริการ I-10

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 17-30 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 20.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการรับสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการหรือคัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และความสมัครใจ
ในการ ทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ทางสถานบริการ จะส่งผู้สมัครใหม่มาตรวจโรคและเลือดที่คลินิกสุขภาพชาย
โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

หมายเหตุ มีการถ่ายภาพเพื่อโฆษณา โดยให้พนักงานใหม่แต่งกายสุภาพ

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามเสพยาเสพติด และของมีนเมาทุกชนิด
2. ห้ามสูบบุหรี่ร่วมกับลูกค้าภายในสถานบริการ
3. ห้ามขอเงินทิปจากลูกค้า
4. ต้องปรมนินับถือเอาใจลูกค้าเสมอ
5. ต้องมาตรวจสุขภาพตามกำหนดทุกครั้ง และต้องรักษาตนจนหาย ก่อนที่จะกลับไปทำงานใหม่

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. มีที่พัก ให้พักฟรี
2. ค่าทิป และส่วนแบ่งค่าบริการ โดย เครื่องดื่ม ได้ครั้งละ 20.- บาท ค่าออฟ ได้ครั้งละ 20.- บาท
3. ค่าตัวในการแสดง คืนละ 70.- บาท
4. ถ้าทำงานดี ทางเจ้าของสถานบริการ ก็จะซื้อทองให้
5. ลาส่งหน้าได้

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมเสื้อกล้ามสีขาวและนุ่งกางเกงในสีขาว

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น.

ค่าปรับ หากมีเหตุผล ไม่เสียค่าปรับ แต่ถ้าไม่มีเหตุผล เสียค่าปรับ 200.- บาท

มาสายเกิน 22.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ประมาณร้อยละ 80 เป็นชาวต่างชาติ อายุประมาณ 16-60 ปี มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ส่วนใหญ่เป็นชาวอเมริกัน, เยอรมัน, ฝรั่งเศส, อังกฤษ, สวิส, ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ส่วนลูกค้าชาวไทย มีประมาณ ร้อยละ 20 เป็นผู้ชายอายุประมาณ 25-50 ปี

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยคิดอัตราค่าบริการ ครั้งละ 90.- บาท
2. บริการคาราโอเกะ
3. การแสดงการร่วมเพศ, การสำเร็จความใคร่, ระบายสึบนร่างกาย, เปลือย, เทียน และอาบน้ำ

4. ข่ายบริการทางเพศ โดยคิดอัตราค่าออฟ ครั้งละ 200.- บาท แต่ในกรณีที่ให้บริการภายในสถานบริการ จะคิดค่าห้องเพิ่มอีก 100.- บาท

สถานบริการ I-11

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 17.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 4 ใบ

ค่าสมัคร 200.- บาท

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการหรือกัปตัน จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการหรือกัปตันจะเป็นผู้ตรวจรูปร่าง-หน้าตา และจะส่งผู้สมัครไปตรวจร่างกาย, ตรวจโรค และตรวจเลือด ที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

หมายเหตุ มีการถ่ายรูปติดบัตร และทำประวัติส่งสถานีตำรวจนครบาลบางรักด้วย

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ห้ามหยุดงานบ่อยครั้ง

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. ค่าตัวในการแสดง คืนละ 30.- บาท
2. มีวันหยุดให้ทุกวันจันทร์ที่ 2 ของเดือน

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมกางเกงในสีดำตัวเดียว

เวลาทำงาน ทางสถานบริการปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.30-02.00 น.

ค่าปรับ สายไม่เดินครึ่งชั่วโมง เสียค่าปรับ 100.- บาท

สายเดินครึ่งชั่วโมง เสียค่าปรับ 200.- บาท

ขาดงาน ช่วงวันอาทิตย์ถึงวันพฤหัสบดี เสียค่าปรับวันละ 200.- บาท

ขาดงาน ช่วงวันศุกร์ และวันเสาร์ เสียค่าปรับวันละ 300.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการจะมีคละกันทั้งชายและหญิง ซึ่งลูกค้าชาวไทยจะมี อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีอยู่ประมาณร้อยละ 50 ส่วนอีกร้อยละ 50 จะเป็นลูกค้าชาวต่างชาติ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มักเป็นชาวฮ่องกง, ไต้หวัน, สิงคโปร์, ญี่ปุ่น และชาวเยอรมัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. ขายเครื่องคืม โดยมีอัตราค่าบริการ ดังนี้
  - วันอาทิตย์ ถึง วันพฤหัสบดี ค่าเครื่องคืม ครั้งละ 150.- บาท
  - วันศุกร์ และวันเสาร์ ค่าเครื่องคืม ครั้งละ 200.- บาท
2. การแสดงประเภทโกลโก้, การร่วมเพศ, กล้าม, ทาน้ำมัน, ระบายสีบนร่างกาย, อาบน้ำหรืออาบแช่หมู และเทียน

3. ขายเป็นบริการทางเพศ โดยค่าออฟ ครั้งละ 200.- บาท

สถานบริการ I-12

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 18.00-20.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิการศึกษา, และรูปถ่าย 6 ใบ

ค่าสมัคร 100.- บาท

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการหรือกัปตัน จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ, ความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์, และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการ จะเป็นผู้ตรวจดูขนาดอวัยวะเพศ และจะส่งผู้สมัครมาตรวจเลือด และตรวจโรค ที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก ซึ่งผู้สมัครมักจะลาออกกันในขั้นตอนนี้ เนื่องจากเกิดความอายนี่จะต้องถูกตรวจดูขนาดอวัยวะเพศ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ผู้จัดการจะฝึกหัดเกี่ยวกับมารยาทในการต้อนรับลูกค้าให้ ควบคู่ไปกับการฝึกหัดการแสดงร่วมกันกับพนักงานคนอื่น ๆ ซึ่งใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติงานนานประมาณ 3 เดือน

หมายเหตุ ทางสถานบริการจะให้พนักงานนำรูปภาพตนเองที่ถ่ายรูปไว้มาให้ทางสถานบริการเพื่อใช้โฆษณาเกี่ยวกับลูกค้า

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามเล่นการพนัน
2. ห้ามเสพยาเสพติด และนำเข้ามาในสถานบริการ
3. ห้ามดื่มสุราในสถานบริการ
4. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินของลูกค้า
5. ห้ามพกพาอาวุธเข้ามาในสถานบริการ
6. ต้องเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถานบริการทุกครั้ง
7. ต้องมารับการตรวจสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก ทุก ๆ 15 วัน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. ค่าตัวในการแสดง รายการแสดงละ 100.- บาท
2. ส่วนแบ่งค่าบริการ โดยถ้าเป็นเครื่องตีประเภทน้ำอัดลมได้ครั้งละ 20.- บาท ส่วนสุราได้ครั้งละ 10.- บาท, ค่าออฟภายในสถานบริการได้ครั้งละ 50.- บาท และค่าออฟออกภายนอกสถานบริการได้ครั้งละ 75.- บาท
3. เมื่อกำรรักษาพยาบาลได้
4. มีวันหยุดเลือกได้ 1 วัน ในแต่ละสัปดาห์ โดยให้หยุดเฉพาะวันจันทร์ ถึง วันพุธ

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ในสถานบริการ พนักงานจะสวมเครื่องแบบ ซึ่งมีลักษณะเป็นเสื้อกั๊กและกางเกงใน ภายในชุดเดียวกันที่ทางสถานบริการจัดให้ สัปดาห์ละ 1 ชุด มีสีเหลือง, แดง, น้ำเงิน และม่วง สลับกันไปในแต่ละสัปดาห์

เวลาทำงาน ทางสถานบริการเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00-01.00 น.

ค่าปรับ ขาด โดยไม่มีเหตุอันควร ปรับครั้งละ 200.- บาท

สาย เกิน 19.00 น. แต่ไม่เกิน 20.00 น. นาที่ละ 1 บาท

สาย เกิน 20.00 น. ปรับครั้งละ 50.- บาท

หมายเหตุ ยกเว้นถ้ามาตรวจสุขภาพ ก็จะไม่เสียค่าปรับ

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการจะมีคละกัน ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยชาวไทยจะมีอายุระหว่าง 20-65 ปี ส่วนชาวต่างชาติ มีอายุระหว่าง 20-60 ปี ซึ่งมักเป็นชาวญี่ปุ่น, อเมริกัน และยุโรป

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. ขายอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 120.- บาท
2. การแสดงประเภทอโคโก้, คาบาริ และอาบน้ำ
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราอภภายในสถานบริการครั้งละ 200.- บาท และภายนอกสถานบริการครั้งละ 300.- บาท

II. เขตละแวกถนนพหลโยธิน ตั้งแต่ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ จนถึงย่านสะพานควายและละแวกถนนประดิพัทธ์ ตั้งแต่จุดตัดทางรถไฟ จนถึงย่านสะพานควาย

มีชาวอาชีพพิเศษที่สังกัดสถานบริการในละแวกนี้ ซึ่งเข้ารับการตรวจรักษาสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และตอบแบบสัมภาษณ์เป็นจำนวนทั้งสิ้น 48 คน มาจากสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ จำนวน 7 สถานบริการ โดยสามารถจำแนกข้อมูลของแต่ละสถานบริการออกได้ ดังนี้

สถานบริการ II-1

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-28 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 19.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการ จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย พนักงานของสถานบริการ จะเป็นผู้ตรวจวัดขนาดของอวัยวะเพศ โดยคาดคะเนด้วย

สายตา ซึ่งจะกระทำกันที่ห้องน้ำภายในสถานบริการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ควรมาให้ตรงเวลา
2. ไม่ควรดื่มสุราให้มึนเมา เวลานั่งสนทนาร่วมกับลูกค้า

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะนุ่งกางเกงยีนส์, ไม่สวมเสื้อ และมีผ้าเช็ดหน้าผืนใหญ่ผูกไว้ที่คอ

เวลาทำงาน ทางสถานบริการเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00-03.00 น.

ค่าปรับ มาสาย เสียค่าปรับวันละ 150.- บาท

ขาด เสียค่าปรับวันละ 300.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการ จะมีลักษณะทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยชาวไทยจะมีอายุระหว่าง 18-50 ปี ส่วนชาวต่างชาติ จะมีอายุระหว่าง 30-60 ปี ซึ่งส่วนมากมักเป็นชาวอังกฤษ, เยอรมัน และอเมริกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม
2. การแสดงประเภทโศโกโก้
3. ขายบริการทางเพศ

สถานบริการ II-2

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป

เวลารับสมัครงาน ช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ทางสถานบริการจะส่งผู้สมัครมาตรวจสุขภาพที่คลินิกกลางคืน โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ห้ามมาทำงานสาย

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

เวลาทำงาน ทางสถานบริการเปิดบริการ ตั้งแต่เวลา 20.00-01.00 น.

ค่าปรับ ไม่มี

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการเกือบทั้งหมดเป็นชาวไทย อายุระหว่าง 17-40 ปี

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม
2. ขายบริการทางเพศ

สถานบริการ II-3

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ช่วงเวลาบ่ายถึงเย็น

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงานที่จะทำ และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย กัปตันจะเป็นผู้ตรวจร่างกาย โดยจะตรวจดูร่างกายในทุก ๆ ส่วน ซึ่งผู้สมัครจะต้อง
ถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมด

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน กัปตันจะเป็นผู้ฝึกหัดให้ โดยจะฝึกให้ผู้สมัครปฏิบัติการทางเพศจริงผู้กระทำกับกัปตัน
ซึ่งผู้สมัครมักจะลาออกในขั้นตอนนี้

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ ไม่มี

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะแต่งกายตามแต่สะดวก เพียงแต่จะต้องสวมรองเท้าหุ้มข้อ
เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น.

ค่าปรับ ไม่มี

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการเกือบทั้งหมดเป็นชาวไทย มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง โดยผู้ชายจะมีอายุ
ระหว่าง 20-50 ปี ส่วนผู้หญิง จะอายุ 20 ปีขึ้นไป

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องเค็ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 100.- บาท
2. บริการคาราโอเกะ
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ครั้งละ 200.-บาท

สถานบริการ II-4

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการกับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 20.00-01.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศ

ขั้นตรวจร่างกาย กัปตันจะเป็นผู้ตรวจดูขนาดอวัยวะเพศของผู้สมัครด้วยการประมาณด้วยสายตา

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ควรมาทำงานให้ตรงเวลา
2. ควรแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย เสมอ

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-01.00 น.

ค่าปรับ ไม่มี

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการจะมีละกันทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยลูกค้าชาวไทย จะมีอายุ
ประมาณ 25-50 ปี ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติ จะมีอายุประมาณ 30-50 ปี ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นชาว
อเมริกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมุ่งเน้นการขายบริการทางเพศเพียงอย่างเดียว

สถานบริการ II-5

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประชาชน

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงานในสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ และความสมัครใจในการทำงาน ซึ่งผู้สมัครมักจะลาออกกันในขั้นตอนนี้

ขั้นตรวจร่างกาย ทางสถานบริการจะส่งผู้สมัครมาตรวจเลือดและสุขภาพที่คลินิกสุขภาพชาย

โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

หมายเหตุ มีการถ่ายภาพเพื่อการโฆษณาด้วย

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

ต้องมีกิจกรรมารยาทที่สุภาพกับลูกค้า

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. บริการอบ อบ นวด โดยมีอัตราค่าบริการอย่างต่ำ 500.- บาท

2. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ครั้งละ 200.- บาท

สถานบริการ II-6

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 18.00-24.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิการศึกษา, และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 1,500.- บาท

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการหรือผู้จัดการจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ, และความสนใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการ หรือกัปตันจะเป็นผู้ตรวจรูปร่างหน้าตา และขนาดของอวัยวะเพศ โดยจะไปตรวจกันภายในห้องน้ำในสถานบริการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ควรมีกิจกรรมารยาท และการแต่งกายที่สุภาพ

2. ไม่ควรจัดใจลูกค้า

3. มีอุปกรณ์กีฬาให้เล่น

4. สามารถลาหยุดงานได้ แต่ต้องล่วงหน้า 1 วัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องสวมเสื้อกั๊ก และกางเกงใน หรือชุดที่มีลักษณะเป็นเสื้อกั๊กและกางเกงในภายในชุดเดียวกัน ยกเว้นในกรณีพนักงานบางคนที่มีลักษณะท่าทางเป็นผู้หญิง ก็จะให้นุ่งกระโปรงแต่งตัวเป็นผู้หญิง

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.30-02.30 น.

ค่าปรับ ถ้ามาสายเกิน 20.30 น. แต่ไม่เกิน 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 50.- บาท

ถ้ามาสายเกิน 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 100.- บาท

กรณีขาดงานในวันศุกร์ และเสาร์ เสียค่าปรับคืนละ 300.- บาท

ส่วนวันอื่น ๆ แล้วแต่ทางเจ้าของสถานบริการจะพิจารณา

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการร้อยละ 90 เป็นลูกค้าชาวไทย มีอายุประมาณ 25 ปีขึ้นไป ส่วนอีกร้อยละ 10 เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ อายุประมาณ 30 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มักเป็นชาวยุโรป และอเมริกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 100.- บาท
2. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออพภายในสถานบริการ คิดค่าบริการครั้งละ 200.- บาท ส่วนถ้าออพนอกสถานบริการ คิดค่าบริการครั้งละ 250.- บาท
3. การแสดงซึ่งจะจัดเฉพาะวันศุกร์และเสาร์ โดยในวันศุกร์ จะมีการแสดงประเภทคาบาเร่ ส่วนในวันเสาร์จะมีการแสดงประเภทโกลโก้ และโชว์รูปร่างพนักงาน

สถานบริการ II-7

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 15-26 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 13.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิการศึกษา และรูปถ่าย 2 ใบ ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 3,000.- บาท (ป้องกันพนักงานออกโดยไม่แจ้งทางสถานบริการล่วงหน้า)

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการหรือกัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ และความสมัครใจในการทำงาน ซึ่งถ้าผู้สมัครรับความเป็นจริงไม่ได้ ก็จะลาออกกักในขั้นตอนนี้

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการหรือรองผู้จัดการ หรือกัปตัน จะเป็นผู้ตรวจรูปร่าง หน้าตา, ส่วนสูง, ถัดส่วนของร่างกาย, และขนาดของอวัยวะเพศ โดยผู้สมัครจะต้องถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมด ซึ่งจะตรวจกันที่ห้องที่จัดไว้ภายในสถานบริการ นอกจากนี้ทางสถานบริการยังจัดส่งผู้สมัคร ไปตรวจสุขภาพ และตรวจเลือดที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก อีกด้วย

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ทางสถานบริการจะฝึกสอนเกี่ยวกับกิริยามารยาท และการดูแลสุขภาพความสะอาดของร่างกายให้ปลอดจากโรค โดยใช้เวลาฝึกสอนประมาณ 1 วัน

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
2. ห้ามเที่ยวสถานบันเทิงที่มีพนักงานเป็นผู้หญิง หรือไปเดินบริเวณพัฒนาพงษ์, ถนนเพชรบุรี, สะพานควาย, สนามหลวง และสวนลุมพินี ในช่วงเวลากลางคืน
3. ห้ามนำเรื่องราวของลูกค้ามาสนทนากันภายในสถานบริการ

4. ห้ามติดต่อกับลูกค้าโดยตรง
5. ในเดือนแรกที่เริ่มทำงาน ห้ามลางานและขาดงาน
6. ห้ามเสพสุรา-ยาเสพติด และนำเข้ามาภายในสถานบริการ
7. ห้ามนำญาติพี่น้องเข้ามาเกี่ยวข้อง-ติดต่อกันในสถานบริการ
8. ต้องรักษาความสะอาดของร่างกายอยู่เสมอ ๆ

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. มีวันหยุดให้สัปดาห์ละ 1 วัน
2. ลาหยุดงานได้ในกรณีที่มีธุระจำเป็นจริง ๆ โดยจะต้องลาล่วงหน้า 1 วัน หรือไม่เกิน 16.00 น. ของวันที่มีความประสงค์จะลาหยุด นอกจากนี้ยังสามารถลาเพื่อจะเข้างานสายได้ (ต้องมีเหตุอันจำเป็น) โดยจะต้องเข้างานสายไม่เกินเวลา 20.00 น. ซึ่งจะไม่ถูกปรับ

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และสวมรองเท้าหุ้มส้น เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.30-03.00 น.

ค่าปรับ มาสายโดยไม่ได้ลาล่วงหน้า

- ถ้าเกินเวลา 19.30 น. แต่ไม่เกินเวลา 20.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 50.- บาท
เกินเวลา 20.00 น. แต่ไม่เกินเวลา 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 100.- บาท
เกินเวลา 21.00 น. ถือเป็นขาดงาน เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท
ขาดงาน โดยมีเหตุผลอันควร เสียค่าปรับครั้งละ 200-500.- บาท
แต่ในกรณีที่มีลูกค้านั่งรอเสียค่าปรับ 1,000.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการร้อยละ 90 เป็นลูกค้าชาวไทย อายุประมาณ 20-40 ปี ส่วนอีกร้อยละ 10 เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ มีอายุประมาณ 20-40 ปีเช่นกัน ซึ่งลูกค้าชาวต่างชาตินั้นมักเป็นชาว อเมริกัน, ญี่ปุ่น, ฮองกง, ไต้หวัน, อังกฤษ และฝรั่งเศส

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม มีอัตราค่าบริการ ดังนี้
สุรา ครั้งละ 120-200.- บาท
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ครั้งละ 100.- บาท
2. ขายบริการทางเพศ มีอัตราค่าบริการ ดังนี้
ถ้ามาออฟพนักงานภายในสถานบริการ คิดค่าบริการครั้งละ 300.- บาท
ถ้าโทรศัพท์มาออฟพนักงาน คิดค่าบริการ ครั้งละ 400.- บาท
ถ้าใช้บริการห้องพักภายในสถานบริการเพียงชั่วคราวคิดค่าห้อง 250.- บาท
แต่ถ้าค้างคืน คิดค่าห้องพัก 350.- บาท

III. เขตถนนสุขุมวิท ตั้งแต่ช่วงซอยสุขุมวิท 1 จนถึงซอยสุขุมวิท 77

มีชายอาชีพพิเศษที่สังกัดสถานบริการในละแวกนี้ เข้ารับการตรวจรักษาสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนทั้งสิ้น 30 คน มาจากสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ จำนวน 4 สถานบริการ โดยสามารถจำแนกข้อมูลของแต่ละสถานบริการออกได้ ดังนี้

สถานบริการ III-1

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 16.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน ไม่มี

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน ไม่มีขั้นตอนใด ๆ ทั้งสิ้น

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ ไม่มี

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

ไม่มี พนักงานจะมีรายได้จากค่าตัวเป็นหลัก

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 21.00-06.00 น.

ค่าปรับ ถ้าขาดงาน เสียค่าปรับครั้งละ 100.- บาท

มาสายได้ และลางานได้

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติ นั้น มักเป็นชาวยุโรปและชาวอาหรับ

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมุ่งเน้นที่การขายเครื่องดื่มเป็นหลัก

สถานบริการ III-2

เกณฑ์อายุ ที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-30 ปี

เวลารับสมัครงาน รับสมัครตลอดเวลา

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิการศึกษา และรูปถ่าย 1 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 300.- บาท

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการหรือกัปตัน จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย เจ้าของสถานบริการ หรือกัปตัน จะเป็นผู้ตรวจขนาดของอวัยวะเพศ โดยจะกระทำกันภายในห้องน้ำของสถานบริการ

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มีการฝึกปฏิบัติ แต่จะมีการแนะนำว่าควรปรมนิบัติต่อลูกค้าอย่างไร

หมายเหตุ มีการถ่ายภาพเพื่อโฆษณา โดยให้พนักงานแต่งกายปกติ หรือเปลือยภายในบางราย

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามเสพยาเสพติด
2. ห้ามขาดงาน หรือมาสาย

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. มีวันหยุด ตามแต่ทางสถานบริการจะกำหนดให้สัปดาห์ละ 1 วัน
2. เงินค่าทิป

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะสวมเสื้อเชิ้ต นุ่งกางเกงยีนส์ และสวมรองเท้าหนังหุ้มส้น

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00-02.00 น.

ค่าปรับ ถ้าขาดงานเสียค่าปรับครั้งละ 250.- บาท

มาสายเกินเวลา 19.00 น. แต่ไม่เกิน 21.00 น. เสียค่าปรับนาฬิกา 1.- บาท

มาสายเกินเวลา 21.00 น. เสียค่าปรับ 250.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการเกือบทั้งหมดเป็นลูกค้าชาวไทยอายุประมาณ 25 ปีขึ้นไป
ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าออฟภายในสถานบริการ ครั้งละ 200.- บาท
2. บริการคาราโอเกะ
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟภายในสถานบริการ ครั้งละ 200.- บาท
และมีอัตราค่าออฟ ออกนอกสถานบริการ ครั้งละ 250.- บาท

นอกจากนี้ทางสถานบริการยังได้กำหนดอัตราค่าตัวของพนักงานขั้นต่ำไว้ ดังนี้

ถ้าเพียงชั่วคราว อย่างน้อย 800.- บาท และถ้าค้างคืน อย่างน้อย 1,000.- บาท

สถานบริการ III-3

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 13.00-01.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 ใบ
ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 500.- บาท

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ เจ้าของสถานบริการหรือผู้จัดการ จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย เจ้าของสถานบริการหรือผู้จัดการ จะเป็นผู้ตรวจร่างกายโดยจะดูขนาดของอวัยวะเพศ
ซึ่งจะกระทำกันในห้องด้านหลังของสถานบริการ ซึ่งขั้นตอนนี้อาจกระทำเป็นเพียงบางคนเท่านั้น

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามสูบบุหรี่ภายในสถานบริการ
2. ห้ามเล่นการพนัน
3. ห้ามเที่ยวสถานบริการที่มีหญิงอาชีพพิเศษ
4. ห้ามแอบนอนหลับในระหว่างเวลาทำงาน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการ

1. ส่วนแบ่งจากค่าเครื่องดื่ม โดยได้ครั้งละ 10.- บาท (เฉพาะสุราต่างประเทศ)
และจากค่าออฟ โดยได้ครั้งละ 10.- บาท เช่นกัน
2. ลางานได้ แต่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนเวลา 18.00 น.

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะแต่งกาย 2 ลักษณะตามแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

ก่อนเวลา 19.00 น. พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

ช่วงเวลา 19.00-23.00 น. พนักงานจะต้องสวมกางเกงในสีขาว และสวมเสื้อหรือไม่สวมเสื้อก็ได้
นอกจากนี้จะสวมหรือไม่สวมถุงเท้า-รองเท้าก็ได้

หลังเวลา 23.00 น. พนักงานจะกลับมาแต่งกายสุภาพอีกครั้ง

เวลาทำงาน สถานบริการจะเปิดทำการตั้งแต่เวลา 13.00-01.00 น.

ค่าปรับ ขาด เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

มาสายเกินเวลา 19.00 น. แต่ไม่เกิน 20.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 50.- บาท

มาสายเกิน 20.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการเกือบทั้งหมด เป็นลูกค้าชาวต่างประเทศ อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มักเป็นชาวยุโรปและอเมริกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ดังนี้
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ครึ่งลิตรละ 60.- บาท
เบียร์ แก้วละ 80.- บาท
สุราและค็อกเทล ครึ่งลิตรละ 90.- บาท
2. การแสดงประเภทโกลโก้
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟครั้งละ 200.- บาท และถ้าใช้บริการห้องพักภายในสถานบริการ ก็จะเพิ่มค่าห้องอีก 50.- บาท

สถานบริการ III-4

เกณฑ์อายุที่ทาง

สถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 17-25 ปี

เวลารับสมัครงาน เริ่มตั้งแต่วันที่ 17.00 น. เป็นต้นไป

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 1,000.- บาท

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการ และหรือกัปตันและหรือมาอ่าซัง จะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว, ประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ และความสนใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย กัปตันจะเป็นผู้ตรวจรูปร่าง และขนาดของอวัยวะเพศ โดยให้ผู้สมัครถอดกางเกงและกางเกงในออก โดยจะไปตรวจกันที่ห้องตรวจพนักงานหรือที่ห้องพักของกัปตัน นอกจากนี้ยังมี การส่งสมัครมาตรวจสุขภาพและตรวจเลือดที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามดื่มสุราก่อนเวลาทำงาน
2. ห้ามออกไปกับลูกค้าโดยไม่แจ้งให้ทางสถานบริการทราบ
3. ห้ามขอเงินจากลูกค้าในขณะที่ปฏิบัติงาน
4. ห้ามมีเพศสัมพันธ์กับพนักงานในสถานบริการเดียวกัน
5. ต้องไปตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกเดือน

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

1. มีที่พักและอาหารให้ฟรี
2. สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้
3. มีเบี้ยเลี้ยงประจำเดือน
4. ส่วนแบ่งค่าบริการ โดยเครื่องดื่มได้ครึ่งลิตรละ 10.- บาท และออฟละ 100.- บาท

5. สามารถลาล่งหน้าได้ก่อนเวลา 21.00 น. ภายในวันเดียวกัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ จะมี 2 ลักษณะ ดังนี้

ในช่วงระหว่างวันจันทร์ ถึง วันพฤหัสบดี พนักงานจะแต่งกายสุภาพ

ส่วนระหว่างวันศุกร์ ถึง วันอาทิตย์ พนักงานจะแต่งชุดกีฬา โดยสวมเสื้อคอกลมสีขาว นุ่งกางเกง
ขาสั้นสีขาว และสวมถุงเท้า-รองเท้ากีฬา

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 20.00-02.00 น.

ค่าปรับ มาสายเกิน 20.00 น. แต่ไม่เกิน 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 20.- บาท

มาสายเกิน 21.00 น. เสียค่าปรับ ครั้งละ 50.- บาท

และถ้ามาสายเกิน 20.00 น. รวมกัน 3 ครั้ง ถือเป็นขาด 1 วัน

ขาดงาน เสียค่าปรับ ครั้งละ 200.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการเป็นประจำส่วนมากจะเป็นลูกค้าชาวไทยมีอายุระหว่าง 20-40 ปี
ส่วนลูกค้าชาวต่างประเทศมักเป็นชาวอเมริกัน, เยอรมัน และญี่ปุ่น

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ครั้งละ 60.- บาท
2. บริการคาราโอเกะ
3. การแสดงประเภทคาบาเร่
4. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ครั้งละ 200.- บาท

IV. เขตถนนเพชรบุรี โดยเฉพาะละแวกประตูน้ำ

มีชายอาชีพพิเศษที่สังกัดสถานบริการในละแวกนี้ เข้ารับการตรวจรักษาสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 28 คน มาจากสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ จำนวน
2 สถานบริการ โดยสามารถจำแนกข้อมูลของแต่ละสถานบริการออกได้ ดังนี้

สถานบริการ IV-1

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 15.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 ใบ

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 3,000.- บาท

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ, และความ
สมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย กัปตันจะเป็นผู้ตรวจดูรูปร่างและขนาดของอวัยวะเพศ โดยให้ผู้สมัครถอดเสื้อผ้าออก
ทั้งหมด ซึ่งจะไปกระทำกันในห้องน้ำภายในสถานบริการหรือที่ห้องพักของกัปตัน

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี เพียงแต่กัปตันจะเป็นผู้แนะนำวิธีปรนนิบัติลูกค้าให้เท่านั้น

หมายเหตุ มีการถ่ายสไลด์เพื่อการโฆษณา โดยให้พนักงานสวมกางเกงในเพียงตัวเดียว

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามเสพยาเสพติด
2. ห้ามเล่นการพนัน
3. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินของลูกค้า
4. ห้ามมีปัญหา与客户 หรือขอลูกค้ากลับก่อน
5. ห้ามหยุดงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

1. เบิกค่ารักษาพยาบาลได้
2. สามารถลาหยุดล่วงหน้าได้เดือนละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 วัน แต่ต้องภายหลังจากทำงานที่สถานบริการมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 เดือน

ลักษณะการแต่งกาย เมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.30-02.00 น.

ค่าปรับ ขาดงาน เสียค่าปรับครั้งละ 250.- บาท

มาสายเกินเวลา 19.30 น. แต่ไม่เกินเวลา 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 50.- บาท

มาสายเกินเวลา 21.00 น. เสียค่าปรับครั้งละ 250.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการร้อยละ 80 เป็นลูกค้าชาวไทย มีอายุระหว่าง 25-50 ปี

ส่วนอีกร้อยละ 20 เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มักเป็นชาวญี่ปุ่นและอังกฤษ

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการครั้งละ 100.- บาท
2. บริการคาราโอเกะ
3. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ครั้งละ 250.- บาท

สถานบริการ IV-2

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 18-25 ปี

เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 16.00-21.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน และรูปถ่าย 2 รูป

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน 3,000.- บาท โดยทางสถานบริการจะเก็บวันละ 100.- บาท ถ้าพนักงานถูกลูกค้าออฟออกไป

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้จัดการหรือกัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ, และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย กัปตันจะเป็นผู้ตรวจรูปร่างและขนาดของอวัยวะเพศ โดยจะกระทำกันภายในห้องพักพนักงาน

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน ไม่มี เพียงแต่ทางสถานบริการจะแจ้งให้ลูกค้าทราบว่าพนักงานใหม่ ซึ่งผู้สมัครมักจะลาออกในขั้นตอนนี้ เนื่องจากไม่ชอบ และ/หรือปฏิบัติงานไม่ได้

หมายเหตุ มีการถ่ายภาพเพื่อการโฆษณา โดยอาจให้พนักงานแต่งกายปกคิหรืออาจนุ่งกางเกงในเพียงตัวเดียว

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ควรเข้าทำงานให้ตรงเวลา
2. ห้ามแอบนอนหลับในระหว่างเวลาทำงาน
3. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินของลูกค้า
4. ห้ามนำเรื่องราวของลูกค้ามาสนทนากันภายในสถานบริการ
5. ห้ามดื่มสุรา ในระหว่างเวลาทำงาน
6. ต้องไปตรวจสุขภาพ ที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก เป็นประจำทุกเดือน
7. ต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
8. หากมีความประสงค์จะลาออก จะต้องแจ้งให้ทางสถานบริการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน จึงจะได้รับเงินค่าประกันคืน
9. ในกรณีที่ พนักงานทำผิดกฎระเบียบที่วางไว้, ขาดงาน และ/หรือมาทำงานสาย โดยทางสถานบริการได้ ตักเตือนแล้ว เกิน 3 ครั้ง ทางสถานบริการจะไล่พนักงานออกทันที

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

1. มีที่พักให้ฟรี
2. ถ้าพนักงานสามารถเก็บออมเงินได้ 10,000.- บาท (นำบัญชีเงินฝากมาแสดงให้ดู) จะได้รับเงินเพิ่มจากทางสถานบริการอีก 1,000.- บาท
3. ลาหยุดงานได้เดือนละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 วัน แต่จะต้องขอลาก่อนเวลา 20.00 น.

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะเปิดบริการตั้งแต่เวลา 21.00-04.00 น.

ค่าปรับ ขาดงาน เสียค่าปรับครั้งละ 200.- บาท

มาสาย เสียค่าปรับนาทีละ 2.- บาท หรือครึ่งชั่วโมงละ 50.- บาท

ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการ ลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชาวไทย อายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติ จะมีอายุประมาณ 30 ปีขึ้นไป มักเป็นชาวฮ่องกง, ไต้หวัน, เกาหลี, สิงคโปร์ และอเมริกัน

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ จะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ขายเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ดังนี้
เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ครั้งละ 80.- บาท
เบียร์ ครั้งละ 90.- บาท
2. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ครั้งละ 200.- บาท
นอกจากนี้ทางสถานบริการยังได้กำหนดอัตราค่าตัวมาตรฐานสำหรับพนักงานไว้ด้วย
โดยอัตราชั่วคราว ครั้งละ 700.- บาท และค้างคืน ครั้งละ 1,100.- บาท

V. เขตอื่น ๆ อาทิเช่น ละแวกตลาดพลู เป็นต้น

มีชายอาชีพพิเศษที่สังกัดสถานบริการในละแวกนี้ เข้ารับการตรวจรักษาสุขภาพ ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก และตอบแบบสัมภาษณ์เป็นจำนวนทั้งสิ้น 2 คน โดยมาจากสถานบริการสำหรับชายรักร่วมเพศ จำนวน 1 สถานบริการ ซึ่งสามารถจำแนกข้อมูลของสถานบริการออกได้ดังนี้

สถานบริการ V-1

เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัคร อายุตั้งแต่ 16-24 ปี รับทั้งชายและหญิง เวลารับสมัครงาน ตั้งแต่เวลา 08.00-19.00 น.

หลักฐานที่ใช้ในการสมัครงาน สำเนาทะเบียนบ้าน, สำเนาบัตรประชาชน, วุฒิการศึกษา (ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3), รูปถ่าย และใบประกันสังคมที่เคยทำงานอยู่ (ถ้ามี)

ค่าสมัคร ไม่มี

ค่าประกัน ไม่มี

ขั้นตอนในการสมัครงาน

ขั้นสัมภาษณ์ กัปตันจะเป็นผู้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการทำงาน, ประสบการณ์ทางเพศ, ความรู้ภาษาอังกฤษในทั้งสี่ทักษะ (ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) และความสมัครใจในการทำงาน

ขั้นตรวจร่างกาย ผู้จัดการจะเป็นผู้ตรวจดูรูปร่าง-หน้าตา, ผิวพรรณ, วัตถุประสงค์ และวัดขนาดของอวัยวะเพศ นอกจากนี้ยังมีการส่งผู้สมัครมาตรวจเลือดและสุขภาพที่คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก

ขั้นฝึกปฏิบัติงาน กัปตันจะเป็นผู้ฝึกหัดให้ โดยจะให้ผู้สมัครฝึกปฏิบัติทางเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นระยะเวลา 1 คืน ซึ่งผู้สมัครมักจะลาออกกันในขั้นตอนนี้ เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติได้

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ

1. ห้ามติดต่อกับลูกค้าโดยตรง
2. ควรเข้า-ออกให้ตรงตามเวลาที่สถานบริการกำหนดไว้

รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากสถานบริการ

1. มีที่พักและอาหารให้ฟรี
2. สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้
3. เงินค่าทิป
4. ลาหยุดได้ แต่ต้องลาล่วงหน้า 3 วัน

ลักษณะการแต่งกายเมื่ออยู่ภายในสถานบริการ พนักงานจะต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย และสะอาด

เวลาทำงาน ทางสถานบริการจะรับบริการตั้งแต่เวลา 17.00-02.00 น. แต่ในบางกรณีอาจมีการส่งพนักงานออกไปตอนกลางวัน ถ้ามีลูกค้าติดต่อมา

ค่าปรับ มาสาย ปรับครั้งละ 200.- บาท

ขาดงาน ปรับครั้งละ 600-1,200.- บาท

ลูกค้าที่มาใช้บริการ โดยปกติลูกค้าชาวไทยจะมีอายุตั้งแต่ 18-60 ปี ซึ่งราว ๆ ร้อยละ 70 จะมีอายุตั้งแต่ 25-40 ปี ส่วนลูกค้าชาวต่างชาติมีอายุตั้งแต่ 18-60 ปีเช่นกัน ซึ่งส่วนมากมักเป็นชาวญี่ปุ่น

ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการ โดยลูกค้าจะติดต่อกับทางสถานบริการผ่านโทรศัพท์ หรือวิทยุติดตามตัว เพื่อเป็นคู่ออกงานสังคม และ/หรือเพื่อบริการทางเพศ โดยลูกค้าที่ให้บริการจะมีทั้งชายและหญิง โดยมีอัตราค่าบริการหลายระดับราคาอย่างต่ำ ตั้งแต่ 1,100.- บาทขึ้นไป

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 “การประกอบอาชีพพิเศษอาชีพหลักและอาชีพเสริมนั้น จะมีผลแปรผันไปตามระดับการศึกษาของรายอาชีพพิเศษแต่ละบุคคล”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 74) ดังนี้ คือ

1.1 อาชีพหลักของรายอาชีพพิเศษมีผลแปรผันไปตามระดับการศึกษาของรายอาชีพพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .02409)

1.2 อาชีพเสริมของรายอาชีพพิเศษ ไม่มีผลแปรผันไปตามระดับการศึกษาของรายอาชีพพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .33806)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าระดับการศึกษานั้นมีผลต่อการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลัก แต่ไม่มีผลต่อการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม

ตารางที่ 74 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริม กับระดับการศึกษาของรายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
อาชีพหลัก	√		47.14482	30	.02409
อาชีพเสริม		√	22.04526	20	.33806

สมมติฐานที่ 2 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษนั้น จะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามระดับอายุ”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 75) ดังนี้คือ

1.1 อาชีพหลักไม่ปรากฏทิศทางความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลไม่กระจายตัว

1.2 อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 16-18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .01111)

1.3 อาชีพหลักมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 19-21 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .00789)

1.4 อาชีพหลักไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 22-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .51027)

1.5 อาชีพหลักไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .73746)

1.6 อาชีพเสริมไม่ปรากฏทิศทางความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลไม่กระจายตัว

1.7 อาชีพเสริมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 16-18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .05683)

1.8 อาชีพเสริมมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 19-21 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .02041)

1.9 อาชีพเสริมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 22-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .91902)

1.10 อาชีพเสริมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .72148)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า อาชีพหลักมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาเฉพาะในกลุ่มอายุ 16-21 ปี แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาในกลุ่มอายุต่ำกว่า 15 ปี และในกลุ่มอายุมากกว่า 22 ปี ในขณะที่อาชีพเสริมนั้นมีความสัมพันธ์เฉพาะในกลุ่มอายุ 19-214 ปีเท่านั้น ส่วนในกลุ่มอื่น ๆ อาชีพหลักไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

ตารางที่ 75 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ กับระดับการศึกษาซึ่งพิจารณาตามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
อาชีพหลัก					
- อายุต่ำกว่า 15 ปี	-	-	-	-	-
- อายุ 16-18 ปี	√		16.54386	6	.01111
- อายุ 19-21 ปี	√		31.3467	15	.00789
- อายุ 22-25 ปี		√	24.15775	25	.51027
- อายุมากกว่า 26 ปี		√	6.02445	9	.73746
อาชีพเสริม					
- อายุต่ำกว่า 15 ปี	-	-	-	-	-
- อายุ 16-18 ปี		√	12.23977	6	.05683
- อายุ 19-21 ปี	√		19.61926	9	.02041
- อายุ 22-25 ปี		√	8.11671	15	.91902
- อายุมากกว่า 26 ปี		√	3.66818	6	.72148

สมมติฐานที่ 3 “อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ โดยอาศัยลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมเป็นตัวแปรคุม”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 76) ดังนี้ คือ

1.1 อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาจากลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมที่เป็นแบบชุมชนเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .65902)

1.2 อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาจากลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมที่เป็นแบบชุมชนชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .86275)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า อาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ ไม่ว่าจะมิลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิมเป็นชุมชนเมืองหรือชุมชนชนบทก็ตาม

ตารางที่ 76 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักกับเขตภูมิสำเนาของชายอาชีพพิเศษ ซึ่ง

พิจารณาตามลักษณะชุมชนของภูมิสำเนาเดิม โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
ชุมชนเมือง		√	21.59473	25	.65902
ชุมชนชนบท		√	21.75663	30	.36275

สมมติฐานที่ 4 “อาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 77) ดังนี้

อาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ ไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .90216)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเขตภูมิสำเนาเดิม

ตารางที่ 77 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเสริมกับเขตภูมิสำเนาเดิม โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
อาชีพเสริม		√	12.38574	20	.90216

สมมติฐานที่ 5 “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม จะแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนภายในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ และเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ”

ดังปรากฏตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 78) ดังนี้ คือ

1.1 การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลัก จะไม่มีผลแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .27816)

1.2 การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม จะไม่มีผลแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .51419)

1.3 การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลัก จะมีผลแปรผันไปตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .01792)

1.4 การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม จะไม่มีผลแปรผันไปตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .13976)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลัก ไม่มีผลแปรผันไปตาม รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ แต่จะมีผลแปรผันไปตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ ในขณะที่การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริมนั้น ไม่มีผลแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษและเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ

ตารางที่ 78 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพหลักและอาชีพเสริม กับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษและเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัว					
อาชีพหลัก		√	209.25	198	.27816
อาชีพเสริม		√	130.75862	132	.51419
เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ					
อาชีพหลัก	√		63.43178	42	.01792
อาชีพเสริม		√	36.11243	28	.13976

สมมติฐานที่ 6 “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยมีลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดเป็นตัวแปรคุม”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 79) ดังนี้ คือ

1.1 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาจากลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดแบบบิดามารดาของชายอาชีพพิเศษอยู่ด้วยกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .47425)

1.2 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาจากลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดแบบบิดามารดาของชายอาชีพพิเศษแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .47425)

1.3 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาจากลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดแบบบิดาหรือมารดาเสียชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .33118)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคลนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาจากลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด

ตารางที่ 79 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยมีลักษณะของครอบครัวให้กำเนิดเป็นตัวแปรคุม และจะพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน		√	7.59251	8	.47425
บิดามารดาแยกกันอยู่		√	13.952	8	.08303
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต		√	9.1333	8	.33118

สมมติฐานที่ 7 “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะแปรผันไปตามความสัมพันธ์กับตัวแปร ดังต่อไปนี้ เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย, ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 80) ดังนี้คือ

1.1 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะแปรผันไปตามเพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .00001)

1.2 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะไม่แปรผันไปตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .69968)

1.3 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะไม่แปรผันไปตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับ ผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ .05 (ค่า Significance = .15435)

1.4 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะไม่แปรผันไปตามสถานภาพทางการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .88327)

1.5 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะแปรผันไปตามระดับอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .00279)

1.6 ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะไม่แปรผันไปตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .61678)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะแปรผันไปตามเพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยและระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ แต่จะไม่แปรผัน ไปตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ

ตารางที่ 80 ผลจากตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเพศสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้ เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
- เพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย	√		28.55141	4	.00001
- ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		√	9.03803	12	.69968
- ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย		√	21.66462	16	.15435
- สถานภาพทางการสมรส		√	6.59348	12	.88327
- ระดับอายุ	√		36.11606	16	.00279
- ระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ		√	91.2937	96	.61678

สมมติฐานที่ 8 “เขตที่ตั้งของสถานบริการมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาตามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ”

ดังปรากฏผลตามตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (ตารางที่ 84) ดังนี้คือ

1.1 เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่ปรากฏทิศทางความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลไม่มีการกระจายตัว

1.2 เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 16-18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .59312)

1.3 เขตที่ตั้งของสถานบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 19-21 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .62918)

1.4 เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 22-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .76828)

1.5 เขตที่ตั้งของสถานบริการ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .00191)

1.6 เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่ปรากฏทิศทางความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชาย อาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลไม่มีการกระจายตัว

1.7 เขตที่ตั้งของสถานบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 16-18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .14607)

1.8 เขตที่ตั้งของสถานบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 19-21 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .78332)

1.9 เขตที่ตั้งของสถานบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุ 22-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .82882)

1.10 เขตที่ตั้งของสถานบริการ มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 (ค่า Significance = .04096)

ผลการวิจัยที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าเขตที่ตั้งของสถานบริการมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เฉพาะในกลุ่มอายุมากกว่า 26 ปีเท่านั้น ส่วนในกลุ่มอายุอื่น ๆ เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่มีความสัมพันธ์ด้วยแม้แต่อย่างใด

ตารางที่ 81 ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่ตั้งของสถานบริการ กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยมีระดับอายุของชายอาชีพพิเศษเป็นตัวแปรคุม และพิจารณาการยอมรับสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติเท่ากับ .05

ตัวแปร	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Chi-Square	D.F.	Significance
เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ	-	-	-	-	-
- อายุต่ำกว่า 15 ปี					
- อายุ 16-18 ปี		√	17.91323	20	.59312
- อายุ 19-21 ปี		√	17.36478	20	.62918
- อายุ 22-25 ปี		√	13.3839	18	.76828
- อายุมากกว่า 26 ปี	√		35.7647	15	.00191
รายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ					
- อายุต่ำกว่า 15 ปี	-	-	-	-	-
- อายุ 16-18 ปี		√	31.27273	24	.14607
- อายุ 19-21 ปี		√	51.21185	60	.78332
- อายุ 22-25 ปี		√	63.35829	75	.82882
- อายุมากกว่า 26 ปี	√		44.72222	30	.04096

บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

บทสรุปการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และพฤติกรรมตลอดจนภาวะเงื่อนไขสำคัญที่เกิดขึ้นในชีวิตของชายอาชีพพิเศษ และเพื่อสำรวจว่าในการกลายเป็นชายอาชีพพิเศษนั้นบุคคลจะต้องผ่านขั้นตอนอย่างไรบ้าง และในแต่ละขั้นตอนนั้นมีภาวะเงื่อนไขใดที่มีอิทธิพลผลักดันให้ผู้ชายเข้าสู่อาชีพพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือชายอาชีพพิเศษที่มารับการตรวจรักษา ณ คลินิกสุขภาพชาย โรงพยาบาลบางรัก จำนวนทั้งสิ้น 200 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นทางผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยอาศัยแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางพฤติกรรม และวิถีการดำเนินอาชีพพิเศษ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมแบบ Participant as Observer ในช่วงเวลาก่อนและหลังการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percent) และค่าเฉลี่ย (Means) ซึ่งใช้เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางสังคมระดับมหภาค ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางพฤติกรรม และวิถีการดำเนินอาชีพพิเศษ เฉพาะในส่วนที่สามารถนำมาแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ นอกจากนี้ยังใช้ค่าไคสแควร์ตามแนววิธีของเพียร์สัน (Pearson's Chi-Square) และค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 มาใช้ในการพิสูจน์สมมติฐานอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์วิถีการดำเนินอาชีพพิเศษนั้น ทางผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลออกใน 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นการเขียนบรรยายประกอบตาราง เฉพาะในส่วนที่สามารถแจกแจงนับและคำนวณค่าทางสถิติได้ และลักษณะที่ 2 จะเป็นการเขียนบรรยายขั้นตอนและภาวะเงื่อนไขที่มีส่วนผลักดันให้ผู้ชายเข้าสู่อาชีพพิเศษ

ผลการวิจัยพอสรุปและอภิปรายผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัย ปรากฏผลดังนี้ ชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับอายุอยู่ระหว่าง 19-25 ปี. มีระดับการศึกษาอยู่ในช่วงระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนกระทั่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มีเขตภูมิลำเนาเดิมอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะชุมชนดั้งเดิมเป็นแบบชุมชนบท. สำหรับสถานภาพทางการสมรสนั้นชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มักจะเป็น โสด. และมักประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว โดยมิระดับรายได้เฉลี่ยจากอาชีพหลักเดือนละประมาณ 12,481.48 บาท หรือมีรายได้เฉลี่ยสุทธิ (หักรายจ่ายสุทธิแล้ว) เดือนละประมาณ 14,953.33 บาท และมีรายจ่ายสุทธิเดือนละประมาณ 7,523.23 บาท นอกจากนี้ยังมีเงินออมเฉลี่ยอีกประมาณเดือนละ 2,830 บาท และเงินส่งเสียทางบ้านโดยเฉลี่ยอีกประมาณเดือนละ 2,198.75 บาท. อนึ่งอาชีพเดิมก่อนจะประกอบอาชีพพิเศษนั้น ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มักประกอบอาชีพประเภท Blue Collar อันได้แก่รับจ้าง, ลูกจ้าง ในโรงงานอุตสาหกรรม, กรรมกร, บริกร หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากอาชีพเดิมประมาณ 5,392.37 บาท.

ลักษณะครอบครัวให้กำเนิดของชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวที่บิดามารดาพักอาศัยอยู่ด้วยกันและมีเวลาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างเต็มที่. ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เป็นแบบรักสองเพศ (Bisexual) และมีพฤติกรรมเชิงรักร่วมเพศเป็นแบบรุก (Active). ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศหญิงตั้งแต่อายุประมาณ 16 ปี และมักมีความพึงพอใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ทั้งนี้เนื่องจากมักจะ

ผู้ชายนั้นส่วนใหญ่ก็มีเพศสัมพันธ์กันในช่วงอายุประมาณ 19 ปี โดยมักเกิดจากการให้บริการต่อลูกค้าที่มาใช้บริการทางเพศ จากทางสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษสังกัด ซึ่งอาจไปมีเพศสัมพันธ์กันที่โรงแรมหรือห้องที่จัดให้บริการกับลูกค้าภายในสถานบริการนั้นๆ ซึ่งชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยมีความพึงพอใจต่อเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกกับผู้ชายนัก.

สำหรับกิจกรรมนันทนาการของชายอาชีพพิเศษนั้น ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มักใช้เวลาว่างในการทำงานบ้านและพักผ่อนนอนหลับ นอกจากนี้ในบางส่วนก็มีการเล่นการพนันอีกด้วย. ถึงเพศติดที่ชายอาชีพพิเศษเพศกันเป็นส่วนใหญ่ก็นั้นได้แก่ บุหรี่และสุรา.

วิธีการดำเนินอาชีพพิเศษของชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานครมีลักษณะดังนี้ คือ

แหล่งสถานบริการที่ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่สังกัดมักอยู่แถบย่านถนนสีลม, สุรวงศ์ และพัฒนาพงษ์ ลักษณะของสถานบริการส่วนใหญ่มักเป็นค็อกเทลเลานจ์, คับ, บาร์, บาร์เบียร์. เกณฑ์อายุที่ทางสถานบริการรับสมัครโดยประมาณอายุตั้งแต่ 18-25 ปี. เวลารับสมัครงานโดยประมาณตั้งแต่เวลา 16.00-21.00 น. มีค่าสมัครอยู่ในช่วงราว 50-200 บาท ค่าประกันอยู่ในวงเงินประมาณ 2,000-3,000 บาท ทั้งนี้เพื่อเป็นการประกันการค้ำประกันอาชีพกับแต่ละสถานบริการ. ลักษณะในการสมัครงานส่วนใหญ่มักเกิดจากการชักชวนจากญาติพี่น้องหรือเพื่อนๆ. ขั้นตอนในการสมัครงานมีอยู่ด้วยกัน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์มักจะเป็นผู้จัดการหรือกัปตัน โดยจะซักถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว, ประวัติการทำงาน, ความรู้และประสบการณ์ทางเพศ และความสมัครใจในการทำงาน ซึ่งผู้สมัครที่พึงจะทราบลักษณะงานที่ต้องกระทำก็จะอดตัวในขั้นตอนนี้; ขั้นตรวจร่างกายจะกระทำใน 2 ลักษณะ คือ 1. ส่งผู้สมัครไปตรวจสุขภาพ, โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคผิวหนัง ที่คลินิกสุขภาพชายหรือคลินิกกลางคืน โรงพยาบาลบางรัก และ 2. ทางสถานบริการจะตรวจรูปร่าง-หน้าตา, ผิวพรรณ, สักส่วน, ส่วนสูง และวัดขนาดของอวัยวะเพศโดยประมาณด้วยสายตา ซึ่งในการตรวจดูนี้ผู้สมัครอาจจะต้องถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมด หรือถอดเฉพาะกางเกงและกางเกงในก็ได้ อนึ่งการตรวจดูนี้มักจะกระทำกันภายในห้องน้ำของสถานบริการหรืออาจเป็นห้องพักของกัปตันหรือผู้จัดการก็ได้ ในบางครั้งถ้าผู้สมัครมีความเขินอายที่จะให้ตรวจร่างกายก็อาจมีการอดตัวในขั้นตอนนี้ก็ได้; ขั้นฝึกปฏิบัติงาน สถานบริการโดยส่วนมากแล้วจะไม่มีขั้นตอนนี้มักจะให้ผู้สมัครเริ่มงานเลย หรืออาจมีเพียงแต่คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาท, วิธีการปรนนิบัติเอาใจลูกค้า, การรักษาสุขภาพและความสะอาดของร่างกาย, วิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง และการแสดงประเภทต่างๆ แต่ในบางสถานบริการ อาจมีการฝึกหัดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางเพศสัมพันธ์ โดยให้ผู้สมัครฝึกปฏิบัติกับกัปตันหรือผู้จัดการ ซึ่งอาจทำให้ผู้สมัครบางคนรับสภาพความเป็นจริงไม่ได้ก็มักจะลาออกในขั้นตอนนี้ หรือลาออกในช่วงทดลองงานก็ได้. เหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษส่วนใหญ่เนื่องมาจาก ความต้องการเงินและมีความคิดเห็นว่าเป็นอาชีพที่ให้รายได้ดี. ในการมาประกอบอาชีพพิเศษนี้ส่วนใหญ่แล้วชายอาชีพพิเศษมักไม่แจ้งให้ทางบ้านหรือทางครอบครัวทราบ เนื่องจากมีความคิดเห็นว่าจะยังไม่ให้การยอมรับต่ออาชีพนี้.

สถานบริการส่วนใหญ่มักจะเปิดบริการระหว่างเวลา 19.00-02.00 น.ลูกค้าที่มาเที่ยวสถานบริการจะมีลักษณะทั้งลูกค้าชาวไทยและลูกค้าชาวต่างชาติ โดยมีอายุประมาณ 20-60 ปี โดยส่วนมากแล้วจะเป็นลูกค้าผู้ชาย แต่ในบางครั้งก็อาจมีลูกค้าผู้หญิงบ้างแต่ไม่มากนัก ส่วนลูกค้าชาวต่างชาตินั้นจะมีอายุระหว่าง 20-70 ปีโดยปกติแล้วจะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง อนึ่งลูกค้าต่างชาตินี้มักเป็นชาวอังกฤษ, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, อเมริกัน, สวิส, ออสเตรเลีย, มาเลเซีย, สิงคโปร์,ฮ่องกง, ไต้หวัน, เกาหลี, ญี่ปุ่น, และอาหรับ. ลักษณะการให้บริการต่อลูกค้าของสถานบริการจะมีอยู่ 6 ลักษณะคือ 1. ขายอาหาร และเครื่องดื่ม โดยมีอัตราค่าบริการ ดังนี้ สุรา ตั้งแต่ราคาครึ่งคอง 90-200 บาท, เบียร์ ตั้งแต่ราคาครึ่งคอง 80-90 บาท, เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ตั้งแต่ราคาครึ่งคอง 30-100 บาท, เครื่องดื่มประเภทค็อกเทลตั้งแต่ราคาครึ่งคอง 600-200 บาท ; 2. บริการคาราโอเกะ ; 3. การแสดงประเภท โอโกโก้, คาบารี, การร่วมเพศ, การสำเร็จความใคร่, การอาบน้ำ, การอาบน้ำแชมพู, การทาน้ำมันบนร่างกาย, การเพาะกาย, การระบายสีบนร่างกาย, ไฟ-ทีช, การเปลือยกาย-อวดอวัยวะเพศ และการทารูชมกรรมทางเพศ ; 4. ขายบริการทางเพศ โดยมีอัตราค่าออฟ ดังนี้ ภายใน

สถานบริการ โดยไม่รวมค่าห้อง ตั้งแต่ราคา 150-300 บาท, ภายในสถานบริการ โดยรวมค่าห้อง ตั้งแต่ราคา 250-300 บาท, ภายนอกสถานบริการ ตั้งแต่ราคา 200-300 บาท, เฉพาะค่าห้อง (จ่ายต่างหาก) ตั้งแต่ราคา 100-350 บาท, ติดต่อใช้บริการทางโทรศัพท์และ/หรือวิทยุติดตามตัว ตั้งแต่ราคา 1,100 บาทขึ้นไป ; 5. บริการออกงานสังคม ; 6. อาบ อบ นวด * หมายถึง * ในกรณีของลูกค้าผู้หญิง อัตราค่าบริการจะถูกปรับราคาเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 30-40.

ลักษณะการแต่งกายของชายอาชีพพิเศษเมื่ออยู่ในสถานบริการมีอยู่ 5 ลักษณะ ดังนี้ 1. แต่งกายสุภาพ, 2. นุ่งกางเกงยีนส์สวมรองเท้าหุ้มส้น แต่ไม่สวมเสื้อ, 3. สวมชุดที่มีลักษณะเป็นเสื้อกล้ามและกางเกงในภายในชุดเดียวกัน, 4. สวมเสื้อกล้ามสีขาวและกางเกงในสีขาว, 5. สวมกางเกงในหรือกางเกงวอร์มน้ำตัวเดียว.

กฎระเบียบที่สำคัญของสถานบริการ 1. ห้ามเสพสุราและ/หรือยานเสพติด ภายในสถานบริการ หรือขณะปฏิบัติงาน, 2. ห้ามสูบบุหรี่ภายในสถานบริการ, 3. ควรจะตรงต่อเวลาทำงาน (ค่าปรับ ถ้ามาสาย อัตราค่าปรับอยู่ในระหว่าง 50-200 บาท แต่ถ้าขาดงาน อัตราค่าปรับจะอยู่ประมาณ 200-300 บาท, 4. ต้องไปตรวจสุขภาพตามระยะเวลาที่ทางสถานบริการกำหนดได้, 5. ห้ามเล่นการพนัน, 6. ห้ามนำเรื่องราวของลูกค้ามาสนทนาระหว่างกันภายในสถานบริการ, 7. ควรระมัดระวังกิริยามารยาทที่แสดงต่อลูกค้า, 8. ห้ามลักขโมยทรัพย์สินของลูกค้า, 9. ห้ามก่อเหตุทะเลาะวิวาทและส่งเสียงดังภายในสถานบริการ, 10. ห้ามติดต่อลูกค้าด้วยตัวเอง, 11. ห้ามแอบนอนหลับในระหว่างเวลาทำงาน, 12. ห้ามเที่ยวสถานบริการที่มีพนักงานเป็นผู้หญิง.

จำนวนชายอาชีพพิเศษ โดยเฉลี่ยในแต่ละสถานบริการประมาณสถานบริการละ 31.404 คน ระดับอายุงาน โดยเฉลี่ยในการประกอบอาชีพพิเศษจะประมาณเท่ากับ 10.592 เดือน ลักษณะของลูกค้าที่ชายอาชีพพิเศษพึงพอใจนั้น ส่วนใหญ่มักเป็นลูกค้าที่มีบุคลิกลักษณะที่สุภาพ, เรียบร้อย, สะอาด, และมีนิสัยดี นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับรสนิยมส่วนตัวของชายอาชีพพิเศษแต่ละคนอีกด้วย. รายได้และสวัสดิการที่พนักงานได้รับจากทางสถานบริการได้แก่ 1. ส่วนแบ่งค่าบริการจากค่าเครื่องดื่ม ค่าออฟ การแสดง และค่าทิป, 2. มีที่พักและอาหารให้ฟรีในบางสถานบริการ, 3. สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ในบางสถานบริการ, 4. การลาหยุดงาน จะต้องลาล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน และต้องมีเหตุผลอันสมควรในการลาหยุด, 5. อาจมีวันหยุดได้ตามแต่ทางสถานบริการจะกำหนด, 6. อาจจะมีเบี้ยเลี้ยง หรือเงินเดือนให้ในบางสถานบริการ. จำนวนลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อคืนของชายอาชีพพิเศษแต่ละคนประมาณคืนละ 1-2 คน. ชายอาชีพพิเศษสามารถให้บริการลูกค้าได้สูงสุดเฉลี่ยไม่เกินคืนละ 2 คน. ชายอาชีพพิเศษมีอัตรารายได้เฉลี่ยต่อครั้ง (ค่าตัว) ประมาณ 865.24 บาท ชายอาชีพพิเศษเคยมีอัตรารายได้เฉลี่ยต่อครั้งสูงสุดประมาณ 3,849.47 บาท และเคยมีอัตรารายได้เฉลี่ยต่อครั้งต่ำสุดประมาณ 703.18 บาท. การรับการอุปถัมภ์หรืออุปการะจากลูกค้าที่มีต่อชายอาชีพพิเศษนั้นมักจะมีน้อย ซึ่งลักษณะการอุปถัมภ์ที่มีนั้นมักอยู่ในรูปของการให้เงินหรือซื้อทรัพย์สินต่างๆ ให้ กรณีของการกลับมาประกอบอาชีพพิเศษซ้ำอีกครั้งภายหลังจากเคยเลิกประกอบอาชีพพิเศษไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่มักให้เหตุผลว่าเนื่องจากมีความต้องการเงิน หรือมีระดับการศึกษาต่ำ หรือไม่ทราบว่าจะไปทำงานอะไร หรือคิดว่าทำงานประเภทอื่นก็ไม่มีระดับรายได้ที่สูงมากเท่ากับอาชีพนี้. ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่ไม่เคยมิเคยกระทำทารุณทางเพศกับลูกค้าหรือถูกกระทำทารุณทางเพศจากลูกค้า. ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่ไม่เคยมิเคยมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มกับลูกค้า แต่ในกรณีที่มีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มนั้นสามารถจำแนกออกได้ 3 แบบ คือ 1. แบบที่ลูกค้ามีจำนวนมากกว่าชายอาชีพพิเศษซึ่งจะมีเพศสัมพันธ์เชิงรุก, 2. แบบที่ชายอาชีพพิเศษมีจำนวนมากกว่าลูกค้า ซึ่งจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์เชิงรุกกับลูกค้า และชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์กันเอง ในขณะที่ลูกค้าจะนั่งดูกิจกรรมทางเพศระหว่างชายอาชีพพิเศษ ซึ่งมักพบในกลุ่มลูกค้าผิวขาว, 3. แบบที่จำนวนลูกค้าและจำนวนชายอาชีพพิเศษมีจำนวนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน โดยมีเพศสัมพันธ์กันเป็นคู่ๆ แล้วสลับคู่กันในภายหลัง. ในการมีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มในแต่ละครั้งนั้น จะมีจำนวนชายอาชีพพิเศษเฉลี่ยครั้งละ 2-3 คน และมีจำนวนลูกค้า เฉลี่ยครั้งละ 2 คน. ความรู้สึกรักของชายอาชีพพิเศษในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับลูกค้านั้น ส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีความพึงพอใจในการมีเพศสัมพันธ์สักเท่าใดนัก .

การหาลูกค้านอกเวลาของชายอาชีพพิเศษนั้น ส่วนใหญ่มักไม่ค่อยหาลูกค้านอกเวลา แต่สำหรับชายอาชีพพิเศษบางส่วนที่หาลูกค้านอกเวลานั้นมักจะหาลูกค้าหลังจากสถานบริการปิดการให้บริการ แล้วโดยมักไปหาลูกค้าแถบถนนสีลมและพัฒน์พงษ์. การให้บริการทางเพศสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นพระสงฆ์ของชายอาชีพพิเศษนั้นมักจะมีน้อย โดยมักไปมีเพศสัมพันธ์กันที่โรงแรมและที่วัด ในกรณีของวัดเท่าที่พบจากการสัมภาษณ์นั้นมักเป็นวัดแถบย่านหัวลำโพง, ท่าเตียน และเสาชิงช้า

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยแล้วพบว่า มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศักดิ์ จิตราภิรมย์ (2536) กล่าวคือ ชายอาชีพพิเศษในเขตกรุงเทพมหานคร มักมีภูมิลำเนาเดิมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับอายุประมาณ 18-26 ปี หรือต่ำกว่านี้ในบางสถานบริการ มีระดับการศึกษาน้อยจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จนกระทั่งกำลังศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยปิดและเปิด มีระดับรายได้เฉลี่ยโดยทั่วไปอยู่ในช่วงระหว่าง 8,000 บาท ถึง 20,000 บาท สาเหตุที่เลือกประกอบอาชีพพิเศษนี้ เนื่องจากส่วนมากเห็นว่าเป็นงานที่เบา สบาย และมิได้มีรายได้ ยกเว้นในบางรายที่อาจทำเพื่อประหยัดครอบครัวหรือแสวงหาความอบอุ่น เพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนไม่ได้รับจากครอบครัว โดยลักษณะทางเพศสัมพันธ์แล้วชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่เป็นรักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักต่างประเทศ แต่เมื่อประกอบอาชีพไปสักระยะหนึ่ง (ประมาณ 3-5 ปี) พฤติกรรมทางเพศก็จะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นรักร่วมเพศในที่สุด

นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริชัย วงษ์สาริศศาสตร์ (2532) ซึ่งพบว่า กลุ่มชายอาชีพพิเศษที่ตัดสินใจมาประกอบอาชีพพิเศษนี้ ส่วนใหญ่นั้นเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ซึ่งมีอายุระหว่าง 14-26 ปี มีระดับอายุเฉลี่ยที่เริ่มประกอบอาชีพครั้งแรกคือ 19 ปี ประกอบอาชีพพิเศษมาแล้วเป็นระยะเวลาประมาณ 1 เดือน บุคคลที่ชักนำมากประกอบอาชีพนี้ส่วนใหญ่คือเพื่อน รูปแบบในการประกอบอาชีพพิเศษนี้ส่วนใหญ่เกิดจากความสมัครใจ โดยปิดบังไม่ให้ทางครอบครัวทราบ ส่วนสาเหตุในการประกอบอาชีพพิเศษนี้เกิดจากความต้องการเงินเพื่อสนองความต้องการของตนเองมากที่สุด นอกจากนี้ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มักเริ่มการประกอบอาชีพนี้จากสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศที่ตนเองสังกัดอยู่เป็นแห่งแรก

อนึ่งในส่วนของการขึ้นตอนการสมัครงานนั้น จากผลการวิจัยพบว่า มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์ นาวิไล (2537) ดังนี้ ขั้นตอนในการสมัครงานมีด้วยกัน 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการสัมภาษณ์ โดยมีพวกเกย์และเจ้าของบาร์อย่างน้อย 3 คนสัมภาษณ์ถึงประวัติชีวิตการศึกษา ที่อยู่อาศัย และอาชีพปัจจุบันที่ทำ รวมทั้งชี้แจงข้อปฏิบัติในการทำงาน และรายได้ที่จะได้รับซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ผู้สมัครส่วนใหญ่ให้ความสนใจ นอกจากนี้ผู้สัมภาษณ์ยังจะขอบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 1 ชุด เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน; ในขั้นตอนการตรวจร่างกายนั้นจะคัดเลือกเฉพาะผู้ที่หน้าตาและบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ดีไว้ แล้วจะมีพวกเกย์อย่างน้อย 2 คนอยู่ในห้องที่ปิดมิดชิด และจะเรียกผู้สมัครเข้าไปทีละคนแล้วให้ถอดเสื้อผ้าออกหมด จากนั้นจะพิจารณาร่างกายทุกส่วนของผู้สมัคร ตั้งแต่หน้าตา ผิวพรรณ ฟัน รวมทั้งการวัดขนาดสรีระทุกส่วน เพื่อจัดทำภาพนิ่ง วิดีทัศน์ และหนังสือเพื่อเป็นสื่อให้แขกที่มานั่งเที่ยวใช้พิจารณาและคัดเลือกบุคคลที่สนใจตามความต้องการ นอกจากนี้ในบางแห่งก็จะมีแพทย์มาร่วมตรวจในขั้นนี้ด้วย; และขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ของบาร์รับสมัครผู้สมัครไว้เรียบร้อยแล้ว โดยจะนัดวันให้พนักงานใหม่ทุกคนมาฝึกปฏิบัติในการทำงาน ซึ่งขั้นแรกเป็นการฝึกความกล้า โดยให้พนักงานใหม่แต่ละคนนั่งกางเกงในเพียงตัวเดียว แล้วฝึกการเดินในลีลาแปลก ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของแขกที่มาเที่ยว โดยมีพวกเกย์เป็นผู้ฝึกสอนให้เป็นเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นก็จะฝึกการทำงาน การวางตัวกับแขก การเอาอกเอาใจแขก และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อกับแขก ในขั้นตอนนี้ทุกคนจะต้องฝึกการให้บริการทางเพศ ซึ่งจะมีการสาธิตการร่วมเพศให้ดูแล้วทุกคนจะต้องปฏิบัติ ผู้สมัครส่วนใหญ่มักลาออกในขั้นตอนนี้โดยอ้างว่าเสียความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ หลังจากที่พนักงานใหม่ผ่านขั้นตอนนี้แล้ว จึงจะสามารถทำงานภายในบาร์แห่งนั้นได้ จากนั้นยังต้องเรียนวิธีการลงงาน และการปรนนิบัติแขกต่อไป

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลตามแนวทฤษฎีบทบาทของเซาท์ฮอลแล้ว จะเห็นได้ว่า การที่ปรากฏผลของข้อมูล เช่นนี้ เป็นผลเนื่องมาจากสภาพวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองที่บุคคลในสังคมชนบท ได้พบเห็นหรือได้รับฟังจากสื่อต่าง ๆ ทางกาสื่อสารและโทรคมนาคม ซึ่งเป็นไปในทางที่ดี ได้ก่อให้เกิดแรงจูงใจต่อบุคคลในสังคมชนบทที่จะเข้ามา ดำเนินวิถีชีวิตแบบสังคมเมืองบ้าง จึงยังมีผลทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความต้องการอย่างมากในการมีส่วนร่วมใน ลักษณะสัมพันธ์สภาพแบบสังคมเมือง แต่ในขณะที่เดียวกันที่สังคมชนบทนั้น มีบทบาทความสัมพันธ์แบบเครือญาติ เป็นหลักสำคัญในทุกกระบวนการของการดำเนินชีวิต ในขณะที่ลักษณะการดำเนินชีวิตแบบสังคมเมือง ซึ่งมีความ เจริญในทางด้านวัตถุตามแนวบริโภคนิยม และมีความขัดแย้งในบทบาทนั้นจะมีมาตรฐานของบทบาทพิเศษที่มีความ หลากหลายเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ จึงส่งผลทำให้โครงสร้างของบทบาทของบุคคลที่มาจาก สังคมแบบชนบทนั้น มีลักษณะที่เปลี่ยนไปตามลักษณะวัฒนธรรมของสังคมเมือง ซึ่งจะให้ค่าความหมายของบทบาท ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน โดยอาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งในบทบาทของบุคคลนั้น ๆ ให้เพิ่มมากขึ้นไปด้วย

2. ผลการวิจัยสมมติฐาน ปรากฏผลดังนี้

จากสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริมนั้น จะมีผล แปรผันไปตามระดับการศึกษา ของชายอาชีพพิเศษแต่ละคน” และจากสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “การประกอบอาชีพ พิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริมของชายอาชีพพิเศษ จะมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาโดย จำแนกตามระดับอายุ” ผลการวิจัยพบว่า เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว ระดับการศึกษาจะมีผลต่อการประกอบอาชีพพิเศษ เป็นอาชีพหลักเท่านั้น แต่จะไม่มีผลต่อการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริมแม้แต่อย่างไร อย่างไรก็ตามเมื่อ พิจารณาโดยจำแนกตามกลุ่มอายุแล้วพบว่า ระดับการศึกษาของชายอาชีพพิเศษจะมีความสัมพันธ์กับการประกอบ อาชีพเป็นอาชีพหลักเฉพาะในกลุ่มระดับอายุ 19-21 ปี และจะมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพ เสริมเฉพาะในกลุ่มระดับอายุ 19-21 ปีเท่านั้น ส่วนในกลุ่มระดับอายุอื่น ๆ ทั้งในกรณีที่ประกอบอาชีพพิเศษเป็น อาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริม กลับไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาแม้แต่อย่างใด ผลจากการวิจัยนี้มีความสอด คล้องกับงานวิจัยของ สิริรัช วงษ์สาริตศาสตร์ (2532) ซึ่งพบว่า ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาและประถมศึกษามากกว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี เหตุที่เป็น เช่นนี้อาจเนื่องมาจากความคาดหวังของบรรดาชายหนุ่มจากภูมิภาคต่าง ๆ ที่มุ่งเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยมีความคาดหวังต่อสภาพวิถีชีวิตสูงเกินกว่าความเป็นจริง ประกอบกับการขาดโอกาสทางการ ศึกษาและการประกอบวิชาชีพ, การอยู่ร่วมกลุ่มกับเพื่อนฝูงที่มีความประพฤติดีไปจากบรรทัดฐานทางสังคม ตลอดจน ความต้องการที่จะมีรายได้ที่เพียงพอสมควร จึงส่งผลผลักดันให้ชายหนุ่มเหล่านี้ตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพพิเศษเป็น อาชีพหลัก ส่วนในกรณีของการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริมนั้น มักเกิดขึ้นในกรณีของผู้ที่เป็นนักศึกษาใน ระดับอนุปริญญาหรือในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมาประกอบอาชีพพิเศษ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อหารายได้พิเศษหรือหา ทุนในการศึกษา ดังจะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของปาน บุนนาค (อ้างใน สิริรัช วงษ์สาริตศาสตร์, 2532)

จากสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักของชายอาชีพพิเศษนั้น จะมีความ สัมพันธ์กับเขตภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ โดยอาศัยลักษณะชุมชนของภูมิลำเนาเดิมเป็นตัวแปรคุม” และจาก สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม จะมีความสัมพันธ์กับเขตภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพ พิเศษ” ผลการวิจัยพบว่า ไม่ว่าจะชายอาชีพพิเศษจะประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริม ก็ไม่มีความ สัมพันธ์กับเขตภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ ทั้งเมื่อมองตามภาพรวมหรือมอง โดยจำแนกตามลักษณะชุมชนของ ภูมิลำเนาเดิมของชายอาชีพพิเศษ เหตุที่ปรากฏผลการวิจัยเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก การที่สภาพวิถีชีวิต ตลอดจนสภาวะทาง สังคมและเศรษฐกิจของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนในเขตภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศประสบปัญหาความ

ยากจนมากขึ้น ทำให้ต้องคืนรهنหาเงินทองเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัวให้สามารถมีชีวิตที่อยู่รอดไปได้ เมื่อประชาชนในเขตภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้ชายเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพและปริมณฑล แล้วพบกับความผิดหวัง ประกอบกับถูกชักจูงจากเพื่อนฝูง จึงทำให้บางส่วนหันมาตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพพิเศษก็ได้

จากสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริม จะมีผลแปรผันไปตามรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษและตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ” ผลการวิจัยพบว่า การประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริม นั้น จะไม่มีผลแปรผันไปตามระดับรายได้สุทธิต่อเดือนภายในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ และยังไม่ผลแปรผันไปตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริม แต่อย่างไรก็ตามการประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักนั้น จะมีผลแปรผันไปตามเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ แต่ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เพิ่งจะมาประกอบอาชีพพิเศษ (มีอายุงานประมาณ 1 เดือนหรือน้อยกว่า) จึงทำให้มีการประเมินรายได้ต่ำกว่าระดับที่อาจเป็นจริง จึงทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีความขัดแย้งกับงานวิจัยของสมศักดิ์ จิตราภิรมย์ (2536) ที่พบว่า ชายอาชีพพิเศษส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพพิเศษนี้ เนื่องจากมีความคิดเห็นว่า อาชีพพิเศษนี้เป็นอาชีพที่งานสบาย สบาย และมีรายได้ดี โดยมีระดับรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่างประมาณ 8,000.- ถึง 20,000.- บาท นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับงานวิจัยของสิริรัช วงษ์สาริศศาสตร์ (2532) ยังยืนยันว่ารายได้เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ผู้ชายยินยอมที่จะประกอบอาชีพพิเศษ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นงานที่มีรายได้พอที่จะสนองความต้องการของตนเอง และยังสามารถที่จะรับผิดชอบภาระทางครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยที่ได้ก็ยังคงมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเคทส์ (1992) และของอิริคสัน (1986) ซึ่งพบว่าเงินไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลเป็นสิ่งที่เร้าในการมาประกอบอาชีพพิเศษ

จากสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด โดยพิจารณาตามลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด” และจากสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า “ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของบุคคล จะแปรผันไปตามความสัมพันธ์กับตัวแปรดังต่อไปนี้ เพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย, ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส, ระดับอายุ และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวให้กำเนิด เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะของครอบครัวให้กำเนิด และจะไม่มีผลแปรผันไปตามความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรก, ความรู้สึกต่อเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย, สถานภาพทางการสมรส และระยะเวลาในการประกอบอาชีพพิเศษ แต่ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ของชายอาชีพพิเศษจะมีผลแปรผันไปตามเพศที่ชายอาชีพพิเศษมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วย และแปรผันตามระดับอายุของชายอาชีพพิเศษ ผลจากการวิจัยที่ได้พบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของอิริคสัน (1986) ซึ่งพบว่าชายหนุ่มที่เคยถูกกระทำทารุณทางเพศ หรือทางร่างกายตั้งแต่เพิ่งแรกหนุ่มกับผู้ชายด้วยกันนั้น ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมาประกอบอาชีพพิเศษมากกว่าผู้ที่ไม่เคยถูกกระทำทารุณทางเพศหรือทางร่างกายตั้งแต่เพิ่งแรกหนุ่ม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอฟที่แมน (1972) ซึ่งพบว่าชายอาชีพพิเศษในกลุ่มอายุ 17-26 ปี ที่มีความคิดเห็นต่อตนเองว่า ตนเองเป็นชายบริการแต่มีใจพวกกรักร่วมเพศนั้น มีบางคนเป็นกรักร่วมเพศจริง ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีบางคนที่ไม่เห็นอกตนเองว่าตนนั้นเป็นกรักร่วมเพศ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วไม่ใช่พวกกรักร่วมเพศ อนึ่งจากผลการวิจัยที่ได้ก็นพบว่ามีผลขัดแย้งกับงานวิจัยของสมศักดิ์ จิตราภิรมย์ (2536) ที่พบว่า ชายอาชีพพิเศษเมื่อแรกมาประกอบอาชีพนั้น ในระยะแรกนั้นมีลักษณะทางเพศสัมพันธ์เป็นแบบรักสองเพศที่มีเนื้อแท้เป็นรักต่างเพศ แต่เมื่อประกอบอาชีพนี้ไปสักประมาณ 3-5 ปี ลักษณะทางเพศสัมพันธ์ก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนไป จนกลายเป็นกรักร่วมเพศในที่สุด

จากสมมติฐานข้อที่ 8 ที่ว่า “เขตที่ตั้งของสถานบริการ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษ และระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ โดยพิจารณาจำแนกตามระดับอายุของ

ชายอาชีพพิเศษ” ผลการวิจัยพบว่า เขตที่ตั้งของสถานบริการมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษ เฉพาะในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 26 ปีเท่านั้น ส่วนในกลุ่มอายุอื่น ๆ เขตที่ตั้งของสถานบริการไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพพิเศษและระดับรายได้สุทธิต่อเดือนในครอบครัวของชายอาชีพพิเศษแม้แต่อย่างไร เหตุที่ปรากฏผลการวิจัยเช่นนี้เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากกลุ่มข้อมูลแล้วพบว่า กลุ่มชายอาชีพพิเศษที่มีระดับอายุมากกว่า 26 ปี ทั้งที่ประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพหลักหรือที่ประกอบอาชีพพิเศษเป็นอาชีพเสริมนี้ ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายหลักในการประกอบอาชีพพิเศษเพียงเพื่อต้องการมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อสามารถนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายในการเลี้ยงดูครอบครัว หรือลดภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว รวมทั้งปัญหาหนี้สินที่มีอยู่ด้วย จึงทำให้ชายอาชีพพิเศษในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 26 ปี จึงต้องพิจารณาเลือกเขตที่ตั้งของสถานบริการที่ตนเองจะไปทำงานหรือสังกัดอยู่ด้วย ว่ามีปริมาณลูกค้ามาก-น้อยเพียงใด และมีความยาก-ง่ายในการหาลูกค้าหรือไม่ จึงทำให้เขตย่านถนนสีลม-ถนนสุรวงศ์, ถนนพัฒนาพงษ์ และถนนพระรามที่ 1 ในช่วงเขตนี้มีจำนวนชายอาชีพพิเศษในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 26 ปีมากที่สุด โดยมีระดับรายได้เฉลี่ยประมาณคนละ 5,723.- บาท

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บทบาทของบุคคลนั้น จะถูกกำหนดตามวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มสังคมที่ตนได้เป็นสมาชิก และจะแสดงออกตามลักษณะของความเป็นคู่สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ซึ่งอาจแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนหรือซ่อนเร้นก็ได้ นอกจากนี้บทบาทของบุคคลในสังคมเมืองก็ยังมีความแตกต่างไปจากบทบาทของบุคคลในสังคมชนบท กล่าวคือ ในสังคมเมืองที่มีความทันสมัยและมีความเจริญในทางด้านวัตถุ จะมุ่งเน้นบทบาทความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ในขณะที่สังคมชนบทจะมุ่งเน้นบทบาทความสัมพันธ์ทางด้านเครือญาติและชาติพันธุ์เป็นหลัก จึงทำให้บทบาทของบุคคลเกิดความแปลกแยกไปตามมุมมองของแต่ละสังคม อย่างไรก็ตามสัมพันธ์ภาพตามบทบาทระหว่างบุคคลก็อาจมีสมดุลง่ายได้ไม่ ตรีบาใดที่แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของมนุษย์ในสังคมตามแนวอุคมคตินิยมกับสภาพบทบาทของมนุษย์ตามความเป็นจริงยังคงมีสภาพที่สวนทางหรือไล่ตามกันอยู่

ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการวิจัย

1. ผู้วิจัยควรวางแผนเป็นกลางให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการตั้งคำถามเพื่อค้นหาความเป็นจริงในแต่ละประเด็น ไม่ควรตั้งคำถามชี้นำเพื่อ โยงคำตอบหรือความเป็นจริง เข้าสู่แนวความคิดหรือทฤษฎี และไม่ควรรนำทัศนะส่วนตัวของผู้วิจัยมาเข้าร่วมในการวิเคราะห์ประเด็นข้อเท็จจริง

2. ผู้วิจัยควรมีการปรับพื้นฐานทางความคิดให้มีความสอดคล้องกับผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน (emic) และควรมีการฝึกหัดเทคนิคในการตั้งคำถามเพื่อการสัมภาษณ์ตามแนววิถีทางจิตวิทยาการให้คำปรึกษาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการแก้หรือลดปัญหาเกี่ยวกับอาชีพพิเศษ

1. รัฐบาลควรมีการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นรูปธรรม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรมีการกระจายรายได้ โอกาสทางการศึกษา และทางอาชีพไปสู่ทุกภูมิภาคของประเทศให้มากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการปลูกฝังจริยธรรมอันดีงามแก่เยาวชนในสังคมไทย ทั้งจากทางครอบครัวของเขาตนเอง และจากทางสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในทุกระดับการศึกษา โดยควรบรรจุไว้เป็นวิชาบังคับตลอดหลักสูตรในทุก ๆ ระดับการศึกษา

3. รัฐควรมีการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับสถานบริการทางเพศให้มีความเด่นชัดมากขึ้น, มีการออกใบอนุญาตสำหรับสถานบริการทางเพศเพื่อให้มีความสะดวกในการควบคุมจำนวนของสถานบริการ, ปริมาณของผู้ประกอบอาชีพพิเศษทั้งชายและหญิง และยังสะดวกต่อการควบคุมการ และติดตามโรคทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้รัฐยังควรมีการปรับปรุงหรือออกกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีฉบับใหม่ ๆ เพื่อให้มีความทันสมัย และมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางสังคม ตลอดจนการกำหนดบทลงโทษต่อผู้ฝ่าฝืนหรือหรือกระทำผิด ให้มีความรุนแรงและเด็ดขาดมากยิ่งขึ้น

4. รัฐควรมีการจัดฝึกอบรมวิชาชีพประเภทต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบอาชีพพิเศษ และมีการจัดหาแหล่งงาน มารองรับ เมื่อพวกเขาเหล่านี้เลิกประกอบอาชีพพิเศษแล้ว โดยอาจจัดในลักษณะของการให้บริการสวัสดิการทางสังคม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

วิจัยประชากรและสังคม, สถาบัน มหิดล, มหาวิทยาลัย. ร่วมแรงแบ่งปันรัก สภาพและข้อเท็จจริงแห่งปัญหาโสเภณีและเอดส์. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 178. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

ทองคำ กล้วยไม้ ณ อรุษา. “โสเภณี”. ปियมหาธาตุนคร. (23 ตุลาคม 2499) กรุงเทพมหานคร: 2499.

พระราชบัญญัติประมวลการค้าประเวณี. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 44 ตอนที่ 89 (พฤศจิกายน 2503) มาตรา 4: 984.

ลาโอ (นามแฝง). “พฤติกรรมทางเพศของโฮโม”. ใกล้หมอ. ฉบับที่ 4 (มิถุนายน 2530): 24-27.

วัลลภ ปิยะมโนธรรม. “หอม ดีๆ ดี”. เอกสารประกอบการบรรยาย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร, 2530. (อัคราณา)

_____. “ทำอะไรไม่ให้ลูกเป็นหอม ดี เกย์ ดี”. ไทยรัฐ. (28 เมษายน 2530): 5.

วิชัย จุลวนิชย์พงษ์. “การจำแนกประเภทของแหล่งค้าประเวณี”. ข่าวสารโรคเอดส์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 13

(1 กรกฎาคม 2536): 1, 5.

สุรัตนา อารีพรศ. ความคิดปกติทางจิต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

อนันต์ นาวิไล. “ผู้ชายขายตัวให้เกย์ในกรุงเทพมหานคร”. บทความเสนอในงานสัมมนาทางวิชาการเรื่อง “วัฒนธรรมเมือง : ทุนเมืองและการเปลี่ยนแปลงในกรุงเทพฯและปริมณฑล”. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2537 (อัคราณา).

อรทัย ชื่นมนุญย์. จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาท และความคิดปกติทางเพศ. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2518.

อรทัย อาจอ่ำ และ จรรยา เศรษฐบุตร (บรรณาธิการ). ผลการวิเคราะห์เอกสารและการประมาณการตัวเลขที่ใกล้เคียง. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 177. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

วิทยานิพนธ์

เฉลิมพล สัตถาภรณ์, ร.ท. “ปัญหาโสเภณีในประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2508.

สมศักดิ์ จิตราภิรมย์. “ความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ของบุคคลในกลุ่มอายุที่มีความเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์สูง : ศึกษาเฉพาะกรณีกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สิริชัย วนัสาริตศาสตร์. “ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสาร และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโสเภณีชาย”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ภาษาอังกฤษ

- Allen, Donald M. "Young Male Prostitutes : A Psychosocial Study". Journal of Archives of Sexual Behavior. Vol.9 No.5 (October 1980): 399-426.
- Berger, Raymond M. "What is a Homosexual? : A Definition Model". Journal of Social Work. Vol.28 (March-April 1983) : 132-135.
- _____. "Reality of Gay and Lesbian Aging". Journal of Social Work. Vol.29 (January-February 1984) : 57-62.
- Cates, Jim A.; Markley, Jeffrey. "Demographic, Clinical, and Personality Variables Associated with Male Prostitution by Choice". Journal of Adolescence. Vol. 27 No.107 (Fall 1992) : 695-706.
- Chng, Chweel. "Adolescent Homosexual Behavior and the Health Educator". The Journal of School Health. Vol.50 (November 1980) : 517-520.
- Coleman, James C.; Broen, William E. Abnormal Psychology and Modern Life. 4th ed. New York : Foresman Soott, 1972.
- Erikson, Richard Aldin. "Entrepreneurs of the Night : A Psychosocial Study of the Adolescent Male Prostitute (Homosexual)". Dissertation Abstracts International. Vol.47/05-B : 2158.
- Gandy, Patriok; Deisher, Robert. "Young Male Prostitutes : The Physician's Role in Social Rehabilitation". Journal of the American Association. Vol.212 (June 1970) : 1661-1666.
- Henriques, Fernando. Prostitution and Society, A Survey. New York : The Citadel Press, 1963.
- Hoffman, Martin. "The Male Prostitute". Journal of Sexual Behavior. Vol.2 No.8 (August 1972) : 16-21.
- Kelly, Kathryn; Byrne, Donn. Exploring Human Sexuality. New Jersey : Prentice-Hall, 1992.
- Kinsey, A.C.; et al. Sexual Behavior in the Human Male. Philadelphia : W.B. Saunder, 1948.
- Luokenbill, David F. "Deviant Career Mobility : the Case of Male Prostitutes". Journal of Social problems. Vol.33 No.4 (April 1986) : 283-296.
- Storr, Anthony. Sexual Deviation. Great Britain : Nicholls and Company, 1964.
- Southall, Aidan. "An Operational Theory of Role". Human Relations. Vol.12., 1960 : 17-34.
- Van Der Poel, S. "Professional Male Prostitution : A Neglected Phenomenon". Journal of Crime, Law and Social Change. Vol.18 No.3 (November 1992) : 259-275.
- Visano, Livy Anthony. "Staging a Deviant Career : The Social Organization of Male Street Prostitution". Dissertation Abstracts International. Vol.49/03-A : 0625.
- Waldorf, Dan; Murphy, Sheigia. "Call Men and Hustlers : California". Quated in AIDS, Drugs, and Prostitution. Martin Plant ed. New York : Routledge, 1993 : 111-113.

ประวัติผู้เขียน

นายชัชวาลค์ จิตราภิรมย์ เกิดวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2510 ที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จ
การศึกษาปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาและแนะแนว - ภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2532 และสำเร็จการศึกษาปริญญาโทสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
สาขาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536